

Dansk udgave

Retsforskrifter

57. årgang

11. december 2014

Indhold

II Ikke-lovgivningsmæssige retsakter

FORORDNINGER

- ★ **Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1310/2014 af 8. oktober 2014 om en overgangsordning med bidragsrater til dækning af Den Fælles Afviklingsinstans' administrative udgifter i overgangsperioden ⁽¹⁾** 1
- ★ **Kommissionens forordning (EU) nr. 1311/2014 af 10. december 2014 om ændring af forordning (EF) nr. 976/2009, hvad angår definitionen af et Inspire-metadataelement** 6
- ★ **Kommissionens forordning (EU) nr. 1312/2014 af 10. december 2014 om ændring af forordning (EU) nr. 1089/2010 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/2/EF for så vidt angår interoperabilitet for geodatatenester** 8
- ★ **Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1313/2014 af 10. december 2014 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse typer tilberedte eller konserverede citrusfrugter (mandariner osv.) med oprindelse i Folkerepublikken Kina efter en udløbsundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009** 17
- Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1314/2014 af 10. december 2014 om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager 38
- Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1315/2014 af 10. december 2014 om fastsættelse af tildelingskoefficienten for de mængder, der er omfattet af ansøgninger om importlicens, indgivet i perioden 20. november 2014-30. november 2014, og om fastsættelse af de mængder, som skal overføres til mængden for delperioden 1. juli 2015-31. december 2015 inden for rammerne af de toldkontingenter for mælk og mejeriprodukter, der er åbnet ved forordning (EF) nr. 2535/2001 41

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

AFGØRELSE

2014/892/EU:

- ★ Kommissionens gennemførelsesafgørelse af 9. december 2014 om ændring af bilag II til beslutning 93/52/EØF for så vidt angår anerkendelse af visse regioner i Frankrig som officielt frie for brucellose (*B. melitensis*) (meddelt under nummer C(2014) 9218)⁽¹⁾ 45

2014/893/EU:

- ★ Kommissionens afgørelse af 9. december 2014 om opstilling af miljøkriterier for tildeling af EU-miljømærket til kosmetiske produkter, som afrenses (rinse-off) (meddelt under nummer C(2014) 9302)⁽¹⁾ 47

III Andre retsakter

DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE SAMARBEJDSOMRÅDE

- ★ EFTA-Tilsynsmyndighedens beslutning nr. 117/14/KOL af 12. marts 2014 om 94. ændring af de proceduremæssige og materielle regler på statsstøtteområdet med vedtagelsen af nye retningslinjer til fremme af risikofinansieringsinvesteringer og med forlængelsen af de eksisterende retningslinjer for statsstøtte til fremme af risikokapitalinvesteringer i små og mellemstore virksomheder 62

Berigtigelser

- ★ Berigtigelse til Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2014/844/EU, Euratom af 26. november 2014 om bemyndigelse af Malta til at anvende en tilnærmelsesvis vurdering ved beregning af grundlaget for de egne momsindtægter (EUT L 343 af 28.11.2014) 89
- ★ Berigtigelse til Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2014/847/EU, Euratom af 26. november 2014 om ændring af beslutning 90/176/Euratom, EØF om bemyndigelse af Frankrig til at beregne grundlaget for Fællesskabernes momsindtægter uden hensyntagen til visse transaktioner og, for andre transaktioners vedkommende, på basis af en tilnærmelsesvis vurdering (EUT L 343 af 28.11.2014) 89
- ★ Berigtigelse til Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 887/2013 af 11. juli 2013 om erstatning af bilag II og III til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 211/2011 om borgerinitiativer (EUT L 247 af 18.9.2013) 90

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) Nr. 1310/2014

af 8. oktober 2014

om en overgangsordning med bidragsrater til dækning af Den Fælles Afviklingsinstans' administrative udgifter i overgangsperioden**(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 806/2014 af 15. juli 2014 om ensartede regler og en ensartet procedure for afvikling af kreditinstitutter og visse investeringsselskaber inden for rammerne af en fælles afviklingsmekanisme og en fælles afviklingsfond og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010 ⁽¹⁾, særlig artikel 65, stk. 5, litra a), b) og c), og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den Fælles Afviklingsinstans (»Afviklingsinstansen«) blev oprettet i medfør af forordning (EU) nr. 806/2014 og fik til ansvar at anvende de ensartede bestemmelser, der er fastsat ved denne forordning, og at forvalte Den Fælles Bankafviklingsfond. Det bestemmes i forordningens artikel 58, at Afviklingsinstansen skal have et selvstændigt budget, som ikke er en del af Unionens budget.
- (2) Det fastsættes i artikel 65, stk. 3, i forordning (EU) nr. 806/2014, at Afviklingsinstansen skal fastsætte og hæve bidragene til Afviklingsinstansens administrative udgifter, der skal betales af de enheder, der er omhandlet i artikel 2 i nævnte forordning. Disse enheder er kreditinstitutter, der er etableret i de deltagende medlemsstater som defineret i artikel 2 i Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013 ⁽²⁾, og moderselskaber, investeringsselskaber og finansieringsinstitutter, der er etableret i de deltagende medlemsstater, hvor de er underlagt konsolideret tilsyn foretaget af Den Europæiske Centralbank (»ECB«) i overensstemmelse med artikel 4, stk. 1, litra g), i forordning (EU) nr. 1024/2013. Filialer, der er etableret i de deltagende medlemsstater, af kreditinstitutter, der er etableret i ikke-deltagende medlemsstater, bør ikke være omfattet af denne forordning.
- (3) Bidragene til Afviklingsinstansens administrative udgifter skal i overensstemmelse med artikel 59 i forordning (EU) nr. 806/2014 udgøre indtægterne i del I af Afviklingsinstansens budget og dække udgifterne i budgettets del I, som mindst skal omfatte udgifter til personalets løn, administration og infrastruktur, faglig uddannelse og drift.
- (4) Afviklingsinstansen vil i 2014 ikke råde over den nødvendige infrastruktur og operationelle kapacitet til at opkræve bidrag til dækning af de administrative udgifter for 2014 og 2015 fra alle de enheder, der er omhandlet i artikel 2 i forordning (EU) nr. 806/2014. Afviklingsinstansen vil dog allerede i 2014 have behov for at skaffe de nødvendige indtægter til finansiering af del I i sit budget for at dække sine administrative udgifter for disse to år. Afviklingsinstansens administrative udgifter i både 2014 og 2015 i overgangsperioden anslås til 22 mio. EUR.

⁽¹⁾ EUT L 225 af 30.7.2014, s. 1.

⁽²⁾ Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013 af 15. oktober 2013 om overdragelse af specifikke opgaver til Den Europæiske Centralbank i forbindelse med politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutter (EUT L 287 af 29.10.2013, s. 63).

- (5) Der bør findes en midlertidig løsning for at give Afviklingsinstansen mulighed for at opkræve bidrag til dækning af sine administrative udgifter i 2014 og 2015, og samtidig sikre, at beregningen og opkrævningen af bidragene kan udføres under hensyntagen til Afviklingsinstansens meget begrænsede ressourcer og inden for en meget kort tidsramme. Dette burde være muligt ved at fastsætte, at beregningen og opkrævningen af bidrag til dækning af Afviklingsinstansens administrative udgifter foretages i to trin: en overgangsordning for Afviklingsinstansens opstartsfase og en endelig ordning.
- (6) Det er kun de enheder på det højeste konsolideringsniveau i de deltagende medlemsstater, som har fået meddelelse om EDB's beslutning om, at de betragtes som signifikante, jf. artikel 6, stk. 4, i forordning (EU) nr. 1024/2013 og artikel 147, stk. 1, i Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) nr. 468/2014 (ECB/2014/17) ⁽¹⁾, og som er nævnt i listen, som blev offentliggjort på EDB's websted den 4. september 2014, undtagen de signifikante enheder, som er datterselskaber af koncerner, der allerede er taget i betragtning («signifikante enheder»), der bør indbetale det fulde beløb i rater til dækning af Afviklingsinstansens administrative udgifter i overgangsperioden. De enheder, der vil blive betragtet som signifikante og anmeldt som sådan af ECB mellem 5. september 2014 og overgangsperiodens udløb, bør ikke være underlagt kravet om betaling af bidragsrater. Der bør til dette formål indføres en overgangsordning med betaling af bidragsrater («rater»), som vil give Afviklingsinstansen mulighed for i overgangsperioden at opkræve rater fra signifikante enheder til dækning af sine udgifter.
- (7) Denne overgangsordning er forholdsmæssig, fordi de enheder, der kommer til at betale rater, tegner sig for ca. 85 % af de samlede aktiver i de kreditinstitutter, der er omfattet af forordning (EU) nr. 806/2014, og let kan identificeres. I denne opstartsfase bør en sådan metode for beregning og opkrævning af rater medføre så få administrative byrder som muligt for både Afviklingsinstansen og de berørte enheder.
- (8) Når Afviklingsinstansen har fået den nødvendige struktur og operationelle kapacitet, vil Kommissionen vedtage en endelig ordning med administrative bidrag, på grundlag af hvilken bidragene kan beregnes og opkræves.
- (9) I henhold til den endelige ordning skal bidragene fra de enheder, der er omhandlet i artikel 2 i forordning (EU) nr. 806/2014, beregnes og opkræves efter de endelige bestemmelser. Bidragene fra de signifikante enheder, der er omfattet af overgangsordningen, bør revurderes for at tage højde for de beløb, som de har betalt i henhold til overgangsordningen.
- (10) Enhver forskel mellem de rater, der betales på grundlag af overgangsordningen, og de bidrag, der beregnes i henhold til den endelige ordning, bør opgøres ved beregningen af bidragene til dækning af Afviklingsinstansens administrative udgifter i året efter overgangsperiodens udløb.
- (11) For at give Afviklingsinstansen mulighed for at blive operationel senest den 1. januar 2015, jf. artikel 98, stk. 1, i forordning (EU) nr. 806/2014, og at begynde at udføre de opgaver, der er anført i artikel 99, stk. 3, i nævnte forordning, haster det med at indføre en enkel og effektiv mekanisme, der nemt og hurtigt kan gennemføres i Afviklingsfondens opstartsfase, for således at give den mulighed for at tilvejebringe de nødvendige finansielle ressourcer til at etablere sin organisatoriske struktur og ansætte det nødvendige personale til at udføre sine opgaver i henhold til denne forordning —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Genstand

Denne forordning fastlægger regler vedrørende:

- a) en overgangsordning med betaling af bidragsrater til dækning af Afviklingsinstansens administrative udgifter i overgangsperioden
- b) metoden til beregning af de rater, der skal opkræves på forhånd fra hver signifikant enhed til dækning af Afviklingsinstansens administrative udgifter i overgangsperioden
- c) proceduren og reglerne for Afviklingsinstansens opkrævning af de i litra b) omhandlede rater

⁽¹⁾ Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) nr. 468/2014 af 16. april 2014 om fastlæggelse af en ramme for samarbejde inden for Den Fælles Tilsynsmekanisme mellem Den Europæiske Centralbank og de kompetente nationale myndigheder og med de udpegede nationale myndigheder (SSM-rammeforordningen) (ECB/2014/17) (EUT L 141 af 14.5.2014, s. 1).

- d) ordningerne for at udskyde beregningen og opkrævningen af de bidrag, der skal betales af de enheder, der ikke er signifikante enheder, jf. artikel 2 i forordning (EU) nr. 806/2014, til dækning af Afviklingsinstansens administrative udgifter i overgangsperioden
- e) ordningerne for regulering af de bidrag, som de signifikante enheder skal betale til dækning af Afviklingsinstansens administrative udgifter efter overgangsperioden for at tage hensyn til en eventuel forskel mellem de rater, der betales på forhånd på grundlag af overgangsordningen, og de bidrag, der skal indbetales for overgangsperioden på grundlag af den endelige ordning.

Artikel 2

Anvendelsesområde og formål

Denne forordning finder anvendelse på de enheder, der er omhandlet i artikel 2 i forordning (EU) nr. 806/2014.

De rater, der opkræves af Afviklingsinstansen i henhold til denne forordning, skal udelukkende anvendes til dækning af dens administrative udgifter i overgangsperioden.

Afviklingsinstansen skal udvise sund finansforvaltning og budgetkontrol på alle udgiftsområder.

Artikel 3

Definitioner

I denne forordning finder definitionerne i artikel 3 i forordning (EU) nr. 806/2014 anvendelse. Derudover forstås der ved:

- a) »rater« eller »bidragsrater«: de rater af bidrag, som opkræves af Afviklingsinstansen i henhold til denne forordning til dækning af dens administrative udgifter i overgangsperioden
- b) »Afviklingsinstansens administrative udgifter«: udgifterne i del I af Afviklingsinstansens budget i overgangsperioden
- c) »samlede aktiver«: den samlede værdi af aktiver, der stammer fra linjen »samlede aktiver« på den konsoliderede (hvis relevant) balance for den signifikante enhed, og som er indberettet i overensstemmelse med den relevante EU-lovgivning i tilsynsmæssig henseende pr. 31. december 2013 eller pr. den gældende balancedag for regnskabsåret 2013, hvis regnskabsåret slutter på en senere dato end den 31. december
- d) »signifikante enheder«: de enheder på det højeste konsolideringsniveau i de deltagende medlemsstater, som har fået meddelelse om ECB's beslutning om, at de betragtes som signifikante, jf. artikel 6, stk. 4, i forordning (EU) nr. 1024/2013 og artikel 147, stk. 1, i forordning (EU) nr. 468/2014, og som er nævnt i listen, som blev offentliggjort på ECB's websted den 4. september 2014, undtagen de signifikante enheder, som er datterselskaber af koncerner, der allerede er taget i betragtning i denne definition, og filialer, der er etableret i en deltagende medlemsstat, af kreditinstitutter, der er etableret i ikkedeltagende medlemsstater
- e) »ratemeddelelse«: en meddelelse, hvori specificeres størrelsen af den bidragsrate, der opkræves på forhånd, og som fremsendes til hver relevant signifikant enhed i overensstemmelse med denne forordning
- f) »overgangsperiode«: den periode, der begynder den 19. august 2014 og slutter den 31. december 2015, eller frem til den dag, hvor den endelige ordning for administrative bidrag vedtages af Kommissionen i overensstemmelse med artikel 65, stk. 5, litra a), i forordning (EU) nr. 806/2014, idet den seneste dato er gældende
- g) »kompetent myndighed«: en kompetent myndighed som defineret i artikel 4, stk. 2, litra i), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 ⁽¹⁾.

Artikel 4

Overgangsordning med bidragsrater

1. Alle enheder, der er omhandlet i artikel 2 i forordning (EU) nr. 806/2014, skal betale bidrag til dækning af Afviklingsinstansens administrative udgifter i overgangsperioden.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12).

2. Afviklingsinstansen skal beregne og på forhånd opkræve bidragsrater, der skal betales af signifikante enheder til dækning af Afviklingsinstansens administrative udgifter i overgangsperioden.

3. Beregningen og opkrævningen af bidrag til dækning af Afviklingsinstansens administrative udgifter i overgangsperioden fra andre enheder, der er omhandlet i artikel 2 i forordning (EU) nr. 806/2014, end signifikante enheder, udskydes indtil udgangen af den overgangsperiode, der er omhandlet i artikel 3, litra f).

Artikel 5

Beregning af rater

1. Afviklingsinstansens administrative udgifter i overgangsperioden skal danne grundlag for fastsættelsen af bidragsrater, der skal betales på forhånd af signifikante enheder.

2. De rater, der skal betales af hver signifikant enhed, beregnes ved at multiplicere Afviklingsinstansens administrative udgifter i 2014 og 2015, eller, hvis overgangsperioden går ud over den 31. december 2015, for den relevante periode med forholdet mellem den pågældende signifikante enheds samlede aktiver og summen af alle signifikante enheders samlede aktiver som indberettet pr. 31. december 2013 eller på den relevante balancedag for regnskabsåret 2013, hvis regnskabsåret slutter på en senere dato end den 31. december.

Artikel 6

Opgørelsesordning

1. Størrelsen af de bidrag, som hver enhed som omhandlet i artikel 2 i forordning (EU) nr. 806/2014 skal betale til dækning af Afviklingsinstansens administrative udgifter i overgangsperioden, skal (gen)beregnes i overensstemmelse med den endelige ordning med administrative bidrag, der vedtages af Kommissionen i overensstemmelse med artikel 65, stk. 5, litra a), i forordning (EU) nr. 806/2014 (den »endelige ordning«).

2. Enhver forskel mellem de rater, der er blevet betalt på grundlag af overgangsordningen, og de i stk. 1 omhandlede bidrag, der beregnes i henhold til den endelige ordning, opgøres ved beregningen af bidragene til dækning af Afviklingsinstansens administrative udgifter i året efter udløbet af overgangsperioden. Denne tilpasning foretages ved at sænke eller øge bidragene til Afviklingsinstansens administrative udgifter i det pågældende år.

3. Er den i stk. 2 omhandlede forskel større end de forfaldne bidrag for det pågældende år, videreføres tilpasningen til det efterfølgende år.

Artikel 7

Meddelelse og betaling

1. Afviklingsinstansen udsteder en ratemeddelelse til hver signifikant enhed, og giver den meddelelse herom pr. anbefalet brev med modtagelsesbevis.

2. I ratemeddelelsen specificeres størrelsen af den rate, der skal betales på forhånd af den signifikante enhed til dækning af Afviklingsinstansens administrative udgifter i overgangsperioden.

3. I ratemeddelelsen specificeres, på hvilken måde raten skal indbetales. Den signifikante enhed skal overholde de i ratemeddelelsen fastsatte betalingsbetingelser.

4. Den signifikante enhed skal betale det i henhold til ratemeddelelsen skyldige beløb i en enkelt rate senest 30 dage efter datoen for meddelelsen af ratemeddelelsen.

5. Uden at dette berører nogen andre af de for Afviklingsinstansen tilgængelige retsmidler, skal den signifikante enhed for enhver mangelfuld eller manglende betaling eller manglende overholdelse af de gældende betalingsbetingelser som fastsat i ratemeddelelsen pålægges en dagbøde på det udestående beløb af raten.

For at beregne dagbøden beregnes der renter dagligt på det skyldige beløb til en rentesats, der anvendes af Den Europæiske Centralbank til dennes primære markedsoperationer, som offentliggjort i C-udgaven af *Den Europæiske Unions Tidende* og gældende den første kalenderdag i den måned, hvor betalingen forfalder, forhøjet med 8 procentpoint fra den dato, hvor raten forfaldt.

6. Betalingen af den i stk. 5 omhandlede dagbøde skal kunne tvangsfuldbyrdes. Tvangsfuldbyrdelsen sker efter de gældende procedureregler i den deltagende medlemsstat. Tvangsfuldbyrdespåtegning skal uden nogen anden formalitet end en prøvelse af beslutningens ægthed påføres af den myndighed, som hver deltagende medlemsstats regering skal udpege til dette formål, og som den skal meddele Afviklingsinstansen og Domstolen.

Artikel 8

Rapportering

De relevante kompetente myndigheder skal ti dage efter ikrafttrædelsen af denne forordning give Afviklingsinstansen meddelelse om de signifikante enheders kontaktoplysninger og værdien af deres samlede aktiver som indberettet pr. 31. december 2013 eller på den gældende balancedag for regnskabsåret 2013, hvis regnskabsåret slutter på en senere dato end den 31. december.

Artikel 9

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 8. oktober 2014.

På Kommissionens vegne
José Manuel BARROSO
Formand

KOMMISSIONENS FORORDNING (EU) Nr. 1311/2014**af 10. december 2014****om ændring af forordning (EF) nr. 976/2009, hvad angår definitionen af et Inspire-metadataelement**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/2/EF af 14. marts 2007 om opbygning af en infrastruktur for geografisk information i Det Europæiske Fællesskab (INSPIRE) ⁽¹⁾, særlig artikel 7, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 976/2009 ⁽²⁾ fastsættes gennemførelsesbestemmelser for samtlige netjenester undtagen for de tjenester, som gør det muligt at aktivere geodatatjenester.
- (2) Geodatatjenesters interoperabilitet karakteriseres ved deres evne til at kommunikere, eksekvere eller overføre data indbyrdes. Muligheden for at få adgang til de relevante oplysninger er en forudsætning for at aktivere geodatatjenester. Medlemsstaterne giver ved hjælp af søgetjenester, der er fastsat ved direktiv 2007/2/EF, ifølge gennemførelsesbestemmelserne i Kommissionens forordning (EF) nr. 976/2009 adgang til de metadataelementer, der er fastsat ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1205/2008 ⁽³⁾. Med gennemførelsesbestemmelserne for geodatatjenester i Kommissionens forordning (EU) nr. 1089/2010 ⁽⁴⁾ indføres der nye metadataelementer til geodatatjenester, og derfor må definitionen af et metadataelement i Kommissionens forordning (EF) nr. 976/2009 ajourføres for at gøre det muligt at søge på og få adgang til de nye metadataelementer via medlemsstaternes søgetjenester.
- (3) Forordning (EF) nr. 976/2009 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (4) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra det udvalg, der er nedsat ved artikel 22 i direktiv 2007/2/EF —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Artikel 2, nr. 7), i forordning (EF) nr. 976/2009 affattes således:

- »7) »INSPIRE-metadataelement«: et metadataelement, jf. del B i bilaget til forordning (EF) nr. 1205/2008, eller del B i bilag V, del B i bilag VI og del B i bilag VII til Kommissionens forordning (EU) nr. 1089/2010 (*)

(*) Kommissionens forordning (EU) nr. 1089/2010 af 23. november 2010 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/2/EF for så vidt angår interoperabilitet for geodatasæt og -tjenester (EUT L 323 af 8.12.2010, s. 11).«

⁽¹⁾ EUT L 108 af 25.4.2007, s. 1.

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 976/2009 af 19. oktober 2009 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/2/EF for så vidt angår netjenesterne (EUT L 274 af 20.10.2009, s. 9).

⁽³⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 1205/2008 af 3. december 2008 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/2/EF med hensyn til metadata (EUT L 326 af 4.12.2008, s. 12).

⁽⁴⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 1089/2010 af 23. november 2010 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/2/EF for så vidt angår interoperabilitet for geodatasæt og -tjenester (EUT L 323 af 8.12.2010, s. 11).

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. december 2014.

På Kommissionens vegne

Jean-Claude JUNKER

Formand

KOMMISSIONENS FORORDNING (EU) Nr. 1312/2014**af 10. december 2014****om ændring af forordning (EU) nr. 1089/2010 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/2/EF for så vidt angår interoperabilitet for geodatatjenester**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/2/EF af 14. marts 2007 om opbygning af en infrastruktur for geografisk information i Det Europæiske Fællesskab (Inspire) ⁽¹⁾, særlig artikel 7, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Kommissionens forordning (EU) nr. 1089/2010 ⁽²⁾ fastlægger kun de tekniske ordninger for interoperabilitet for geodatasæt.
- (2) Geodatatjenesters interoperabilitet er kendetegnet ved, at data kan kommunikeres, udføres eller overføres mellem tjenesterne. Der er derfor behov for yderligere dokumentation af geodatatjenesterne med flere. I mindre grad vedrører interoperabilitet også harmoniseringen af tjenesteindholdet, hvilket ikke er tilfældet for gennemførelsesbestemmelserne for geodatasæt.
- (3) I forbindelse med gennemførelsesbestemmelserne i henhold til direktiv 2007/2/EF blev vægten i første omgang lagt på de centrale tjenester, dvs. nettjenesterne, jf. Kommissionens forordning (EF) nr. 976/2009 ⁽³⁾, og på interoperabilitet for geodatasæt, jf. forordning (EU) nr. 1089/2010. Forordning (EU) nr. 1089/2010 bør nu ændres, så den omfatter gennemførelsesbestemmelserne for geodatatjenesterne.
- (4) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra det udvalg, der er nedsat ved artikel 22 i direktiv 2007/2/EF —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Forordning (EU) nr. 1089/2010 ændres som følger:

- 1) Artikel 1 affattes således:

»Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

1. Ved denne forordning fastsættes kravene til de tekniske ordninger for interoperabilitet og, hvor det er muligt, harmonisering af geodatasæt og -tjenester svarende til temaerne i bilag I, II og III til direktiv 2007/2/EF.
2. Denne forordning finder ikke anvendelse på nettjenester, der er omfattet af Kommissionens forordning (EF) nr. 976/2009 ^(*).

^(*) Kommissionens forordning (EF) nr. 976/2009 af 19. oktober 2009 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/2/EF for så vidt angår nettjenesterne (EUT L 274 af 20.10.2009, s. 9).«

⁽¹⁾ EUT L 108 af 25.4.2007, s. 1.

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 1089/2010 af 23. november 2010 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/2/EF for så vidt angår interoperabilitet for geodatasæt og -tjenester (EUT L 323 af 8.12.2010, s. 11).

⁽³⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 976/2009 af 19. oktober 2009 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/2/EF for så vidt angår nettjenesterne (EUT L 274 af 20.10.2009, s. 9).

2) I artikel 2 indsættes følgende punkt 31 til 38:

- »31. »endepunkt (end point)«: internetadressen, der anvendes til direkte kald af en operation, som stilles til rådighed af en geodatatjeneste
- 32. »adgangspunkt (access point)«: internetadresse, der omfatter en detaljeret beskrivelse af geodatatjenesten, herunder en liste over endepunkter, som muliggør dens udførelse
- 33. »aktiverbar geodatatjeneste (invocable spatial data service)«: alle følgende geodatatjenester:
 - a) en geodatatjeneste med metadata, som opfylder kravene i Kommissionens forordning (EF) nr. 1205/2008 (*)
 - b) en geodatatjeneste med mindst én ressourcefinder, som er et adgangspunkt
 - c) en geodatatjeneste i overensstemmelse med et dokumenteret og offentligt tilgængeligt sæt tekniske specifikationer, der giver de nødvendige oplysninger med henblik på dens udførelse
- 34. »interoperabel geodatatjeneste (interoperable spatial data service)«: en aktiverbar geodatatjeneste, som opfylder kravene i bilag VI
- 35. »harmoniseret geodatatjeneste (harmonised spatial data service)«: en interoperabel geodatatjeneste, som opfylder kravene i bilag VII
- 36. »konform geodatatjeneste (conformant spatial data service)«: en geodatatjeneste, som opfylder kravene i denne forordning
- 37. »operation (operation)«: en handling, som understøttes af en geodatatjeneste
- 38. »grænseflade (interface)«: det nævnte sæt operationer, som karakteriserer en enheds adfærd, jf. ISO 19119 : 2005.

(*) Kommissionens forordning (EF) nr. 1205/2008 af 3. december 2008 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/2/EF med hensyn til metadata (EUT L 326 af 4.12.2008, s. 12)«

3) I artikel 6 foretages følgende ændringer:

a) Titlen affattes således:

»**Kodelister og domæneværdilister for geodatasæt**« b) Den indledende tekst i stk. 1 affattes således:

»Kodelisterne skal være af en af de nedenstående typer, som angivet i bilag I til IV:«

4) I artikel 8 tilføjes følgende som stk. 3:

»3. Dataopdateringerne skal stilles til rådighed for alle relaterede geodatatjenester i henhold til den frist, der er anført i stk. 2.«

5) Efter artikel 14 indsættes følgende artikler:

»Artikel 14 a

Krav til aktiverbare geodatatjenester

Senest 10. december 2015 stiller medlemsstaterne metadata om de aktiverbare geodatatjenester til rådighed i overensstemmelse med kravene i bilag V.

Artikel 14b

Interoperabilitetsordninger og harmoniseringskrav i forbindelse med aktiverbare geodatatjenester

De aktiverbare geodatatjenester, som vedrører dataene indeholdt i mindst et konformt geodatasæt, skal opfylde interoperabilitetskravene i bilag V og VI, og, hvor det er praktisk muligt, harmoniseringskravene i bilag VII.

- 6) Som bilag V indsættes bilag I til denne forordning.
- 7) Som bilag VI indsættes bilag II til denne forordning.
- 8) Som bilag VII indsættes bilag III til denne forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i alle medlemsstater.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. december 2014.

På Kommissionens vegne
Jean-Claude JUNKER
Formanden

BILAG I

»BILAG V

GENNEMFØRELSESBESTEMMELSER FOR AKTIVERBARE GEODATATJENESTER

DEL A

Skrivekonventioner

I lighed med forordning (EF) nr. 1205/2008 anvendes følgende skrivekonventioner for geodatatjenesters metadata.

Hvor det er angivet i beskrivelsen af metadataelementerne, anvendes værdidomænerne med den multiplicitet, der er anført i de relevante tabeller. I forbindelse med et bestemt domæne defineres hver værdi ved:

- et identifikationsnummer
- et tekstnavn for personer, der kan oversættes til de forskellige fællesskabssprog
- et sprogneutralt navn til computere (værdien udtrykt i parentes)
- en valgfri beskrivelse eller definition.

Tabellen indeholder følgende oplysninger:

- første kolonne indeholder henvisningen til afsnittet i bilaget, hvor metadataelementet eller gruppen af metadataelementer er defineret
- anden kolonne indeholder navnet på metadataelementet eller gruppen af metadataelementer
- i tredje kolonne specificeres et metadataelements multiplicitet. Multipliciteten udtrykkes ifølge notationen for multiplicitet i Unified Modelling Language (UML), hvori
 - N betyder, at der kun må være N instanser af dette metadataelement i et resultatsæt
 - 1..* betyder, at der skal være mindst én instans af dette metadataelement i et resultatsæt
 - 0..1 viser, at tilstedeværelsen af metadataelementet i et resultatsæt er betinget, men at metadataelementet kun kan optræde én gang
 - 0..* viser, at tilstedeværelsen af metadataelementet i et resultatsæt er betinget, men at metadataelementet kan optræde en eller flere gange
 - når multipliciteten er 0..1 eller 0..*, definerer betingelsen, hvornår metadataelementerne er påbudt.
- fjerde kolonne indeholder en betinget angivelse, hvis elementets multiplicitet ikke gælder for alle typer ressourcer. Ellers er alle elementer obligatoriske.

DEL B

Metadataelementet »kategori«

1. Kategori

Angivelse af geodatatjenestens status for så vidt angår aktiverbarhed.

Værdidomænet for dette metadataelement er som følger:

1.1. Aktiverbar (invocable)

Geodatatjenesten er en aktiverbar geodatatjeneste.

1.2. Interoperabel (interoperable)

Den aktiverbare geodatatjeneste er en interoperabel geodatatjeneste.

1.3. Harmoniseret (harmonised)

Den interoperable geodatatjeneste er en harmoniseret geodatatjeneste.

DEL C

Instruktioner om multiplicitet og betingelser for metadataelementerne

De nye metadata, som beskriver geodatatjenesten, omfatter de metadataelementer eller grupper af metadataelementer, der er anført i tabel 1.

Metadataelementerne eller grupperne af metadataelementer skal være i overensstemmelse med den forventede multiplicitet og de dertil hørende betingelser, der er anført i tabel 1.

Når der ikke er udtrykt nogen betingelse for et bestemt metadataelement, er det pågældende element obligatorisk.

Tabel 1

Metadata for aktiverbare geodatatjenester

Reference	Nye metadataelementer	Multiplicitet	Betingelse
1	Kategori	0..1	obligatorisk for en aktiverbar geodatatjeneste

DEL D

Yderligere krav til metadata anført i forordning (EF) nr. 1205/2008

1. Ressourcefinder

Metadataelementet »ressourcefinder«, der er omhandlet i forordning (EF) nr. 1205/2008 skal også omfatte alle adgangspunkter fra geodatatjenesteudbyderen, og disse adgangspunkter skal være entydigt identificeret som sådanne.

2. Specifikation

Metadataelementet »specifikation«, der er omhandlet i forordning (EF) nr. 1205/2008 skal også henvise til eller omfatte tekniske specifikationer (bl.a. — men ikke kun — den tekniske Inspire-vejledning (INSPIRE Technical Guidance), som den aktiverbare geodatatjeneste skal opfylde fuldt ud, og som tilvejebringer alle de nødvendige tekniske elementer (som kan læses af mennesker og i givet fald af maskiner), så den pågældende tjeneste kan aktiveres.«

BILAG II

»BILAG VI

GENNEMFØRELSESBESTEMMELSER FOR AKTIVERBARE GEODATATJENESTERS INTEROPERABILITET

DEL A

Yderligere krav til metadata anført i forordning (EF) nr. 1205/2008

1. Betingelser for adgang og brug

De tekniske begrænsninger, der gælder for adgang og brug af geodatatjenesten skal dokumenteres i metadataelementet »BEGRÆNSNING FOR ADGANG OG BRUG«, der er omhandlet i forordning (EF) nr. 1205/2008.

2. Ansvarlig part

Elementet »ansvarlig part«, der er omhandlet i forordning (EF) nr. 1205/2008, skal mindst beskrive den varetagende ansvarlige organisation, som svarer til den varetagende ansvarlige part, der er omhandlet i forordning (EF) nr. 1205/2008.

DEL B

Metadataelementer

3. Identifikator for koordinatreferencesystemet

Hvis det er relevant, listen over de koordinatreferencesystemer, der understøttes af geodatatjenesten.

Hvert understøttet koordinatreferencesystem udtrykkes ved hjælp af en identifikator.

4. Tjenestekvalitet

Dette er minimumstjenestekvaliteten som anslået af geodatatjenestens ansvarlige part, og som forventes at være gyldig i en tidsperiode.

4.1. Kriterier

Dette er kriterierne, som målingerne refererer til.

Værdiomænet for dette metadataelement er som følger:

4.1.1. Tilgængelighed (availability)

Det beskriver andelen af tid, hvor tjenesten er tilgængelig.

4.1.2. Ydeevne (performance)

Det beskriver, hvor hurtigt en anmodning til geodatatjenesten kan efterkommes.

4.1.3. Kapacitet (capacity)

Det beskriver det maksimale antal simultane serviceanmodninger, der kan efterkommes med den garanterede ydeevne.

4.2. Måling

4.2.1. Beskrivelse

Det beskriver målingen for hvert kriterium.

Værdiomænet for dette metadataelement er fritekst.

4.2.2. Værdi (value)

Det beskriver værdien af målingen for hvert kriterium.

Værdidomænet for dette metadataelement er fritekst.

4.2.3. Enhed (unit)

Det beskriver måleenheden for hvert kriterium.

Værdidomænet for dette metadataelement er fritekst.

DEL C

Instruktioner om multiplicitet og betingelser for metadataelementerne

Metadataene, som beskriver en interoperabel geodatatjeneste, omfatter de metadataelementer eller grupper af metadataelementer, der er anført i tabel 1.

Metadataelementerne eller grupperne af metadataelementer skal være i overensstemmelse med den forventede multiplicitet og de dertil hørende betingelser, der er anført i tabel 1.

Når der ikke er udtrykt nogen betingelse for et bestemt metadataelement, er det pågældende element obligatorisk.

Tabel 1

Metadata for interoperable geodatatjenester

Reference	Nye metadataelementer	Multiplicitet	Betingelse
1	Identifikator for koordinatreferencsystemet	1..*	Obligatorisk, hvis relevant
2	Tjenestekvalitet	3..*«	

BILAG III

»BILAG VII

GENNEMFØRELSESBESTEMMELSER FOR HARMONISERINGEN AF INTEROPERABLE GEODATATJENESTER

DEL A

Karakteristika

1. Tjenestekvalitet

For en harmoniseret geodatatjeneste skal sandsynligheden for tilgængelighed være 98 % af tiden.

2. Outputkodning

En harmoniseret geodatatjeneste, som returnerer geografiske objekter omfattet af direktiv 2007/2/EF, skal kode disse geografiske objekter i henhold til nærværende forordning.

DEL B

Metadataelementer

3. Metadataelementet »aktivering«

Metadataelementet »aktivering« dokumenterer den harmoniserede geodatatjenestes grænseflader og anfører endepunkterne med henblik på maskine/maskine-kommunikation.

DEL C

Instruktioner om multiplicitet og betingelser for metadataelementerne

Metadataene, som beskriver en harmoniseret geodatatjeneste, omfatter det metadataelement eller den gruppe af metadataelementer, der er anført i tabel 1.

Metadataelementet eller gruppen af metadataelementer skal være i overensstemmelse med den forventede multiplicitet og de dertil hørende betingelser, der er anført i tabel 1.

Når der ikke er udtrykt nogen betingelse for et bestemt metadataelement, er det pågældende element obligatorisk.

Tabel 1

Metadata for harmoniserede geodatatjenester

Reference	Nye metadataelementer	Multiplicitet	Betingelse
1	Metadataelementet »aktivering«	1..*	

DEL D

Operationer

1. Liste over operationer

En harmoniseret geodatatjeneste skal stille operationen, der er anført i tabel 2, til rådighed.

Tabel 2

Operationer for harmoniserede geodatatenester

Operation	Funktion
Hent metadata om den harmoniserede geodatateneste	Stiller alle nødvendige oplysninger om tjenesten til rådighed og beskriver tjenestens kapabilitet

2. Operationen »hent metadata om den harmoniserede geodatateneste«

2.1. Anmodningen »hent metadata om den harmoniserede geodatateneste«

2.1.1. Parametre for »hent metadata om den harmoniserede geodatateneste«

Parameteren for anmodningen »hent metadata om den harmoniserede geodatateneste« angiver det naturlige sprog for indholdet af svaret »hent metadata om den harmoniserede geodatateneste«.

2.2. Svaret på »hent metadata om den harmoniserede geodatateneste«

Svaret på anmodningen Hent metadata om den harmoniserede geodatateneste skal indeholde følgende parametersæt:

- Metadata om den harmoniserede geodatateneste
- Metadata om operationerne
- Sprog.

2.2.1. Parametre for metadata om den harmoniserede geodatateneste

Parametrene for metadata om den harmoniserede geodatateneste skal mindst omfatte INSPIRE metadataelementer for den harmoniserede geodatateneste, der er anført i denne forordning og i forordning (EF) nr. 1205/2008.

2.2.2. Parametre for metadata om »operationer«

Parameteren »metadata om operationer« stiller metadata til rådighed om den harmoniserede geodatatenestes operationer. Den skal som minimum give en beskrivelse af hver operation, herunder mindst en beskrivelse af de udvekslede data og netværksadressen.

2.2.3. Parameteren »sprog«

Dette parametersæt skal omfatte to parametre:

- Svarsprog-parameteren med angivelse af det naturlige sprog, som anvendes i parametrene for svaret på anmodningen hent metadata om den harmoniserede geodatateneste
- Parameteren for »understøttede sprog« indeholdende en liste over de naturlige sprog, som understøttes af den harmoniserede geodatateneste.

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 1313/2014**af 10. december 2014****om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse typer tilberedte eller konserverede citrusfrugter (mandariner osv.) med oprindelse i Folkerepublikken Kina efter en udløbsundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 af 30. november 2009 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab ⁽¹⁾ (»grundforordningen«), særlig artikel 11, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

1. SAGSFORLØB**1.1. Gældende foranstaltninger**

- (1) Ved forordning (EF) nr. 1355/2008 ⁽²⁾ indførte Rådet en endelig antidumpingtold på importen af visse typer tilberedte eller konserverede citrusfrugter med oprindelse i Folkerepublikken Kina (»Kina«). Foranstaltningerne indførtes i form af en specifik told pr. virksomhed på mellem 361,4 EUR pr. ton og 531,2 EUR pr. ton af varens nettovægt.
- (2) Disse foranstaltninger blev annulleret af EU-Domstolen den 22. marts 2012 ⁽³⁾, men blev genindført den 18. februar 2013 ved Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 158/2013 ⁽⁴⁾.

1.2. Anmodning om en udløbsundersøgelse

- (3) Den 12. august 2013 modtog Kommissionen efter offentliggørelsen af en meddelelse om det forestående udløb af de gældende endelige antidumpingforanstaltninger ⁽⁵⁾ en anmodning om indledning af en udløbsundersøgelse af disse foranstaltninger i henhold til grundforordningens artikel 11, stk. 2. Anmodningen blev indgivet af Federación Nacional de Asociaciones de Transformados Vegetales y Alimentos Procesados (»FENAVAL«) på vegne af producenter, der tegner sig for over 75 % af den samlede EU-produktion af visse typer tilberedte eller konserverede citrusfrugter.
- (4) Anmodningen var begrundet med, at de endelige antidumpingforanstaltningers udløb sandsynligvis ville medføre fortsat dumping og fornyet skade for EU-erhvervsgrenen.

1.3. Indledning af en udløbsundersøgelse

- (5) Kommissionen fastslog efter høring af det rådgivende udvalg, at der forelå tilstrækkelige beviser til at indlede en udløbsundersøgelse, og offentliggjorde den 25. oktober 2013 en meddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende* ⁽⁶⁾ (»indledningsmeddelelsen«) om indledning af en udløbsundersøgelse i henhold til grundforordningens artikel 11, stk. 2.

1.4. Undersøgelse**1.4.1. Nuværende undersøgelsesperiode og betragtet periode**

- (6) Undersøgelsen af fortsat dumping omfattede perioden fra 1. oktober 2012 til 30. september 2013 (»den nuværende undersøgelsesperiode«). Undersøgelsen af de tendenser, der er relevante for vurderingen af sandsynligheden for fornyet skade, omfattede perioden fra 1. oktober 2009 til udgangen af den nuværende undersøgelsesperiode (»den betragtede periode«).

⁽¹⁾ EUT L 343 af 22.12.2009, s. 51.

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1355/2008 af 18. december 2008 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse typer tilberedte eller konserverede citrusfrugter (mandariner osv.) med oprindelse i Folkerepublikken Kina og om endelig opkrævning af den midlertidige told (EUT L 350 af 30.12.2008, s. 35).

⁽³⁾ Domstolens dom af 22. marts 2012 i sag C-338/10, Grünwald Logistik Service GmbH (GLS) mod Hauptzollamt Hamburg-Stadt.

⁽⁴⁾ Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 158/2013 af 18. februar 2013 om genindførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse typer tilberedte eller konserverede citrusfrugter (mandariner osv.) med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT L 49 af 22.2.2013, s. 29).

⁽⁵⁾ EUT C 94 af 3.4.2013, s. 9.

⁽⁶⁾ EUT C 310 af 25.10.2013, s. 9.

1.4.2. Parter, som er berørt af undersøgelsen

- (7) Kommissionen underrettede officielt følgende parter om indledningen af udløbsundersøgelsen: ansøgeren, EU-producenterne og deres respektive sammenslutninger, de kendte eksporterende producenter i Kina og i de potentielle referencelande, ikke forretningsmæssigt forbundne EU-importører og deres respektive sammenslutninger, leverandører til EU-producenter og deres respektive sammenslutninger, en EU-forbrugersammenslutning, som, den vidste, var berørt af sagen, samt repræsentanterne for det eksporterende land. Disse parter fik mulighed for at give deres mening til kende skriftligt og anmode om at blive hørt mundtligt inden for den frist, der var fastsat i indledningsmeddelelsen.
- (8) På baggrund af det tilsyneladende store antal eksporterende producenter i Kina og ikke forretningsmæssigt forbundne EU-importører blev det anset for hensigtsmæssigt at undersøge, om der burde foretages stikprøveudtagning, jf. grundforordningens artikel 17. For at sætte Kommissionen i stand til at afgøre, om det var nødvendigt at foretage stikprøveudtagning, og i bekræftende fald at udtage en stikprøve, blev disse parter anmodet om at give sig til kende senest 15 dage efter indledningen af undersøgelsen og give Kommissionen de oplysninger, der blev anmodet om i indledningsmeddelelsen.
- (9) Da der kun var én gruppe af eksporterende producenter i Kina, som indsendte de oplysninger, der blev anmodet om, blev det ikke fundet nødvendigt at udtage en stikprøve af eksporterende producenter.
- (10) For så vidt angår ikke forretningsmæssigt forbundne importører, blev der identificeret 32, som blev opfordret til at indgive oplysninger i forbindelse med stikprøven. Syv af dem gav sig til kende og indgav de nødvendige oplysninger med henblik på stikprøveudtagningen. Ud af dem var der tre, der blev udvalgt til at indgå i stikprøven, men kun to bekræftede inden for fristen deres villighed til at deltage i stikprøveøvelsen.
- (11) På grundlag af ovenstående sendte Kommissionen spørgeskemaer til interesserede parter og til de parter, der havde givet sig til kende inden for de frister, der var fastsat i indledningsmeddelelsen. Der blev modtaget besvarelser fra fem EU-producenter, den samarbejdsvillige eksporterende producent i Kina, to ikke forretningsmæssigt forbundne importører, otte leverandører til EU-producenterne, én sammenslutning af leverandører til EU-producenterne og én producent i referencelandet.
- (12) To sammenslutninger af importører gav sig til kende som interesserede parter. Fem ikke forretningsmæssigt forbundne importører fremsatte også bemærkninger.
- (13) For så vidt angår referencelandsproducenter, blev fire virksomheder udvalgt og indbudt til at indsende de nødvendige oplysninger. Kun én af disse virksomheder indsendte de oplysninger, der blev anmodet om, og indvilligede i at modtage kontrolbesøg.
- (14) Kommissionen efterprøvede alle de oplysninger, som den anså for nødvendige med henblik på at fastslå sandsynligheden for fortsat dumping og sandsynligheden for fornyet skade samt Unionens interesser. Der blev aflagt kontrolbesøg hos følgende interesserede parter:
- a) EU-producenter:
- Halcon Foods S.A.U., Murcia, Spanien
 - Conservas y Frutas S.A., Murcia, Spanien
 - Agricultura y Conservas S.A., Algemesí (Valencia), Spanien
 - Industrias Videca S.A., Villanueva de Castellón (Valencia), Spanien
- b) Eksporterende producent i Kina:
- Zhejiang Taizhou Yiguan Food Co., Ltd., Kina, og dennes forretningsmæssigt forbundne virksomhed Zhejiang Merry Life Food Co., Ltd.
- c) Ikke forretningsmæssigt forbundne EU-importører:
- Wünsche Handelsgesellschaft International mbH & Co KG, Hamburg, Tyskland
 - I. Schroeder KG (GmbH & Co), Hamburg, Tyskland
- d) Producent i referencelandet:
- Frigo-Pak Gıda Maddeleri Sanayi Ve Ticaret A.Ş., Tyrkiet.

1.5. Fremlæggelse af de vigtigste kendsgerninger og høringer

- (15) Den 13. oktober 2014 fremlagde Kommissionen de væsentligste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke den påtænkte at indføre antidumpingtold («den endelige fremlæggelse af oplysninger»). Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger fremsatte flere interesserede parter skriftlige bemærkninger, hvori de gav udtryk for deres synspunkter vedrørende de endelige konklusioner. Parter, der anmodede herom, fik lejlighed til at blive hørt. Der var tre importører, som anmodede om og blev indrømmet en fælles høring under overværelse af høringskonsulenten i handelsprocedurer. En europæisk sammenslutning af erhvervsdrivende anmodede om og blev indrømmet en høring med Kommissionens tjenestegrene.

2. DEN PÅGÆLDENDE VARE OG SAMME VARE

2.1. Den pågældende vare

- (16) Den pågældende vare i denne undersøgelse er den samme som i den oprindelige undersøgelse, dvs. tilberedte eller konserverede mandariner (herunder tangeriner og satsumas), klementiner, wilkings og andre lignende krydsninger af citrusfrugter, ikke tilsat alkohol, også tilsat sukker eller andre sødemidler, og som defineret i KN-position 2008, med oprindelse i Folkerepublikken Kina («den pågældende vare»), i øjeblikket henhørende under KN-kode 2008 30 55, 2008 30 75 og ex 2008 30 90.
- (17) Den pågældende vare fremstilles ved at pille og opskære visse typer små citrusfrugter (hovedsagelig satsumas) i segmenter, der derefter pakkes i sukkersirup, juice eller vand i forskellige størrelser for at opfylde de specifikke krav på de forskellige markeder.
- (18) Satsumas, klementiner og andre små citrusfrugter er almindeligt kendt under det kollektive navn »mandariner«. De fleste af disse forskellige typer frugt kan anvendes friske eller til forarbejdning. De minder om hinanden, og tilberedt eller konserveret anses de derfor for at være én og samme vare.

2.2. Samme vare

- (19) EU-producenterne hævdede, at den importerede vare og EU-varen er identiske med følgende begrundelse:
- Begge varer har de samme eller næsten de samme fysiske egenskaber som f.eks. smag, form, størrelse og konsistens.
 - De sælges gennem de samme eller lignende kanaler, og de konkurrerer hovedsagelig på prisen.
 - Begge varer har samme eller lignende endelige anvendelsesformål.
 - De er let indbyrdes udskiftelige.
 - De tarifieres under de samme KN-koder, for så vidt angår toldformål.
- (20) Visse importører hævdede derimod, at den importerede vare er af højere kvalitet, da den indeholder færre brudte segmenter (højest 5 %) og har en bedre smag, et bedre udseende og en bedre struktur end EU-varen. Det blev også hævdet, at den importerede vare afviger med hensyn til lugt fra EU-varen.
- (21) Kommissionen undersøgte disse påstande og konkluderede ud fra de foreliggende data, at EU-erhvervsgrenens påstande, jf. betragtning 19, er korrekte.
- (22) For så vidt angår importørernes påstande, måtte de afvises af følgende grunde:
- a) En række kvalitetsforskelle med hensyn til mængden af brudte segmenter, smag, udseende, lugt og struktur påvirkede ikke de grundlæggende egenskaber ved varen. Den importerede vare er stadig indbyrdes udskiftelig med og tjener samme eller lignende endelige anvendelsesformål som EU-varen. EU-producenterne solgte faktisk deres vare, også med en højere andel af brudte segmenter, i den betragtede periode både til importørerne og til de samme kategorier af brugere/forbrugere (f.eks. supermarkeds kæder og industribagerier), som importørerne også leverede til. Desuden bekræftede en supermarkeds kæde i Den Europæiske Union også, at den solgte varen med oprindelse i Europa og i Kina under samme varemærke.
 - b) Den højeste mængde på 5 % brudte segmenter er ikke et særligt træk udelukkende ved den importerede vare. Faktisk viste undersøgelsen, at EU-producenterne tilbød en bred vifte af kvaliteter med forskellige procentandele af brudte segmenter, herunder kvaliteter, der indeholdt højst 5 % brudte segmenter. Nogle importører købte den vare, som indeholdt højst 5 % brudte segmenter, af EU-producenterne.

- (23) Derfor anses, som i den oprindelige undersøgelse, den importerede vare og den vare, der produceres af EU-erhvervsgrenen, for at være identiske, jf. grundforordningens artikel 1, stk. 4.

3. SANDSYNLIGHEDEN FOR FORTSAT DUMPING

3.1. Indledende bemærkninger

- (24) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 11, stk. 2, blev det undersøgt, om det var sandsynligt, at de eksisterende foranstaltningers udløb ville føre til fortsat dumping.
- (25) Som nævnt i betragtning 9 var det ikke nødvendigt at udtage en stikprøve af eksporterende producenter i Kina, da der kun var én gruppe af virksomheder, som var samarbejdsvillige. Denne gruppe af virksomheder tegnede sig for omkring 12 %-20 % (angivet som et interval af fortrolighedshensyn) af importen af den pågældende vare fra Kina til Unionen i den nuværende undersøgelsesperiode.

3.2. Dumpingimport i den nuværende undersøgelsesperiode

3.2.1. Referenceland

- (26) I henhold til bestemmelserne i grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra a), fastsættes den normale værdi på grundlag af prisen eller den beregnede værdi i et egnet tredjeland med markedsøkonomi (»referencelandet«) eller prisen ved salg fra et sådant tredjeland til andre lande, herunder Unionen, eller, hvis dette ikke er muligt, på ethvert andet rimeligt grundlag, herunder den pris, der faktisk er betalt eller skal betales i Unionen for samme vare, om nødvendigt justeret for at indregne en rimelig fortjenstmargen.
- (27) I indledningsmeddelelsen oplyste Kommissionen, at den påtænkte at benytte Tyrkiet som egnet referenceland med henblik på at fastsætte den normale værdi for Kina, og opfordrede interesserede parter til at fremsætte bemærkninger hertil.
- (28) Der blev ikke modtaget bemærkninger vedrørende Tyrkiet som foreslået referenceland. Ingen af de interesserede parter foreslog alternative producenter af samme vare i referencelandet.
- (29) Én af de kontaktede tyrkiske eksporterende producenter — Frigo-pak — indsendte en fuldstændig besvarelse af spørgeskemaet inden for fristen og accepterede et kontrolbesøg i sine lokaler.

3.2.2. Normal værdi

- (30) Den normale værdi blev fastsat på grundlag af efterprøvede oplysninger fra producenten i Tyrkiet, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra a). Denne virksomhed solgte ikke samme vare på hjemmemarkedet, og den normale værdi blev derfor beregnet, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 3, på grundlag af produktionsomkostningerne plus et rimeligt beløb til dækning af salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger (SA&G), jf. artikel 2, stk. 6, litra b), og en rimelig fortjenstmargen, jf. artikel 2, stk. 6, litra c). Den SA&G-sats, der blev anvendt, er den SA&G-sats, som denne producent opnåede på sit hjemmemarkedssalg af andre varer på dåse, og som udgjorde 10 %-20 % (angivet som et interval af fortrolighedshensyn). Den fortjenstmargen, der blev anvendt, er den samme som den, der blev anvendt i den oprindelige undersøgelse, nemlig 6,8 %, hvilket er den fortjeneste, som EU-erhvervsgrenen opnåede, før den blev forvoldt skade fra dumpingimporten fra Kina.

3.2.3. Eksportpris

- (31) Den samarbejdsvillige eksporterende producents eksportsalg til Unionen foregik direkte til uafhængige kunder i Unionen. Eksportprisen blev i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 8, fastsat på grundlag af den pris, der faktisk er betalt eller skal betales for varen, når den sælges til eksport fra Kina til Unionen.

3.2.4. Sammenligning

- (32) Sammenligningen mellem den normale værdi og eksportprisen blev foretaget på ab fabrik-basis.
- (33) For at sikre en rimelig sammenligning mellem den normale værdi og eksportprisen hos den samarbejdsvillige eksporterende producent blev der i form af justeringer taget behørigt hensyn til forskelle i transport- og forsikringsomkostninger, provision og bankgebyrer, som påvirkede priserne og prissammenligneligheden, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 10.

3.2.5. Dumpingmargen

- (34) Dumpingmargenen blev beregnet ud fra en sammenligning mellem det vejede gennemsnit af den normale værdi og det vejede gennemsnit af eksportprisen, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 11.
- (35) For den samarbejdsvillige eksporterende producent viste denne sammenligning, at der forekom dumping. Dumpingmargenen udgjorde over 60 %.
- (36) For Kina som helhed fastslog en sammenligning mellem den vejede gennemsnitlige eksportpris for import fra Kina af den pågældende vare, jf. Eurostat, og en vejede gennemsnitlig normal værdi beregnet for referencelandet (behørigt justeret for at afspejle det sandsynlige varesortiment i importen fra Kina med henblik på varesortimentet i forbindelse med den samarbejdsvillige eksporterende producents EU-salg af sammenlignelige varettyper) også betydelig dumping på endnu højere niveauer.
- (37) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede en europæisk erhvervsorganisation, at den i modsætning til de kinesiske eksporterende producenter og de spanske producenter ikke havde mulighed for at efterprøve de nøjagtige beregninger (dumping og skade), og bad derfor Kommissionen om at fremlægge nærmere oplysninger om dumpingberegningen. Under en høring under overværelse af høringskonsulenten var der tre importører, som også gav udtryk for, at de ville have foretrukket at modtage nærmere oplysninger om dumpingberegningen.
- (38) I den forbindelse bør det bemærkes, at de data, hvorpå Kommissionen baserede sine beregninger, indeholder forretningshemmeligheder og fortrolige oplysninger. Den samarbejdsvillige eksporterende producent, der leverede dataene, har på behørig vis modtaget en specifik fremlæggelse af de nærmere oplysninger om dumping- og skadeberegningen og har ikke fremsat bemærkninger eller anmodninger om præcisering. Kommissionen kan ikke stille disse data til rådighed for andre interesserede parter uden at tilsidesætte deres fortrolige karakter. Kommissionen underrettede imidlertid alle interesserede parter om, hvilken metode den havde anvendt, jf. betragtning 30-36 ovenfor. Høringskonsulenten underrettede på nævnte høring importørerne om muligheden for at anmode ham om at efterprøve Kommissionens beregning, hvis de havde betænkeligheder med hensyn til dens nøjagtighed. De tre importører anmodede imidlertid ikke høringskonsulenten om at gribe ind i den forbindelse.
- (39) Under alle omstændigheder beregnede den europæiske erhvervsorganisation selv en dumpingmargen ved at sammenligne Eurostats gennemsnitlige importpriser fra Kina med Eurostats gennemsnitlige importpriser fra Tyrkiet. Ifølge denne erhvervsorganisation tyder en sådan sammenligning på et lavere dumpingniveau på omkring 30 %. I så henseende bør det for det første bemærkes, at i en udløbsundersøgelse er det nøjagtige dumpingniveau af mindre betydning end i forbindelse med en undersøgelse, hvor toldsatsen fastsættes. For det andet byggede Kommissionens beregning, jf. betragtning 30-33 ovenfor, på »rigtige« data for den normale værdi fra den samarbejdsvillige og efterprøvede tyrkiske producent, og sammenligningen med de kinesiske eksportpriser blev foretaget på et detaljeret niveau. Derfor anses de data, hvorpå Kommissionen bygger sin beregning, for meget mere pålidelige og præcise end det skøn, som sammenslutningen fremkommer med i sine bemærkninger til fremlæggelsen.
- (40) Under høringen med høringskonsulenten var der endvidere tre importører, som hævdede, at der ikke fandt dumping sted. De byggede denne påstand på det forhold, at Kommissionen havde konstateret, at den samarbejdsvillige kinesiske eksporterende producents gennemsnitlige salgspriser til en række vigtige ikke-EU-markeder lå under de gennemsnitlige salgspriser til EU-markedet. Denne påstand må afvises, da dumping er salg på et givet marked til priser under den normale værdi, ikke til priser, der er lavere end de priser, som blev opnået på andre tredjelandsmarkeder.

3.3. Udviklingen i importen ved ophævelse af foranstaltningerne

3.3.1. Indledende bemærkning

- (41) Ud over konstateringen af forekomsten af dumping i den nuværende undersøgelsesperiode undersøgte også sandsynligheden for fortsat dumping, hvis foranstaltningerne ophævedes, og følgende elementer blev analyseret: produktionskapaciteten og den uudnyttede kapacitet i Kina, mængden af og priserne på dumpingimport fra Kina samt EU-markedets tiltrækningskraft i forbindelse med importen fra Kina.
- (42) I en stor del af NUP var der ingen gældende foranstaltninger i EU, da de var blevet annulleret, jf. betragtning 2 ovenfor. I den periode uden foranstaltninger toppede importen i 2011/12 efterfulgt af et fald i resten af den nuværende undersøgelsesperiode. Dette afspejler faktisk en lageropbygningseffekt snarere end en reel vækst/et reelt fald i forbruget og tilskrives det høje niveau af import fra Kina, der forefandt mellem marts og juli 2012, hvor foranstaltningerne ikke var i kraft.

3.3.2. De kinesiske producenters produktion, hjemmemarkedsforbrug og eksportkapacitet

- (43) For så vidt angår den samlede kinesiske produktionskapacitet og den uudnyttede kapacitet, modtog Kommissionen ingen oplysninger fra nogen af de kinesiske producenter eller andre interesserede parter. I overensstemmelse grundforordningens artikel 18 drog Kommissionen sine konklusioner ud fra de foreliggende faktiske oplysninger.
- (44) Ifølge den rapport, som blev offentliggjort af Foreign Agricultural Service of the US Department of Agriculture (FSA/USDA), som indgik i anmodningen om fornyet undersøgelse, og som også er offentligt tilgængelig ⁽⁷⁾, voksede mængden af friske mandariner til forarbejdning, dvs. produktion af mandariner på dåse, i Kina med 27 % mellem 2009/10 (520 000 ton) og den nuværende undersøgelsesperiode (660 000 ton). Produktionen af mandariner på dåse fra Kina fulgte en lignende tendens. Ifølge rapporten øgede Kina produktionen af mandariner på dåse fra 347 000 ton i 2009/10 til 440 000 ton i den nuværende undersøgelsesperiode. Ifølge rapporten vurderedes det kinesiske hjemmemarkedsforbrug af mandariner på dåse til at være på omkring 100 000-150 000 ton i 2013/14. Da en anden offentligt tilgængelig kilde vurderede hjemmemarkedsforbruget til at være på 50 000-100 000 ton ⁽⁸⁾, forekommer et skønnet hjemmemarkedsforbrug på 100 000 ton at være rimeligt. I betragtning af ovenstående oplysninger vurderes mængden af kinesiske mandariner på dåse til eksport at være på omkring 340 000 ton i den nuværende undersøgelsesperiode.
- (45) Andre tilgængelige kilder indeholder let afvigende skøn vedrørende mængden af kinesiske mandariner på dåse til eksport mellem 2009 og 2014 ⁽⁹⁾. På trods af disse forskelle viser de imidlertid alle, at mængden af kinesiske mandariner på dåse til eksport var på mindst 300 000 ton pr. indberettet årlig sæson mellem 2009 og 2013. Ingen af kilderne antyder, at mængden af kinesiske mandariner på dåse til eksport ville blive væsentligt reduceret fremover.

3.3.3. EU-markedets tiltrækningskraft

- (46) Selv om importen fra Kina i den nuværende undersøgelsesperiode var på 19 253 ton, viser importdata fra den oprindelige undersøgelse, der dækker perioden 2002-2007, at kinesiske producenter kan afsætte over 60 000 ton pr. sæson til EU-markedet, hvilket bekræftes af importdata fra Eurostat for sæson 2011/2012. Desuden viser det høje importniveau i 2011/12, en periode, hvor foranstaltningerne ikke var gældende størstedelen af tiden (dvs. fra den 22. marts 2012), at Unionen er et attraktivt marked for kinesiske producenter med hensyn til priser, og at betydelige mængder kinesisk dumpingimport ville nå EU-markedet, hvis de nuværende antidumpingforanstaltninger ophæves.
- (47) Det forhold, at Kina i perioden 2002-2007 (hvor der ikke var indført antidumpingforanstaltninger) eksporterede betydeligt flere mandariner på dåse i gennemsnit pr. sæson (36 % flere) end i perioden 2009-2013 (hvor der blev pålagt told, undtagen mellem 22. marts 2012 og 23. februar 2013), skønt den samlede mængde til eksport fra Kina på verdensplan var lavere i den første periode end i den anden, bekræfter yderligere sandsynligheden for, at de kinesiske producenter vil øge deres eksportmængder til Unionen til det niveau, man oplevede i forbindelse med den oprindelige undersøgelse, hvis foranstaltningerne ophæves.

3.3.4. Eksportpriser til tredjelande

- (48) Med hensyn til eksporten til tredjelande viste undersøgelsen, at den samarbejdsvillige virksomheds gennemsnitlige salgspriser ved eksport til en række vigtige markeder (som f.eks. Japan, Malaysia, Filippinerne, Thailand) lå under de gennemsnitlige salgspriser til Unionen i den nuværende undersøgelsesperiode. Det kan derfor forventes, at den samarbejdsvillige eksporterende producent i en situation uden foranstaltninger ville omdirigere i hvert fald en del af eksporten til Unionen.
- (49) Også de kinesiske eksportstatistikker for tilberedte og/eller konserverede citrusfrugter i hermetisk lukket emballage viser, at der er en sandsynlighed for omdirigering af eksport fra Kina til Unionen. Ud fra disse statistikker anslås det, at der blev solgt omkring 20 000 ton af den pågældende vare til eksportmarkeder til gennemsnitspriser, som er lavere end dem i EU, i den nuværende undersøgelsesperiode, selv om der ikke var nogen antidumpingtold på importen fra Kina på disse markeder. I den nuværende undersøgelsesperiode ville denne mængde svare til EU-erhvervsgrenens hjemmemarkedssalg og 71 % af EU-erhvervsgrenens samlede produktion. Ud fra størrelsen af det nuværende europæiske marked for mandariner på dåse (samlet EU-forbrug: 44 523 ton) og

⁽⁷⁾ United States Department of Agriculture Foreign Agricultural Service Citrus: World Markets and Trade, januar 2013. Er tilgængelig på: <http://usda.mannlib.cornell.edu/usda/fas/citruswm//2010s/2013/citruswm-01-24-2013.pdf>

⁽⁸⁾ »Will plastic cups boost Chinese mandarin consumption«, Foodnews, 26. juli 2013. <https://www.agra-net.net/agra/foodnews/canned/canned-fruit/mandarins/will-plastic-cups-boost-chinese-mandarin-consumption-1.htm>

⁽⁹⁾ Idem; FSA/USDA Gain Reports on citrus for 2008-2013 (tilgængelig på: <http://gain.fas.usda.gov/Pages/Default.aspx>); China customs statistics database udarbejdet af Goodwill China Business Information Limited.

ifølge oplysninger fra de kinesiske eksportstatistikker ville mængden af den nuværende eksport fra Kina til EU plus den potentielle mængde, som det giver økonomisk mening at omdirigere til Unionen, med andre ord næsten dække hele EU-efterspørgslen efter mandariner på dåse.

3.3.5. Konklusion vedrørende sandsynligheden for fortsat dumping

- (50) Undersøgelsen har bekræftet, at importen fra Kina fortsatte med at trænge ind på EU-markedet til dumpingpriser i den nuværende undersøgelsesperiode. I betragtning af den fortsatte dumping, det forhold, at EU-markedet er et betydeligt marked, som var interessant for de kinesiske eksportører tilbage i tiden, og at produktionskapaciteten i Kina ligger over det samlede EU-forbrug samt de kinesiske producenters påviste vilje og evne til hurtigt at øge eksporten til Unionen, hvis der er et incitament, konkluderes det, at der er en sandsynlighed for fortsat dumping, hvis foranstaltningerne ophæves.

4. SKADE

4.1. Generelle bemærkninger

- (51) Mandariner høstes om efteråret og om vinteren, og høst- og forarbejdningssæsonen starter i begyndelsen af oktober og slutter omkring udgangen af januar (for visse sorter februar eller marts) det følgende år. De fleste købs- (f.eks. ikke forretningsmæssigt forbundne importører) og salgskontrakter forhandles i de første måneder af hver sæson. Praksis i mandarinkonservesindustrien er at benytte sæsonen (perioden fra 1. oktober i et år til 30. september i det følgende år) som sammenligningsgrundlag. Som i den oprindelige undersøgelse benyttede Kommissionen denne praksis i sin analyse.

4.2. EU-produktion og EU-erhvervsgren

- (52) I den nuværende undersøgelsesperiode blev samme vare fremstillet i Unionen af fem producenter. Den samlede EU-produktion af samme vare i den nuværende undersøgelsesperiode blev fastlagt ud fra spørgeskemabesvarelsenerne fra fire individuelle producenter, som blev efterprøvet under et kontrolbesøg på stedet. Produktionen hos den sidste producent, som ikke udviste tilstrækkelig samarbejdsvilje, og hos hvem der ikke blev foretaget et kontrolbesøg på stedet, blev fastlagt ud fra spørgeskemabesvarelsen fra denne producent krydstjekket med klagen. På dette grundlag blev den samlede EU-produktion anslået til at være på omkring 28 500 ton i den nuværende undersøgelsesperiode.
- (53) Det konkluderes, at ovennævnte EU-producenter, der tegner sig for den samlede EU-produktion, udgør EU-erhvervsgrenen, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 1, og artikel 5, stk. 4.

4.3. Åbenbart forbrug på EU-markedet

- (54) EU-forbruget blev fastlagt ud fra importdata som angivet af Eurostat på Taric- (Fællesskabets integrerede toldtarif) niveau og således nøjagtigt sammenfaldende med definitionen af den pågældende vare — og ud fra EU-erhvervsgrenens EU-salgsmængder.
- (55) Det bør bemærkes, at selv om analysen er baseret på sæsoner snarere end kalenderår, afspejler ovennævnte metode ikke nødvendigvis forbruget på industrielt bruger-/forbrugerniveau. I betragtning af det sæsonbetingede udsving i råvarerne (frisk frugt) er det almindelig praksis i sektoren både for importører og EU-producenter at opbygge lagre, når frisk frugt kommer på dåse, og sælge de forarbejdede varer til distributører eller industrielle brugere i løbet af året. Forbruget kan således af og til blive berørt af lageropbygnings effekter.
- (56) På det grundlag udviklede EU-forbruget sig således i den betragtede periode:

Tabel 1

	2009/2010	2010/2011	2011/2012	Nuværende undersøgelsesperiode
EU-forbrug (ton)	66 487	72 618	90 207	44 523
Indeks: 2009/10 = 100	100	109	136	67

- (57) I den betragtede periode lå EU-forbruget af citrusfrugter gennemsnitligt på lidt under 70 000 ton. Importen toppede imidlertid i 2011/12, fulgt af et fald i den nuværende undersøgelsesperiode. Denne udvikling afspejler faktisk en lageropbygningseffekt snarere end en reel vækst/et reelt fald i forbruget og tilskrives det høje niveau af import fra Kina, der forefandtes mellem marts og juli 2012, hvor foranstaltningerne midlertidigt ikke var gældende, jf. betragtning 2. Den toppende import i 2011/12 blev udlignet af et lavere importniveau i den nuværende undersøgelsesperiode og dermed et lavere EU-forbrug.
- (58) En række importører hævdede, at de ikke havde foretaget lageropbygning. De gjorde ligeledes gældende, at siden 6. oktober 2011, hvor generaladvokaten afgav udtalelse i sag C-338/10, havde de allerede været overbevist om, at Domstolen ville annullere foranstaltningerne. De udsatte derfor toldbehandlingen af den pågældende vare, indtil Domstolen havde truffet endelig afgørelse.
- (59) I den forbindelse bør der mindes om, at lageropbygning kan defineres som opbygning og oplagring af en reserveforsyning. De data, som Kommissionen er i besiddelse af, viser, at siden annulleringen af foranstaltningerne den 22. marts 2012 havde der fundet en massiv import sted af den pågældende vare frem til juli 2012, gennemsnitligt på omkring 9 000 ton pr. måned. Derefter og frem til udgangen af NUP faldt det gennemsnitlige importniveau til kun omkring 1 650 ton pr. måned, hvilket var omkring 2 000 ton mindre pr. måned i forhold til gennemsnitsimportniveauet i perioden forud for annulleringen af foranstaltningerne. Kommissionen konkluderede, at for at nå et så betydeligt niveau af månedlig import inden for en relativt kort periode måtte importørerne have opbygget lagre med store mængder af den pågældende vare. Dette blev også bekræftet af visse importører, der indrømmede, at de havde trukket toldbehandlingen, da det gik op for dem, at antidumpingtolden ville blive annulleret. Derfor måtte påstanden om, at importørerne ikke foretog lageropbygning, afvises.

4.4. Import til Unionen fra Kina

- (60) I betragtning af, at der kun var én gruppe af kinesiske eksportører, som samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen, og at denne gruppe tegnede sig for omkring 12 %-20 % (angivet som et interval af fortrolighedshensyn) af den samlede import fra Kina i den nuværende undersøgelsesperiode, blev det konkluderet, at Eurostats data (Taric-(Fællesskabets integrerede toldtarif) kodeniveau om nødvendigt) var de mest nøjagtige og den bedste informationskilde med hensyn til importmængder og -priser. Den samarbejdsvillige kinesiske eksportørs individuelle priser blev ikke desto mindre også undersøgt.

4.4.1. Mængde og markedsandel

- (61) Mængden af import fra Kina og den tilsvarende markedsandel udviklede sig som følger i den betragtede periode:

Tabel 2

Import fra Kina	2009/10	2010/11	2011/12	Nuværende undersøgelsesperiode
Importmængde (ton)	47 235	41 915	59 613	19 294
Indeks: 2009/10 = 100	100	89	126	41
Markedsandel	71 %	57,7 %	66,1 %	43,3 %

- (62) Efter indførelsen af antidumpingforanstaltningerne i 2008 fulgte mængden af import fra Kina generelt en nedadgående tendens. Der mindes om, at importen i den oprindelige undersøgelsesperiode (2006/07) udgjorde 56 108 ton.

- (63) Som forklaret ovenfor toppede importen imidlertid i 2011/12. Dette var klart en følge af ophævelsen af antidumpingforanstaltningerne i marts 2012. Når man ser på den månedlige udvikling i importen fra Kina ud fra Eurostats data, svingede den månedlige import fra Kina ganske rigtigt mellem 2 000 og 6 000 ton, men nåede niveauer på mellem 6 000 og 12 000 ton i perioden marts 2012-juli 2012 (i gennemsnit næsten 9 000 ton pr. måned). I den forbindelse bør det bemærkes, at foranstaltningerne blev annulleret i marts 2012 og genindført i februar 2013, men registrering blev indført den 29. juni 2012 ⁽¹⁰⁾, hvilket havde en afdæmpende virkning på importen.
- (64) I lighed med importmængden fulgte Kinas markedsandel en nedadgående tendens i den betragtede periode og faldt fra 71 % til 43 %. Selv i betragtning af virkningen af det usædvanlige importniveau fra Kina i 2011/12 og i den nuværende undersøgelsesperiode faldt markedsandelen fra omkring 70 % i 2009/10 til et gennemsnit på 55 % i de følgende år.

4.4.2. Pris og prisunderbud

Tabel 3

Import fra Kina	2009/10	2010/11	2011/12	Nuværende undersøgelsesperiode
Gennemsnitlig importpris (EUR pr. ton)	677	744	1 068	925
Indeks: 2009/10 = 100	100	110	158	137

- (65) Som det fremgår af tabellen ovenfor, voksede priserne på importen fra Kina i den betragtede periode med 37 %. Det bør dog bemærkes, at priserne steg betydeligt frem til perioden 2011/12 og derefter faldt i den nuværende undersøgelsesperiode.
- (66) Da den eneste samarbejdsvillige eksportørs importmængde kun tegnede sig for omkring 12 %-20 % (angivet som et interval af fortrolighedshensyn) af importen fra Kina i den fornyede undersøgelsesperiode, blev forekomsten af prisunderbud undersøgt også for den samlede eksport fra Kina ud fra importstatistikker.
- (67) Til dette formål blev de samarbejdsvillige EU-producenters vejede gennemsnitlige salgspriser til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder på EU-markedet sammenlignet med de tilsvarende vejede gennemsnitlige cif- (omkostninger, forsikring og fragt) priser på importen fra Kina som oplyst af Eurostat. Disse cif-priser blev justeret for at dække omkostninger i forbindelse med fortoldning, nemlig toldtarif og omkostninger, der påløb efter importen.
- (68) På dette grundlag viste sammenligningen, at importen af den pågældende vare i den nuværende undersøgelsesperiode underbød EU-erhvervsgrenens priser med 4,8 %, når beregningerne tager hensyn til virkningen af den gældende antidumpingtold. Underbudsmargenen når imidlertid op på 28 %, hvis importpriserne betragtes uden antidumpingtold.
- (69) Hvis man betragter de importpriser, som den samarbejdsvillige kinesiske eksportør har indberettet, behørigt justeret, kan man konstatere en underbudsmargen på 14 % i den nuværende undersøgelsesperiode, selv når der tages højde for gældende antidumpingtold. Hvis man ser bort fra virkningen af antidumpingtolden, nåede underbudsmargenen et niveau på 20 %. Det bør bemærkes, at størstedelen af denne eksport i den nuværende undersøgelsesperiode fandt sted, mens foranstaltningerne var annulleret.

4.5. Import til Unionen fra andre tredjelande

- (70) I den betragtede periode tegnede importen fra andre tredjelande sig aldrig for en markedsandel på over 11,2 %. Størstedelen af denne import (mindst 89 % i den betragtede periode) var fra Tyrkiet.

⁽¹⁰⁾ EUT L 169 af 29.6.2012, s. 50.

Tabel 4

	2009/10	2010/11	2011/12	Nuværende undersøgelsesperi- ode
Importmængde fra andre tredjelande (ton)	4 033	8 078	10 090	4 717
Indeks: 2009/10 = 100	100	200	250	117
Markedsandel	6,1 %	11,1 %	11,2 %	10,6 %

4.6. EU-erhvervsgrenens økonomiske situation

- (71) Undersøgelsen af virkningerne af dumpingimporten på EU-erhvervsgrenen omfattede en vurdering af alle relevante økonomiske faktorer og forhold, der havde indflydelse på EU-erhvervsgrenens situation i den betragtede periode, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 5.
- (72) Selv om alle fem EU-producenter indsendte en spørgeskemabesvarelse, blev én af producenterne spørgeskemabesvarelse ikke anset for at kunne anvendes fuldt ud, da dennes besvarelse ikke blev efterprøvet ved et kontrolbesøg. Analysen tog derfor udgangspunkt i følgende metode.
- (73) De makroøkonomiske indikatorer (produktion, produktionskapacitet, kapacitetsudnyttelse, salgsmængde, markedsandel, beskæftigelse, produktivitet, vækst, dumpingmargenernes størrelse og genrejsning efter virkningerne af tidligere dumping) blev vurderet på niveauet for hele EU-erhvervsgrenen. Vurderingen blev baseret på oplysninger fra de fire fuldt samarbejdsvillige EU-producenter. I tilfældet med den producent, hvis spørgeskemabesvarelse ikke blev efterprøvet, blev vurderingen baseret på data fra denne producent, som så vidt muligt blev krydstjekket med data i klagen og producentens reviderede regnskaber.
- (74) Analysen af mikroøkonomiske indikatorer (lagre, salgspriser, rentabilitet, likviditet, investeringer, investeringsafkast, evne til at rejse kapital, lønninger) blev foretaget på niveauet for de fuldt ud samarbejdsvillige fire EU-producenter. Vurderingen blev baseret på deres oplysninger, som blev behørigt efterprøvet under et kontrolbesøg.

4.6.1. Makroøkonomiske indikatorer

4.6.1.1. Produktion, produktionskapacitet og kapacitetsudnyttelse

Tabel 5

	2009/10	2010/11	2011/12	Nuværende undersøgelsesperi- ode
Produktion (ton)	11 815	33 318	29 672	28 763
Indeks: 2009/10 = 100	100	282	251	243
Produktionskapacitet (ton)	77 380	77 380	77 380	77 380
Indeks: 2009/10 = 100	100	100	100	100
Kapacitetsudnyttelse	15 %	43 %	38 %	37 %

- (75) Produktionen voksede markant i den betragtede periode fra omkring 12 000 ton til næsten 29 000 ton i den nuværende undersøgelsesperiode. I sæson 2009/2010 var produktionen lille, eftersom EU-erhvervsgrenen stadig var påvirket af dumpingimporten af kinesiske mandariner på dåse, der blev importeret i den foregående sæson, samt af det forhold, at den havde en lagerbeholdning fra den foregående sæson, hvor antidumpingforanstaltningerne ikke havde været gældende. Produktionen voksede i sæson 2010/11, da den nye import fra Kina blev omfattet af de gældende antidumpingforanstaltninger.

- (76) Eftersom produktionskapaciteten i Unionen ikke ændrede sig i perioden, voksede kapacitetsudnyttelsen tilsvarende. Den lå dog konsekvent under 50 %.
- (77) En europæisk sammenslutning af erhvervsdrivende hævdede, at en EU-producent havde indstillet produktionen siden 2012/13, og at denne producent og to andre var i en vanskelig finansiell situation. Af disse grunde hævdedes det, at tallene for produktion og produktionskapacitet/-udnyttelse var kunstigt oppustede.
- (78) I så henseende bør det for det første bemærkes, at de oplysninger, der blev indsamlet i forbindelse med undersøgelsen, viste, at alle EU-producenter i EU-erhvervsgrenen har produceret på alle årstider i den betragtede periode. Den første påstand om, at en producent indstillede produktionen i NUP, bør derfor afvises.
- (79) For så vidt angår EU-producenternes påståede vanskelige finansielle situation, var en af EU-producenterne faktisk udsat for en insolvensbehandling i den betragtede periode. Undersøgelsen viste dog, at denne producents produktion voksede betydeligt i hele den betragtede periode, hvorimod kapaciteten forblev uændret. Derfor konkluderedes det, at insolvensbehandlingen ikke havde nogen negativ indvirkning på denne producents produktion. For så vidt angår de to øvrige EU-producenter, blev de udsat for insolvensbehandling, men først efter den betragtede periode. Dette bekræfter den konklusion, jf. betragtning 96-98, at der faktisk forekom fornyet skade, og at EU-erhvervsgrenen fortsat har været i en vanskelig finansiell situation.

4.6.1.2. Salgsmængde og markedsandel i Unionen

Tabel 6

	2009/10	2010/11	2011/12	Nuværende undersøgelsesperiode
Salgsmængde (ton)	15 219	22 625	20 504	20 512
Indeks: 2009/10 = 100	100	149	135	135
Markedsandel (af EU-forbruget)	22,9 %	31,2 %	22,7 %	46,1 %

- (80) EU-erhvervsgrenens salg på EU-markedet til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder voksede med 35 % i den betragtede periode.
- (81) EU-erhvervsgrenens markedsandel fulgte også en stigende tendens i den betragtede periode. Selv i betragtning af lageropbygningseffekten på EU-forbrugets niveau i 2011/12 og i den nuværende undersøgelsesperiode voksede markedsandelen fra omkring 23 % i begyndelsen af perioden til et gennemsnit på 35 % i de seneste to undersøgte år.

4.6.1.3. Beskæftigelse og produktivitet

Tabel 7

	2009/10	2010/11	2011/12	Nuværende undersøgelsesperiode
Beskæftigelse	350	481	484	428
Indeks: 2009/10 = 100	100	137	138	122

	2009/10	2010/11	2011/12	Nuværende undersøgelsesperi- ode
Produktivitet (ton pr. ansat)	34	69	61	67
Indeks: 2009/10 = 100	100	205	182	199

- (82) Både beskæftigelsen og produktiviteten øgedes i den betragtede periode og afspejler den samlede vækst i produktion og salgsmængde. Produktivitetsforøgelsen i sæson 2010/11 hang sammen med de højere produktionsmængder, der skyldtes, at antidumpingforanstaltningerne fik fuld virkning i den periode.
- (83) Ovenstående beskæftigelsestal er i fuldtidsækvivalenter, og derfor fremgår antallet af sæsonarbejdspladser ikke i absolutte tal. For at få et bedre billede af omfanget af arbejdspladser bør det bemærkes, at tallet for den nuværende undersøgelsesperiode er på omkring 2 400 sæsonarbejdspladser udtrykt i fuldtidsækvivalenter.

4.6.1.4. Vækst

- (84) EU-erhvervsgrenen formåede at drage fordel af væksten på EU-markedet frem til 2011. Men så snart foranstaltningerne over for Kina blev ophævet, jf. betragtning 2, og importen fra Kina oversvømmede EU-markedet, mistede EU-erhvervsgrenen betydelige markedsandele. Efter at der blev genindført told, var EU-erhvervsgrenen i stand til at genvinde sine tabte markedsandele, dog på bekostning af en forværring af den finansielle situation.

4.6.1.5. Dumpingens omfang og genrejsning efter tidligere dumping

- (85) Dumpingen fortsatte i den nuværende undersøgelsesperiode på et betydeligt niveau, jf. punkt 3.2.5 (se betragtning 34 og 35) ovenfor.
- (86) For så vidt angår indvirkningen på EU-erhvervsgrenen af omfanget af den faktiske dumpingmargen, kan denne indvirkning ikke anses for ubetydelig i betragtning af mængden af dumpingimport fra Kina. Det bemærkes, at EU-erhvervsgrenen stadig er under genrejsning efter tidligere dumping, navnlig for så vidt angår kapacitetsudnyttelse og rentabilitet (i forhold til i den oprindelige undersøgelse).

4.6.2. Mikroøkonomiske indikatorer

4.6.2.1. Lagerbeholdninger

Tabel 8

	2009/10	2010/11	2011/12	Nuværende undersøgelsesperi- ode
Lagerbeholdninger (ton)	2 020	2 942	7 257	9 729
Indeks: 2009/10 = 100	100	146	359	482

- (87) EU-producenterne øgede deres lagerbeholdninger betydeligt i de to sidste sæsoner. Dette afspejler, at produktionen voksede mere end salget i den betragtede periode.

4.6.2.2. Salgspriser i Unionen

Tabel 9

	2009/10	2010/11	2011/12	Nuværende undersøgelsesperiode
Gennemsnitlige enhedssalgspriser (EUR pr. ton)	1 260	1 322	1 577	1 397
Indeks: 2009/10 = 100	100	105	125	111

- (88) I den nuværende undersøgelsesperiode lykkedes det EU-erhvervsgrenen at hæve sin EU-salgspris med 11 %. Stigningen var særlig markant frem til 2011/12, men priserne faldt efterfølgende i den nuværende undersøgelsesperiode. Dette tilskrives det høje importniveau fra Kina, der forekom mellem marts og juli 2012, da foranstaltningerne ikke var gældende, og at EU-erhvervsgrenens priser blev underbudt af priserne på den pågældende vare fra Kina.

4.6.2.3. Rentabilitet og likviditet

Tabel 10

	2009/10	2010/11	2011/12	Nuværende undersøgelsesperiode
Rentabilitet	– 29,8 %	5,9 %	6,4 %	– 2,9 %

- (89) I den betragtede periode blev EU-erhvervsgrenens rentabilitet i første omgang betydelig forbedret, nemlig i perioden 2010/11-2011/12. Men i den nuværende undersøgelsesperiode blev EU-erhvervsgrenen tabsgivende igen.
- (90) Forbedringen af rentabiliteten hang nøje sammen med det forhold, at det lykkedes EU-erhvervsgrenen at øge sin salgs- og produktionsmængde samt sin salgspris i årene efter indførelsen af antidumpingforanstaltningerne. En tilbagevenden til en tabsgivende situation i den nuværende undersøgelsesperiode skyldes lavere salgspriser som følge af den pludselige tilstrømning af import fra Kina, efter at tolden blev annulleret af EU-Domstolen.
- (91) I den forbindelse skal det bemærkes, at der blev importeret en betydelig mængde kinesiske varer uden antidumpingtold i perioden marts-juli 2012. Desuden konstateredes importen fra Kina at underbyde EU-erhvervsgrenens priser betydeligt i den nuværende undersøgelsesperiode, især hvis man ser bort fra virkningen af antidumpingtolden. Dette forårsagede et generelt pristryk, som igen førte til en tabsgivende situation for EU-erhvervsgrenen.

Tabel 11

	2009/10	2010/11	2011/12	Nuværende undersøgelsesperiode
Likviditet (EUR)	1 211 342	3 078 496	– 1 402 390	– 2 023 691
Indeks: 2009/10 = 100	100	254	– 116	– 167

- (92) I den betragtede periode svarede udviklingen i likviditeten i det store og hele til udviklingen i EU-erhvervsgrenens samlede rentabilitet sammenholdt med virkningen af væksten i lagerbeholdninger, navnlig i de sidste to analyserede år.

4.6.2.4. Investeringer, investeringsafkast, evne til at rejse kapital og vækst

Tabel 12

	2009/10	2010/11	2011/12	Nuværende undersøgelsesperi- ode
Investeringer (EUR)	318 695	416 714	2 387 341	238 473
Indeks: 2009/10 = 100	100	131	749	75
Investeringsafkast (nettoaktiver)	– 60 %	29 %	19 %	– 1 %

- (93) I den betragtede periode foretog en del af EU-erhvervsgrenen investeringer til vedligeholdelse og optimering af det eksisterende produktionsanlæg. Investeringsniveauet voksede især i perioden 2011/12, højst sandsynlig styrket af fortjenstniveauet det år og umiddelbart inden. Denne investering blev især foretaget af en EU-producent for at sikre en kilde til forsyning af råmaterialer, som vil supplere de eksisterende, og for at forbedre overholdelsen af miljøbestemmelserne. Investeringsafkastet i den betragtede periode fulgte nøje tendensen i rentabiliteten.
- (94) En del af EU-erhvervsgrenen havde vanskeligheder med at rejse kapital i den betragtede periode, men var i sidste ende i stand til at omlægge sin gæld.

4.6.2.5. Lønninger

Tabel 13

	2009/10	2010/11	2011/12	Nuværende undersøgelsesperi- ode
Arbejdskraftomkostninger pr. ansat (EUR)	23 578	21 864	21 371	23 025
Indeks: 2009/10 = 100	100	93	91	98

- (95) De gennemsnitlige lønniveauer forblev relativt stabile i den betragtede periode, hvorimod enhedsproduktionsomkostningen faldt.

4.7. Konklusion

- (96) Skadesanalysen viser, at EU-erhvervsgrenens situation forbedredes i den betragtede periode. Indførelsen af antidumpingforanstaltningerne i slutningen af 2008 gjorde det muligt for EU-erhvervsgrenen støt og roligt at genrejse sig efter de skadelige virkninger af dumping og yderligere at udnytte sit potentiale på EU-markedet. Det forhold, at EU-erhvervsgrenen drog fordel af foranstaltningerne, fremgår tydeligst af forhøjede produktions- og salgsniveauer, og især af fortjenstniveauet.
- (97) Situationen ændrede sig imidlertid i den nuværende undersøgelsesperiode. Foranstaltningerne blev annulleret i marts 2012, og importen fra Kina voksede betydeligt frem til juni 2012, hvor importen blev genstand for registrering. Importørerne anvendte annulleringen af antidumpingtolden til at opbygge lagre i 2011/2012 og sætte disse varer på EU-markedet til lave priser i den nuværende undersøgelsesperiode. Dette forårsagede et betydeligt samlet pristryk på EU-markedet, og som følge heraf forværredes erhvervsgrenens finansielle situation igen. Faktisk havde erhvervsgrenen intet andet valg end at sænke sine priser for at fastholde sit salgsniveau. Dette havde imidlertid alvorlige følger for dens finansielle situation.

- (98) Den stadig skadevoldende situation for EU-erhvervsgrenen fremgår bedst af en række negative finansielle indikatorer, nemlig rentabilitet og likviditet kombineret med høje lagerniveauer og lav kapacitetsudnyttelse. Denne situation er alt andet end befordrende for nye investeringer og vækst.
- (99) En europæisk sammenslutning af forhandlere satte spørgsmålstegn ved konklusionerne vedrørende skade med den begrundelse, at EU-erhvervsgrenens salgsmængde, beskæftigelse og salgspriser samt én EU-producents investeringsniveau udviklede sig positivt i den betragtede periode.
- (100) Denne påstand bør imidlertid afvises. Listen over relevante økonomiske indikatorer, som bør undersøges, er ikke udtømmende, og hverken en eller flere af disse faktorer er nødvendigvis udslagsgivende vedrørende undersøgelsen af dumpingimportens virkninger på EU-erhvervsgrenen, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 5. Som forklaret i betragtning 98 var de indikatorer, der foreslås af ansøgeren, ikke afgørende for Kommissionens konklusioner vedrørende EU-erhvervsgrenens skadevoldende situation. Konklusionen om fortsat skade byggede snarere på de negative finansielle indikatorer vedrørende rentabilitet og likviditet kombineret med høje lagerniveauer og lav kapacitetsudnyttelse.

5. SANDSYNLIGHEDEN FOR FORTSAT SKADE

5.1. Konsekvenser af den forventede importmængde og prismæssige virkninger af en ophævelse af foranstaltningerne

- (101) Hvis foranstaltningerne ophæves, forventes importmængden at stige og forårsage yderligere skade for EU-erhvervsgrenen. Dette bygger på følgende elementer.
- (102) Analysen ovenfor, jf. betragtning 44, viser, at selv om eksportmængden fra Kina til Unionen faldt markant efter indførelsen af foranstaltningerne i slutningen af 2008, fremstiller kinesiske producenter stadig betydelige mængder af den pågældende vare, hvoraf størstedelen er bestemt til eksport.
- (103) For så vidt angår forventede mængder og priser, er det klart, at EU-markedet fortsat er meget attraktivt for de kinesiske eksporterende producenter. For det første er EU-markedet, for så vidt angår mængde, det tredjestørste verdensmarked for kinesiske mandariner på dåse. Desuden viser udviklingen efter annulleringen af foranstaltningerne, at de kinesiske eksportører er i stand til hurtigt at eksportere betydelige mængder af den pågældende vare til EU-markedet, uden at det er nødvendigt at omdirigere salget fra andre markeder. Endelig kan Kina i den forbindelse ud fra importdata fra den oprindelige undersøgelse let eksportere over 60 000 ton pr. sæson til EU-markedet, hvilket svarer til næsten 90 % af det gennemsnitlige EU-forbrug i den betragtede periode.
- (104) Hvis Kina faktisk øgede sin eksport til EU som følge af en ophævelse af foranstaltningerne, ville der efter al sandsynlighed ske et generelt prisfald på EU-markedet på mellemlang sigt. Dette ville bringe EU-producenterne i en endnu vanskeligere situation, som forklaret nedenfor.
- (105) For det andet viser den kinesiske database ⁽¹¹⁾, for så vidt angår priserne, at Kina tidligere eksporterede betydelige mængder til ikke-EU-lande til priser, der lå under eksportpriserne til EU. I den nuværende undersøgelsesperiode lå de mængder, der eksporteredes til disse ikke-EU-lande, på omkring 20 000 ton, hvilket svarer til 71 % af EU-erhvervsgrenens samlede produktion. På grund af EU-markedets tiltrækningskraft med hensyn til prissætning konkluderes det, at hvis foranstaltningerne ophæves, vil kinesiske eksportører sandsynligvis omdirigere disse mængder til det mere lukrative EU-marked.
- (106) Endvidere har ovennævnte analyse, jf. betragtning 68 og 69, vist, at importen fra Kina på EU-markedet markant underbød EU-producenternes priser i NUP, især når der ses bort fra virkningen af antidumpingtolden. Selv om de kinesiske importpriser voksede i 2011/2012, da foranstaltningerne ikke var gældende, var deres niveau stadig langt under niveauet for EU's priser ud fra Eurostat-data. På det grundlag var omfanget af prisforskellen i 2011/2012 faktisk sammenligneligt med det i NUP.
- (107) Markedet for tilberedte eller konserverede citrusfrugter er stærkt præget af priskonkurrence, da konkurrencen hovedsagelig finder sted på grundlag af priser. Dette forværres yderligere af, at salget normalt finder sted i forholdsvis store mængder. Hvis billig dumpingimport gøres tilgængelig i betydelige mængder på EU-markedet, ville dette få en direkte indvirkning på det generelle prisniveau på EU-markedet, hvilket ville medføre et generelt pristryk.

⁽¹¹⁾ Se fodnote 9.

- (108) Annulleringen af antidumpingtolden i slutningen af den betragtede periode illustrerer, hvad der ville ske, hvis foranstaltningerne udløb.
- (109) Så snart foranstaltningerne blev annulleret af EU-Domstolen, og indtil importen blev omfattet af registrering, voksede mængden af import fra Kina hurtigt og markant. Den massive tilstedeværelse af denne billige import på EU-markedet tvang EU-producenterne til at sænke deres priser for at fastholde deres position med hensyn til salgs- og produktionsmængde, hvilket førte til en tabsgivende situation.
- (110) Det var resultatet af import uden antidumpingtold i en periode på kun fem måneder. Virkningerne på EU-erhvervsgrenens situation ville naturligvis blive langt alvorligere, hvis foranstaltningerne udløb. Hvis de store mængder lavprisimport gentog sig, ville den skade, EU-erhvervsgrenen har lidt, efter al sandsynlighed blive forværret. EU-producenterne ville blive udsat for en nedgang i produktions- og salgsmængder og -priser, hvilket ville føre til øget tab. En underbudsberegning ud fra dataene i punkt 4.4.2, jf. betragtning 68 og 69, men uden antidumpingtold, peger på et underbudsniveau på over 20 %.
- (111) Én europæisk sammenslutning af erhvervsdrivende hævdede, at EU-erhvervsgrenen ikke ville lide skade, hvis foranstaltningerne blev ophævet, fordi der ville forventet lavere importmængder af den pågældende vare i fremtiden. Denne påstand var baseret på følgende forhold. For det første, at forbruget på hjemmemarkedet af frisk frugt i Kina ville vokse i fremtiden såvel som eksporten af frisk frugt til Rusland. For det andet, at forbruget på det kinesiske hjemmemarked af mandariner på dåse også forventedes at stige. For det tredje, at Eurostats statistikker viser ovenstående, da de har vist lavere import af de pågældende varer siden sæson 2012/13.
- (112) Disse påstande bør dog afvises af følgende grunde:
- a) For det første: Selv om forbruget på det kinesiske hjemmemarked og eksporten af frisk frugt forventes at vokse, forventes den kinesiske produktion også at vokse i et sammenligneligt omfang ud fra de tilgængelige data ⁽¹²⁾. Det konkluderes derfor, at udbuddet af frisk frugt til den kinesiske konserverindustri i sæson 2013/14 ikke vil blive væsentligt berørt.
 - b) For det andet: Det blev i betragtning 44 konkluderet, at forbruget på det kinesiske hjemmemarked af mandariner på dåse ville ligge på omkring 100 000 ton pr. sæson, og der er intet, der tyder på, at dette tal forventes at vokse i fremtiden. Ansøgerne fremlagde heller ikke dokumentation for, at forbruget ville vokse.
 - c) For det tredje: Der bør mindes om, at den lavere import af den pågældende vare i sæson 2012/2013 (NUP) med rimelighed kunne forklares ved lageropbygningseffekten som følge af en massiv import, der fandt sted i sæson 2011/12 i de første fem måneder efter annulleringen af foranstaltningerne, jf. betragtning 59.
- (113) Den samme europæiske sammenslutning af erhvervsdrivende hævdede også, at større mængder frisk frugt på EU-markedet, formentlig på grund af embargoen mod Rusland, ville føre til en sænkning af priserne på denne frugt og således sætte EU-erhvervsgrenen i stand til yderligere at forbedre sin konkurrenceevne.
- (114) En sådan påstand er imidlertid rent spekulativ og blev ikke dokumenteret. Selv om råmaterialepriserne kan falde i fremtiden, anses dette ikke for at være en tilstrækkelig grund til ikke at afhjælpe de negative virkninger af dumpingimporten på EU-erhvervsgrenens situation. Det er faktisk opfattelsen, at der ville forekomme fornyet dumpingimport i betydelige mængder og forvoldes EU-erhvervsgrenen yderligere skade, hvis foranstaltningerne ikke blev opretholdt. Dette ville i givet fald afskære EU-erhvervsgrenen fra fuldt ud at drage fordel af den positive virkning af en fremtidig nedgang i råvarepriserne. Påstanden blev derfor afvist.

5.2. Konklusion

- (115) På dette grundlag konkluderes det, at en ophævelse af foranstaltningerne over for importen fra Kina efter al sandsynlighed ville føre til fortsat skade for EU-erhvervsgrenen.

⁽¹²⁾ FSA/USDA Gain Report on citrus af 12.13.2013 (tilgængelig på: <http://gain.fas.usda.gov/Pages/Default.aspx>).

6. UNIONENS INTERESSER

6.1. Indledning

- (116) Det blev i henhold til grundforordningens artikel 21 undersøgt, om opretholdelse af de gældende antidumpingforanstaltninger ville være i strid med Unionens interesser som helhed. Unionens interesser blev fastlagt ud fra en vurdering af de forskellige involverede parters interesser, dvs. EU-erhvervsgrenens interesser på den ene side og importørernes og andre parters interesser på den anden side.
- (117) Der mindes om, at vedtagelsen af foranstaltninger ikke blev anset for at være i strid med Unionens interesser i den oprindelige undersøgelse. Da nærværende undersøgelse er en fornyet undersøgelse med analyse af en situation, hvor der allerede har været gældende antidumpingforanstaltninger, giver det endvidere mulighed for at foretage en vurdering af eventuelle unødigt negative virkninger på de berørte parter af de gældende antidumpingforanstaltninger.
- (118) På dette grundlag blev det undersøgt, om det til trods for, at man var nået til den konklusion, at den skadevoldende dumping sandsynligvis ville fortsætte, kunne konkluderes, at det ikke ville være i Unionens interesse at opretholde foranstaltningerne i dette bestemte tilfælde.

6.2. EU-erhvervsgrenens interesser

- (119) EU-erhvervsgrenen, der består af fem producenter i landdistrikter i Spanien, vandt markedsandele og var i stand til at sætte prisen op på den pågældende vare til et niveau, som gjorde det muligt for virksomheden at nå breakeven eller være rentabel i de perioder i den betragtede periode, hvori foranstaltningerne var gældende. Produktionsmængden og beskæftigelsestallene rettede sig på samme måde. Hvis foranstaltningerne blev ophævet, ville EU-erhvervsgrenen være i en langt værre situation som beskrevet ovenfor (sandsynlighed for fornyet skade) i form af lavere salgspriser og øget tab, jf. betragtning 110. Nye investeringer med henblik på at konsolidere virksomhederne og forbedre deres konkurrenceevne på markedet for den pågældende vare ville også blive hindret. Opretholdelse af foranstaltningerne ville være i EU-erhvervsgrenens interesse og burde bistå den i yderligere at udnytte sit potentiale på et EU-marked underlagt genoprettet konkurrence.

6.3. Importørers, forhandleres og detailhandleres interesser

- (120) Som nævnt i betragtning 10 ovenfor blev der som følge af det åbenbart store antal ikke forretningsmæssigt forbundne importører anvendt stikprøver. Importørerne er hovedsagelig placeret i Tyskland, men også i andre lande som f.eks. — men ikke udelukkende — Det Forenede Kongerige, Nederlandene og Tjekkiet.
- (121) To virksomheder, der importerede den pågældende vare i den betragtede periode, var samarbejdsvillige i forbindelse med undersøgelsen. Disse parters samlede virksomhed, for så vidt angår konserverede citrusfrugter, udgjorde 3,8 % af deres samlede omsætning. Selv om konserverede citrusfrugter ikke er den mest rentable virksomhed for disse importører, ligger det i deres forretningsmæssige beslutning at tilbyde et meget bredt udvalg af varer til bestemte kunder (f.eks. supermarkeds kæder) med henblik på at sikre store kontrakter, hvor mindre rentable varer opvejes af salget af andre varer og stordriftsfordele.
- (122) Der var intet, der tydede på, at fortsatte foranstaltninger ville få nogen betydelig negativ indvirkning på de to importørers aktiviteter. De er ikke afhængige af denne vare, hvorimod forsyningskæden tilpassede sig til omkostningerne i forbindelse med antidumpingtolden. Som undersøgelsen viser, lukkede foranstaltningerne endvidere ikke EU-markedet for de kinesiske eksportører, eftersom den pågældende vare blev importeret i betydelige mængder i hele den betragtede periode trods de gældende foranstaltninger.
- (123) En anden importør hævdede, at antidumpingtold har en negativ indvirkning på dennes handelsvirksomhed med konserverede citrusfrugter. I lyset af manglende kontrollerbare data fra denne importør anses de negative virkninger af en fortsættelse af antidumpingforanstaltningerne på disse parter ikke for at være større end de positive virkninger af foranstaltningerne på EU-erhvervsgrenen.
- (124) En række parter påpegede en mangel på produktionskapacitet i EU-erhvervsgrenen. Det bør bemærkes, at en ophævelse af tolden kunne føre til en situation, hvor den alternative forsyningskilde ville blive nødt til at lukke sin virksomhed, så importørerne kun havde én forsyningskilde (importen fra Kina). Der mindes imidlertid om, at supermarkeds kæder og detailhandlere lægger vægt på at opretholde en forsyningsikkerhed for deres virksomhed. En af dem støttede faktisk en opretholdelse af foranstaltningerne for at have konkurrence og mindst to forsyningskilder. Desuden har EU-erhvervsgrenen, som stadig er langt fra at nå en tilfredsstillende kapacitetsudnyttelse,

kapacitet til yderligere at forsyne EU-markedet i en situation med genoprettet konkurrence. Det forhold, at EU-erhvervsgrenen i øjeblikket ikke dækker 100 % af behovet i Unionen kan ikke berettige hverken de kinesiske eksportørers illoyale handelspraksisser eller ophævelsen af foranstaltninger i dette tilfælde.

- (125) Én europæisk sammenslutning af erhvervsdrivende hævdede, at en opretholdelse af foranstaltningerne uretmæssigt ville begrænse dens medlemmers normale forretningsgang, da en betydelig del af den var forbundet med handel med den pågældende vare. I den forbindelse bør det bemærkes, at formålet med antidumpingtold er at afhjælpe illoyal handelspraksis, dvs. dumping, og ikke at begrænse forretningsgangen. Der mindes om, at Kommissionen nåede frem til den konklusion, at det stadig var nødvendigt at opretholde foranstaltningen i denne sag.

6.4. Brugernes interesser

- (126) Brugere var i forbindelse med analysen opdelt i to kategorier: På den ene side husholdninger og på den anden side professionelle/industrielle brugere, der er aktive inden for sektorer som f.eks. fremstilling af drikkevarer, syltetøj eller yoghurt, bagning eller catering.
- (127) Ingen part, der tilhører en af disse kategorier, eller som repræsenterer deres interesser, gav sig til kende eller var samarbejdsvillig i forbindelse med undersøgelsen.
- (128) Én importør hævdede, at antidumpingtolden på den pågældende vare ville være konkurrencebegrænsende og således ikke i EU-forbrugernes interesse. Der blev ikke fremlagt dokumentation til støtte for denne påstand.
- (129) I betragtning af den begrænsede vægt den pågældende vare kan have i budgettet for en gennemsnitshusholdning i Unionen, er der ikke noget bevis for, at en eventuel stigning i forbrugerprisen i forbindelse med opretholdelsen af foranstaltningerne kan opveje den positive virkning af foranstaltningerne på EU-erhvervsgrenen.
- (130) Selv om det ikke kan anfægtes, at en opretholdelse af tolden rent abstrakt kan påvirke nogle professionelle/industrielle brugere negativt i form af lavere margener, er der intet bevis for, at omkostninger, der hidrører fra den pågældende vare (i forhold til deres samlede omkostninger), er betydelige. Eventuelle negative virkninger af fortsatte foranstaltninger på denne kategori af brugere ville således ikke være uforholdsmæssige.

6.5. Leverandørernes interesser

- (131) Både individuelle leverandører af frisk frugt til EU-erhvervsgrenen og én sammenslutning af sådanne leverandører erklærede, at foranstaltningerne er i deres interesse og også ville være gavnlige, for så vidt angår nye investeringer og job. Frugt, der sælges til EU-producenter, er en vigtig supplerende indtægtskilde for leverandører, i mangel af hvilken der kan opstå store problemer i landbrugssektoren i de berørte spanske regioner. Det skønnes, at antallet af medlemmer af kooperativer, der ville blive ramt, ville være på over 2 000 alene i regionen Valencia. For så vidt angår de berørte sæsonarbejdspladser, bl.a. i forbindelse med indsamling, transport og oplagring af frugt, vurderes det, at mindst 2 500 ville blive påvirket i regionerne Valencia og Murcia tilsammen.
- (132) Ud fra dataene fra sammenslutningen af spanske leverandører fremgår det, at hvis importen fra Kina overstiger 60 000 ton, hvilket allerede er sket to gange i forbindelse med den oprindelige undersøgelse, kommer leverandørerne sandsynligvis i den situation, at de ikke vil være i stand til at sælge hele mængden af satsumas bestemt til EU-konserverindustrien.
- (133) Én europæisk sammenslutning af erhvervsdrivende hævdede, at leverandørerne kunne forvente støtte til at afhænde de mængder frugt, som ikke kunne eksporteres på grund af embargoen mod Rusland. Ansøgeren fremlagde imidlertid ingen dokumentation for påstanden om støtte. Endvidere ville en eventuel støtte kun have været tilgængelig i forbindelse med usolgt frugt bestemt til eksport til Rusland, men ikke for frugt, der ikke var blevet solgt til EU-erhvervsgrenen som følge af den skade, der var forårsaget af den pågældende vare efter foranstaltningernes udløb. Påstanden blev derfor afvist.

6.6. Konklusion

- (134) Undersøgelsen har vist, at de eksisterende antidumpingforanstaltninger ikke lukkede EU-markedet for import fra Kina og bidrog til EU-erhvervsgrenens genrejsning. Da denne genrejsningsproces stadig pågår, er opretholdelse af

foranstaltningerne i EU-erhvervsgrenens interesse. Hvis foranstaltningerne fik lov at udløbe, ville denne genrejsningsproces gå i stå, fortjenstgivende priser ville være uden for rækkevidde, og EU-erhvervsgrenen vil pådrage sig store tab. Endvidere ville en supplerende indtægtskilde for medlemmer af en lang række kooperativer og sæsonarbejdere i mange landdistrikter, hvor der kun er få jobalternativer, være truet.

- (135) Ud fra de tilgængelige data synes de gældende foranstaltninger ikke have haft nogen betydelig negativ indvirkning på den økonomiske situation hos de EU-importører, der samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen. I lyset af de tilgængelige data kan indvirkningen af foranstaltningerne på andre parter, der gav sig til kende, eller på importører, forhandlere, brugere og detailhandlere ikke anses for at være væsentlig heller. En eventuel prisstigning som følge af opretholdelsen af antidumpingforanstaltningerne forekommer ikke at være uforholdsmæssig i forhold til EU-erhvervsgrenens fordel ved fjernelsen af den handelsforvridning, der blev forårsaget af dumpingimporten.
- (136) Ud fra alle de faktorer, der er omhandlet i ovenstående betragtninger, konkluderes det, at der ikke er nogen tvivlende grunde til ikke at opretholde de nuværende antidumpingforanstaltninger.

7. ANTIDUMPINGFORANSTALTNINGER

- (137) Alle parter blev underrettet om de væsentligste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke det findes hensigtsmæssigt at opretholde de nuværende foranstaltninger. Parterne fik desuden en frist til at fremsætte bemærkninger til ovennævnte fremlæggelse af oplysninger. Indlæg og bemærkninger blev, hvor det var berettiget, taget i betragtning.
- (138) Det fremgår af ovenstående, at antidumpingforanstaltningerne vedrørende importen af visse typer konserveret frugt med oprindelse i Kina bør opretholdes i en periode på yderligere fem år, jf. grundforordningens artikel 11, stk. 2.
- (139) Nogle parter hævdede, at foranstaltninger med et kvantitativt element (en kvoteordning) er at foretrække frem for antidumpingforanstaltninger. Denne påstand må afvises, da foranstaltningernes form ifølge grundforordningen ikke kan ændres i forbindelse med en udløbsundersøgelse. Denne påstand kan heller ikke anfægte konklusionerne i forbindelse med denne undersøgelse, nemlig at kravene for at opretholde antidumpingforanstaltningerne er opfyldt.
- (140) En virksomhed kan anmode om anvendelse af disse individuelle antidumpingtoldsatser, hvis den efterfølgende ændrer navnet på sin virksomhed. Anmodningen skal rettes til Kommissionen ⁽¹³⁾. Anmodningen skal indeholde alle de relevante oplysninger, som gør det muligt at påvise, at ændringen ikke påvirker virksomhedens ret til at benytte den toldsats, der gælder for den. Hvis ændringen af virksomhedens navn ikke påvirker dens ret til at benytte den toldsats, der gælder for den, offentliggøres der en meddelelse om navneændringen i *Den Europæiske Unions Tidende*.
- (141) Det udvalg, der er nedsat i medfør af grundforordningens artikel 15, stk. 1, har ikke afgivet udtalelse —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

- Der indføres en endelig antidumpingtold på importen af tilberedte eller konserverede mandariner (herunder tangeriner og satsumas), klementiner, wilkings og lignende krydsninger af citrusfrugter, ikke tilsat alkohol, også tilsat sukker eller andre sødemidler, og som defineret i KN-position 2008, med oprindelse i Folkerepublikken Kina, i øjeblikket henhørende under KN-kode 2008 30 55, 2008 30 75 og ex 2008 30 90 (Taric-kode 2008 30 90 61, 2008 30 90 63, 2008 30 90 65, 2008 30 90 67 og 2008 30 90 69).
- Den endelige antidumpingtold på de i stk. 1 omhandlede varer fremstillet af de nedenfor anførte virksomheder fastsættes til:

Virksomhed	EUR pr. ton af varens nettovægt	Taric-tillægskode
Yichang Rosen Foods Co., Ltd, Yichang, Zhejiang	531,2	A886

⁽¹³⁾ Europa-Kommissionen, Generaldirektoratet for Handel, Direktorat H, Rue de la Loi 170, 1040 Bruxelles, Belgien.

Virksomhed	EUR pr. ton af varens nettovægt	Taric-tillægskode
Zhejiang Taizhou Yiguan Food Co. Ltd ⁽¹⁴⁾ , Huangyan, Zhejiang	361,4	A887
Zhejiang Xinshiji Foods Co., Ltd, Sanmen, Zhejiang og dennes forretningsmæssigt forbundne producent Hubei Xinshiji Foods Co., Ltd, Dangyang City, Hubei Province	490,7	A888
Samarbejdsvillige eksporterende producenter, der ikke indgik i stikprøven, jf. bilaget	499,6	A889
Alle andre virksomheder	531,2	A999

Artikel 2

1. I tilfælde, hvor varer er blevet beskadiget før overgangen til fri omsætning, og hvor den pris, der faktisk er betalt eller skal betales, derfor fordeles med henblik på fastsættelse af toldværdien i henhold til artikel 145 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks ⁽¹⁵⁾, nedsættes den antidumpingtold, der er beregnet på grundlag af stk. 1, med en procentsats svarende til fordelingen af den pris, der faktisk er betalt eller skal betales.

2. De gældende bestemmelser vedrørende told finder anvendelse, medmindre andet er fastsat.

Artikel 3

Artikel 1, stk. 2, kan ændres ved at tilføje en ny eksporterende producent til de samarbejdsvillige virksomheder, der ikke indgik i stikprøven og derfor er omfattet af den vejede gennemsnitlige toldsats på 499,6 EUR pr. ton af varens nettovægt, hvis en ny eksporterende producent i Folkerepublikken Kina over for Kommissionen fremlægger tilstrækkelig dokumentation for, at denne:

- ikke eksporterede den vare til Unionen, der er beskrevet i artikel 1, stk. 1, i den nuværende undersøgelsesperiode (1. oktober 2012-30. september 2013) og i den oprindelige undersøgelsesperiode (1. oktober 2006-30. september 2007)
- ikke er forretningsmæssigt forbundet med nogen af de eksporterende producenter i Folkerepublikken Kina, som er omfattet af de ved denne forordning indførte foranstaltninger, og
- enten faktisk har eksporteret den pågældende vare til Unionen eller har indgået en uigenkaldelig kontraktmæssig forpligtelse til at eksportere en betydelig mængde til Unionen efter udløbet af den nuværende undersøgelsesperiode.

Artikel 4

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. december 2014.

På Kommissionens vegne
Jean-Claude JUNCKER
Formand

⁽¹⁴⁾ EUT C 264 af 13.9.2013, s. 20.

⁽¹⁵⁾ Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 253 af 11.10.1993, s. 1).

BILAG

Samarbejdsvillige eksporterende producenter, der ikke indgår i stikprøven

Hunan Pointer Foods Co., Ltd, Yongzhou, Hunan
Ningbo Pointer Canned Foods Co., Ltd, Xiangshan, Ningbo
Yichang Jiayuan Foodstuffs Co., Ltd, Yichang, Hubei
Ninghai Dongda Foodstuff Co., Ltd, Ningbo, Zhejiang
Huangyan No 2 Canned Food Factory, Huangyan, Zhejiang
Zhejiang Xinchang Best Foods Co., Ltd, Xinchang, Zhejiang
Toyoshima Share Yidu Foods Co., Ltd, Yidu, Hubei
Guangxi Guiguo Food Co., Ltd, Guilin, Guangxi
Zhejiang Juda Industry Co., Ltd, Quzhou, Zhejiang
Zhejiang Iceman Group Co., Ltd, Jinhua, Zhejiang
Ningbo Guosheng Foods Co., Ltd, Ninghai
Yi Chang Yin He Food Co., Ltd, Yidu, Hubei
Yongzhou Quanhui Canned Food Co., Ltd, Yongzhou, Hunan
Ningbo Orient Jiuzhou Food Trade & Industry Co., Ltd, Yinzhou, Ningbo
Guangxi Guilin Huangguan Food Co., Ltd, Guilin, Guangxi
Ningbo Wuzhouxing Group Co., Ltd, Mingzhou, Ningbo

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 1314/2014**af 10. december 2014****om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 (fusionsmarkedsordningen) ⁽¹⁾,under henvisning til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 af 7. juni 2011 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 for så vidt angår frugt og grøntsager og forarbejdede frugter og grøntsager ⁽²⁾, særlig artikel 136, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 fastsættes der på basis af resultatet af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguayrunden kriterier for Kommissionens fastsættelse af faste importværdier for tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i del A i bilag XVI til nævnte forordning.
- (2) Der beregnes hver arbejdsdag en fast importværdi i henhold til artikel 136, stk. 1, i gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 under hensyntagen til varierende daglige data. Derfor bør nærværende forordning træde i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier som omhandlet i artikel 136 i gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 fastsættes i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. december 2014.

På Kommissionens vegne

For formanden

Jerzy PLEWA

Generaldirektør for landbrug og udvikling af landdistrikter

⁽¹⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ EUT L 157 af 15.6.2011, s. 1.

BILAG

Faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)		
KN-kode	Tredjelandskode (¹)	Fast importværdi
0702 00 00	AL	72,7
	IL	107,2
	MA	82,2
	TN	139,2
	TR	112,1
	ZZ	102,7
0707 00 05	AL	63,5
	EG	191,6
	JO	258,6
	MA	164,1
	TR	133,8
	ZZ	162,3
0709 93 10	MA	63,5
	TR	121,1
	ZZ	92,3
0805 10 20	AR	35,3
	MA	68,6
	SZ	37,7
	TR	61,9
	UY	32,9
	ZA	46,2
	ZW	33,9
	ZZ	45,2
0805 20 10	MA	57,1
	ZZ	57,1
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	IL	106,3
	TR	79,3
	ZZ	92,8
0805 50 10	TR	72,0
	ZZ	72,0
0808 10 80	BA	32,4
	BR	54,7
	CA	135,6
	CL	79,6
	NZ	156,7
	US	124,5
	ZA	144,5
	ZZ	104,0

(EUR/100 kg)		
KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0808 30 90	CN	82,9
	TR	174,9
	US	173,2
	ZZ	143,7

⁽¹⁾ Landefortegnelse fastsat ved Kommissionens forordning EU nr. 1106/2012 af 27. november 2012 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 471/2009 om fællesskabsstatistikker over varehandelen med tredjelande for så vidt angår ajourføring af den statistiske lande- og områdefortegnelse (EUT L 328 af 28.11.2012, s. 7). Koden »ZZ« = »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 1315/2014**af 10. december 2014**

om fastsættelse af tildelingskoefficienten for de mængder, der er omfattet af ansøgninger om importlicens, indgivet i perioden 20. november 2014-30. november 2014, og om fastsættelse af de mængder, som skal overføres til mængden for delperioden 1. juli 2015-31. december 2015 inden for rammerne af de toldkontingenter for mælk og mejeriprodukter, der er åbnet ved forordning (EF) nr. 2535/2001

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 ⁽¹⁾, særlig artikel 188, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Kommissionens forordning (EF) nr. 2535/2001 ⁽²⁾ har åbnet årlige toldkontingenter for import af mælk og mejeriprodukter.
- (2) De mængder, der er omfattet af ansøgninger om importlicens, som er indgivet i perioden 20. november 2014-30. november 2014 for delperioden 1. januar 2015-30. juni 2015, overstiger for visse kontingenter de disponible mængder. Det bør derfor fastsættes, i hvilket omfang der kan udstedes importlicenser, idet der fastsættes en tildelingskoefficient, som skal anvendes til de ansøgte mængder, og som beregnes i henhold til artikel 7, stk. 2, i Kommissionens forordning (EF) nr. 1301/2006 ⁽³⁾.
- (3) De mængder, der er omfattet af ansøgninger om importlicens, som er indgivet i perioden 20. november 2014-30. november 2014 for delperioden 1. januar 2015-30. juni 2015, er for visse kontingenter lavere end de disponible mængder. Det bør derfor fastslås, hvilke mængder der ikke er ansøgt om licens for, og disse mængder bør lægges til den mængde, som er fastsat for den følgende kontingentdelperiode.
- (4) For at sikre, at foranstaltningen forvaltes effektivt, bør denne forordning træde i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

1. For de mængder, der er indgivet importlicensansøgninger for i henhold til forordning (EF) nr. 2535/2001 for delperioden 1. januar 2015-30. juni 2015, fastsættes de tildelingskoefficienter, der er anført i bilaget til denne forordning.
2. De mængder, der ikke er indgivet importlicensansøgninger for i henhold til forordning (EF) nr. 2535/2001, og som skal lægges til mængden for delperioden 1. juli 2015-31. december 2015, er anført i bilaget til denne forordning.

⁽¹⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 2535/2001 af 14. december 2001 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1255/1999 for så vidt angår importordningen for mælk og mejeriprodukter og åbning af toldkontingenter (EUT L 341 af 22.12.2001, s. 29).

⁽³⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 1301/2006 af 31. august 2006 om fælles regler for administration af toldkontingenter for import af landbrugsprodukter på grundlag af en importlicensordning (EUT L 238 af 1.9.2006, s. 13).

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. december 2014.

På Kommissionens vegne

For formanden

Jerzy PLEWA

Generaldirektør for landbrug og udvikling af landområder

BILAG

I.A

Løbenummer	Tildelingskoefficient — ansøgninger for delperioden 1.1.2015-30.6.2015 (%)	Mængder, der ikke er ansøgt om licens for, og som skal lægges til de disponible mængder for delperioden 1.7.2015-31.12.2015 (kg)
09.4590	—	—
09.4599	—	—
09.4591	—	—
09.4592	—	—
09.4593	—	—
09.4594	—	—
09.4595	—	—
09.4596	—	—

I.F

Produkter med oprindelse i Schweiz

Løbenummer	Tildelingskoefficient — ansøgninger for delperioden 1.1.2015-30.6.2015 (%)	Mængder, der ikke er ansøgt om licens for, og som skal lægges til de disponible mængder for delperioden 1.7.2015-31.12.2015 (kg)
09.4155	8,841 342	—

I.H

Produkter med oprindelse i Norge

Løbenummer	Tildelingskoefficient — ansøgninger for delperioden 1.1.2015-30.6.2015 (%)	Mængder, der ikke er ansøgt om licens for, og som skal lægges til de disponible mængder for delperioden 1.7.2015-31.12.2015 (kg)
09.4179	—	2 642 100

I.I

Produkter med oprindelse i Island

Løbenummer	Tildelingskoefficient — ansøgninger for delperioden 1.1.2015-30.6.2015 (%)	Mængder, der ikke er ansøgt om licens for, og som skal lægges til de disponible mængder for delperioden 1.7.2015-31.12.2015 (kg)
09.4205	—	—
09.4206	100,000000	—

I. J

Produkter med oprindelse i Republikken Moldova

Løbenummer	Tildelingskoefficient — ansøgninger for delperioden 1.1.2015-30.6.2015 (%)	Mængder, der ikke er ansøgt om licens for, og som skal lægges til de disponible mængder for delperioden 1.7.2015-31.12.2015 (kg)
09.4210	—	750 000

I.K

Produkter med oprindelse i New Zealand

Løbenummer	Tildelingskoefficient — ansøgninger for delperioden 1.1.2015-30.6.2015 (%)	Mængder, der ikke er ansøgt om licens for, og som skal lægges til de disponible mængder for delperioden 1.7.2015-31.12.2015 (kg)
09.4514	—	7 000 000
09.4515	—	4 000 000
09.4182	—	16 806 000
09.4195	—	20 540 500

I.L

Produkter med oprindelse i Ukraine

Løbenummer	Tildelingskoefficient — ansøgninger for delperioden 1.1.2015-30.6.2015 (%)	Mængder, der ikke er ansøgt om licens for, og som skal lægges til de disponible mængder for delperioden 1.7.2015-31.12.2015 (kg)
09.4600	—	4 000 000
09.4601	—	750 000
09.4602	—	750 000

AFGØRELSE

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE

af 9. december 2014

om ændring af bilag II til beslutning 93/52/EØF for så vidt angår anerkendelse af visse regioner i Frankrig som officielt frie for brucellose (*B. melitensis*)

(meddelt under nummer C(2014) 9218)

(EØS-relevant tekst)

(2014/892/EU)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets direktiv 91/68/EØF af 28. januar 1991 om dyresundhedsmæssige betingelser for samhandelen med får og geder inden for Fællesskabet ⁽¹⁾, særlig bilag A, kapitel 1, afsnit II, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved direktiv 91/68/EØF er der fastsat dyresundhedsmæssige betingelser for samhandelen med får og geder i Unionen. Det fastsættes ligeledes, på hvilke betingelser medlemsstaterne eller regioner heraf kan anerkendes som officielt frie for brucellose.
- (2) I bilag II til Kommissionens beslutning 93/52/EØF ⁽²⁾ opføres de regioner i medlemsstaterne, som anerkendes som officielt frie for brucellose (*B. melitensis*) i overensstemmelse med direktiv 91/68/EØF.
- (3) Frankrig har forelagt Kommissionen dokumentation, der viser, at betingelserne i direktiv 91/68/EØF er opfyldt, således at yderligere 31 administrative regioner (departementer) kan anerkendes som officielt frie for brucellose (*B. melitensis*) ud over de 64 administrative regioner (departementer), der allerede anerkendes som værende officielt frie for denne sygdom og på nuværende tidspunkt er opført i bilag II til beslutning 93/52/EØF.
- (4) På grundlag af den dokumentation, der er fremlagt af Frankrig, bør disse 31 administrative regioner (departementer) anerkendes som officielt frie for brucellose (*B. melitensis*).
- (5) Angivelserne vedrørende Frankrig i bilag II til beslutning 93/52/EØF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (6) Foranstaltningerne i denne afgørelse er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Planter, Dyr, Fødevarer og Foder —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Bilag II til beslutning 93/52/EØF ændres som angivet i bilaget til denne afgørelse.

⁽¹⁾ EFT L 46 af 19.2.1991, s. 19.

⁽²⁾ Kommissionens beslutning 93/52/EØF af 21. december 1992 om konstatering af, at bestemte medlemsstater eller regioner overholder betingelserne for brucellose (*B. melitensis*), og om anerkendelse af deres status som medlemsstat eller region, der er officielt fri for denne sygdom (EFT L 13 af 21.1.1993, s. 14).

Artikel 2

Denne afgørelse er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 9. december 2014.

På Kommissionens vegne
Vytenis ANDRIUKAITIS
Medlem af Kommissionen

BILAG

I bilag II til beslutning 93/52/EØF affattes angivelserne vedrørende Frankrig således:

»I Frankrig:

Departementerne:

Ain, Aisne, Allier, Alpes de Haute-Provence, Hautes-Alpes, Alpes-Maritimes, Ardèche, Ardennes, Ariège, Aube, Aude, Aveyron, Bouches-du-Rhône, Calvados, Cantal, Charente, Charente-Maritime, Cher, Corrèze, Corse-du-Sud, Haute-Corse, Côte-d'Or, Côtes-d'Armor, Creuse, Dordogne, Doubs, Drôme, Eure, Eure-et-Loir, Finistère, Gard, Haute-Garonne, Gers, Gironde, Hérault, Ille-et-Vilaine, Indre, Indre-et-Loire, Isère, Jura, Landes, Loir-et-Cher, Loire, Haute-Loire, Loire-Atlantique, Loiret, Lot, Lot-et-Garonne, Lozère, Maine-et-Loire, Manche, Marne, Haute-Marne, Mayenne, Meurthe-et-Moselle, Meuse, Morbihan, Moselle, Nièvre, Nord, Oise, Orne, Pas-de-Calais, Puy-de-Dôme, Hautes-Pyrénées, Pyrénées-Orientales, Bas-Rhin, Haut-Rhin, Rhône, Haute-Saône, Saône-et-Loire, Sarthe, Savoie, Haute-Savoie, Ville de Paris, Seine-Maritime, Seine-et-Marne, Yvelines, Deux-Sèvres, Somme, Tarn, Tarn-et-Garonne, Var, Vaucluse, Vendée, Vienne, Haute-Vienne, Vosges, Yonne, Territoire de Belfort, Essonne, Hauts-de-Seine, Seine-Saint-Denis, Val-de-Marne, Val-d'Oise.«

KOMMISSIONENS AFGØRELSE**af 9. december 2014****om opstilling af miljøkriterier for tildeling af EU-miljømærket til kosmetiske produkter, som afrenses (rinse-off)***(meddelt under nummer C(2014) 9302)***(EØS-relevant tekst)****(2014/893/EU)**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 66/2010 af 25. november 2009 om EU-miljømærket ⁽¹⁾, særlig artikel 8, stk. 2,

efter høring af Den Europæiske Unions Miljømærkenævn og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til forordning (EF) nr. 66/2010 kan produkter, hvis miljøbelastning er nedbragt gennem hele deres livscyklus, få tildelt EU-miljømærket.
- (2) Forordning (EF) nr. 66/2010 foreskriver, at der fastsættes specifikke miljømærkekriterier for hver produktgruppe.
- (3) Da kosmetiske produkter, som afrenses (rinse-off), hovedsagelig påvirker miljøet i form af økotoksicitet og ressourceforbrug, som forårsages af de kemikalier, der anvendes i dem, og deres emballage, bør der opstilles EU-miljømærkekriterier for denne produktgruppe. Kriterierne bør især fremme produkter, som belaster vandøkosystemerne mindre, indeholder en begrænset mængde farlige stoffer og minimerer affaldsmængden ved at reducere emballagen.
- (4) Miljøkriterierne for sæbe, shampoo og hårbalsam og de tilhørende vurderings- og verifikationskrav er opstillet i Kommissionens beslutning 2007/506/EF ⁽²⁾. Kriterierne er blevet gennemgået i lyset af den teknologiske udvikling. Gennemgangen har vist, at det er nødvendigt at ændre produktgruppens betegnelse og definition, idet der tilføjes en ny undergruppe af produkter, og opstille nye miljøkriterier.
- (5) Af hensyn til klarheden bør beslutning 2007/506/EF erstattes.
- (6) Producenter, hvis produkter har fået tildelt miljømærket for sæbe, shampoo og hårbalsam på grundlag af kriterierne i beslutning 2007/506/EF, bør indrømmes en overgangsperiode, der giver dem tid nok til at tilpasse deres produkter, så de opfylder de reviderede kriterier og krav. Indtil gyldighedsperioden for beslutning 2007/506/EF udløber, bør producenterne desuden kunne indgive ansøgninger enten efter beslutningens kriterier eller efter kriterierne i nærværende afgørelse.
- (7) Foranstaltningerne i denne afgørelse er i overensstemmelse med udtalelse fra det udvalg, der er nedsat ved artikel 16 i forordning (EF) nr. 66/2010 —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Produktgruppen »kosmetiske produkter, som afrenses (rinse-off)« omfatter ethvert stof eller enhver blanding, der henhører under anvendelsesområdet for Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1223/2009 ⁽³⁾, og som er bestemt til at komme i kontakt med hud og/eller hovedhår og anden hårvækst udelukkende eller hovedsageligt med henblik på at rense dem (toiletsæbe, badeprodukter, shampooer), at pleje håret (hårbalsam) eller at beskytte huden og gøre hårene glatte inden barbering (barberprodukter).

⁽¹⁾ EUT L 27 af 30.1.2010, s. 1.

⁽²⁾ Kommissionens beslutning 2007/506/EF af 21. juni 2007 om opstilling af miljøkriterier for tildeling af Fællesskabets miljømærke til sæbe, shampoo og hårbalsam (EUT L 186 af 18.7.2007, s. 36).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1223/2009 af 30. november 2009 om kosmetiske produkter (EUT L 342 af 22.12.2009, s. 59).

Produktgruppen »kosmetiske produkter, som afrenses (rinse-off)« omfatter produkter til både privat og professionel brug.

Produktgruppen omfatter ikke produkter, der markedsføres specifikt med henblik på desinficerende eller bakteriedræbende anvendelse. Skælshampooer er omfattet.

Artikel 2

I denne afgørelse forstås ved:

- 1) »indholdsstoffer«: konserveringsmidler, duftstoffer og farvestoffer uanset deres koncentration, samt andre stoffer, der bevidst er tilsat, og biprodukter og urenheder i råmaterialer, som forekommer i en koncentration på 0,010 vægtprocent og derover i den endelige formulering
- 2) »aktivt indhold« (AI): summen af organiske indholdsstoffer i produktet (udtrykt i gram) beregnet på grundlag af produktets fuldstændige formulering, inklusive drivmidler i aerosolprodukter; gnubbe- og slibemidler medregnes ikke i det aktive indhold
- 3) »primæremballage«: den emballage, der er i direkte kontakt med indholdet og udformet som den mindste salgsenhed ved distribution til slutbrugeren eller forbrugeren på salgsstedet
- 4) »sekundæremballage«: den emballage, der kan fjernes fra produktet, uden at dets kendetegn påvirkes, og er således udformet, at den på salgsstedet omslutter flere salgsenheder, uanset om sidstnævnte sælges som sådanne til slutbrugeren eller forbrugeren eller blot benyttes ved opfyldning af hylderne på salgsstedet.

Artikel 3

Et produkt kan kun få tildelt EU-miljømærket i medfør af forordning (EF) nr. 66/2010, hvis det tilhører produktgruppen »kosmetiske produkter, som afrenses (rinse-off)« som defineret i artikel 1 og opfylder kriterierne og de dertil hørende vurderings- og verifikationskrav i bilaget.

Artikel 4

Kriterierne og de dertil hørende vurderings- og verifikationskrav i bilaget gælder i en periode på fire år fra datoen for vedtagelse af denne afgørelse.

Artikel 5

Til administrative formål tildeles produktgruppen »kosmetiske produkter, som afrenses (rinse-off)« kodenummeret »30«.

Artikel 6

Beslutning 2007/506/EF ophæves.

Artikel 7

1. Uanset artikel 6 bedømmes EU-miljømærkeansøgninger for produkter i produktgruppen »sæbe, shampoo og hårbalsam« på de betingelser, der er fastlagt i beslutning 2007/506/EF, hvis de indgives før datoen for vedtagelse af nærværende afgørelse.

2. EU-miljømærkeansøgninger, der indgives for produkter i produktgruppen »sæbe, shampoo og hårbalsam« senest to måneder efter vedtagelsen af denne afgørelse, kan enten bygge på kriterierne i beslutning 2007/506/EF eller på kriterierne i nærværende afgørelse.

Ansøgningerne bedømmes efter de kriterier, de bygger på.

3. EU-miljømærker, der er tildelt efter kriterierne i beslutning 2007/506/EF, kan anvendes i 12 måneder fra datoen for vedtagelse af denne afgørelse.

Artikel 8

Denne afgørelse er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 9. december 2014.

På Kommissionens vegne

Karmenu VELLA

Medlem af Kommissionen

BILAG

**EU-MILJØMÆRKEKRITERIER OG VURDERINGS- OG VERIFIKATIONSKRAV
GENERELLE FORHOLD**

KRITERIER

Kriterier for tildeling af EU-miljømærket til »kosmetiske produkter, som afrenses (rinse-off)«:

1. Toksicitet for organismer, der lever i vand: kritisk fortyndingsvolumen (CDV)
2. Bionedbrydelighed
3. Stoffer og blandinger, der ikke må anvendes eller kun må anvendes i begrænset omfang
4. Emballage
5. Bæredygtigt indkøb af palmeolie, palmekerneolie og heraf afledte produkter
6. Brugsegnethed
7. Oplysninger på EU-miljømærket

VURDERING OG VERIFIKATION

a) Krav

Der er for hvert kriterium anført specifikke vurderings- og verifikationskrav.

Når ansøgeren skal fremlægge erklæringer, dokumentation, analyser, prøvningsrapporter eller andet belæg for, at kriterierne er opfyldt, kan dette materiale stamme fra ansøgeren og/eller dennes leverandører.

Prøvning skal så vidt muligt udføres af laboratorier, som opfylder de generelle krav i den europæiske standard EN ISO 17025 eller en tilsvarende standard.

Der kan eventuelt anvendes andre prøvningsmetoder end dem, der er anført for de enkelte kriterier, hvis det ansvarlige organ, der skal vurdere ansøgningen, accepterer dem som ligeværdige.

De ansvarlige organer kan om nødvendigt kræve supplerende dokumentation og foretage uafhængig verifikation.

I tillægget omtales listen i databasen for vaskemiddelingsredienser »Detergent Ingredient Database« (DID-listen), som indeholder de oftest benyttede ingredienser i rengøringsmidler og kosmetik. Den skal anvendes som grundlag for beregning af det kritiske fortyndingsvolumen (CDV) og til vurdering af indholdsstoffernes bionedbrydelighed. For stoffer, der ikke optræder på DID-listen, gives der anvisninger på, hvordan de relevante data beregnes eller ekstrapoleres. Den seneste version af DID-listen findes på EU-miljømærkets websted ⁽¹⁾ eller via de enkelte ansvarlige organers websteder.

Følgende information skal forelægges for det ansvarlige organ:

- i) Den fuldstændige formulering af produktet med angivelse af handelsbetegnelse, kemisk betegnelse, CAS-nr. og INCI-betegnelser, DID-nr. ⁽²⁾, anvendt mængde, inkl. og ekskl. vand, samt funktion og form for samtlige ingredienser, uanset koncentration.
- ii) Der skal for hvert indholdsstof og -blanding forelægges sikkerhedsdatablade i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 ⁽³⁾.

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/environment/ecolabel/documents/did_list/didlist_part_a_en.pdf,
http://ec.europa.eu/environment/ecolabel/documents/did_list/didlist_part_b_en.pdf

⁽²⁾ Ved DID-nr. forstås indholdsstoffets nummer på DID-listen.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18. december 2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur og om ændring af direktiv 1999/45/EF og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 samt Rådets direktiv 76/769/EØF og Kommissionens direktiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF (EUT L 396 af 30.12.2006, s. 1).

b) Målegrænser

Alle indholdsstoffer skal opfylde miljøkriterierne som fastlagt i det foregående, dog gælder dette ikke for kriterium 3b) og 3c), som kræves opfyldt for konserveringsmidler, farvestoffer og duftstoffer, hvis de forekommer i en koncentration på 0,010 vægtprocent eller derover i den endelige formulering.

EU-MILJØMÆRKEKRITERIER

Kriterium 1 — Toksicitet for organismer, der lever i vand: kritisk fortyndingsvolumen (CDV)

Produktets toksicitet udtrykt i fortyndingsvolumen i alt (CDV) må ikke overstige værdien i tabel 1:

Tabel 1

CDV-grænser

Produkt	CDV (l/g AI)
Shampoo, duschprodukter og flydende sæbe	18 000
Fast sæbe	3 300
Hårbalsam	25 000
Barberskum, -gel og -creme	20 000
Fast barbersæbe	3 300

CDV beregnes efter følgende formel:

$$CDV = \sum CDV(\text{ingoing substance } i) = \sum \text{weight}(i) \times DF(i) \times 1000 / TF \text{ chronic}(i)$$

hvor:

weight (i) er vægten af indholdsstoffet (i gram) pr. gram AI (dvs. det normaliserede vægtbidrag fra indholdsstoffet til AI)

DF (i) er indholdsstoffets nedbrydningsfaktor

TF chronic (i) er indholdsstoffets toksicitetsfaktor (i milligram pr. liter).

Vurdering og verifikation: Ansøgeren skal forelægge beregningen af produktets CDV. Der findes et regneark til beregning af CDV-værdien på EU-miljømærkets websted. Værdierne af DF og TF chronic skal tages fra DID-listens del A. Hvis indholdsstoffet ikke er opført i DID-listens del A, fastsætter ansøgeren værdierne ifølge retningslinjerne i DID-listens del B og vedlægger den tilhørende dokumentation (se nærmere i tillægget).

Kriterium 2 — Bionedbrydelighed

a) Overfladeaktive stoffers bionedbrydelighed

Alle overfladeaktive stoffer skal være let bionedbrydelige under aerobe forhold og bionedbrydelige under anaerobe forhold.

b) Organiske indholdsstoffers bionedbrydelighed

Indholdet af alle organiske indholdsstoffer i produktet, der er aerobt ikke-bionedbrydelige (ikke let bionedbrydelige) (aNBO) og anaerobt ikke-bionedbrydelige (anNBO) må ikke overstige værdierne i tabel 2:

Tabel 2

aNBO- og anNBO-grænser

Produkt	aNBO (mg/g AI)	anNBO (mg/g AI)
Shampoo, duschprodukter og flydende sæbe	25	25
Fast sæbe	10	10
Hårbalsam	45	45
Barberskum, -gel og -creme	70	40
Fast barbersæbe	10	10

Vurdering og verifikation: Ansøgeren skal forelægge dokumentation for bionedbrydeligheden af overfladeaktive stoffer og for beregningen af produktets aNBO og anNBO. Der findes et regneark til beregning af aNBO- og anNBO-værdier på EU-miljømærkets websted.

Der skal henvises til DID-listen for både overfladeaktive stoffer og aNBO- og anNBO-værdier. For indholdsstoffer, der ikke er opført på DID-listen, opgives relevante oplysninger fra litteratur, andre kilder eller relevante testresultater til dokumentation for, at stofferne er aerobt og anaerobt bionedbrydelige, jf. tillægget.

Foreligger der ikke dokumentation i overensstemmelse med de ovenfor anførte krav, kan andre indholdsstoffer end overfladeaktive stoffer fritages fra kravet om anaerob nedbrydelighed, hvis et af tre følgende punkter er opfyldt:

1. det er let nedbrydeligt med lav adsorption ($A < 25 \%$)
2. det er let nedbrydeligt med høj desorption ($D > 75 \%$)
3. det er let nedbrydeligt og ikke-bioakkumulerende.

Test af adsorption/desorption kan gennemføres i overensstemmelse med OECD-retningslinje 106.

Kriterium 3 — Stoffer og blandinger, der ikke må anvendes eller kun må anvendes i begrænset omfang

a) Indholdsstoffer og blandinger, der ikke må anvendes

Følgende indholdsstoffer og blandinger må ikke indgå i produktet, hverken som en del af formuleringen eller som en del af en blanding, der indgår i formuleringen:

- i) alkylphenoethoxylater (APEO) og andre alkylphenolderivater
- ii) nitrilotriacetat (NTA)
- iii) borsyre, borater og perborater
- iv) nitromoskus og polycyklisk moskus
- v) octamethylcyclotetrasiloxan (D4)
- vi) butylhydroxytoluen (BHT)

- vii) ethylendiamintetraacetat (EDTA) og salte heraf samt ikke let bionedbrydelige phosphonater
- viii) konserveringsmidlerne triclosan, parabener, formaldehyd og formaldehydfrigørere
- ix) duftstofferne og duftstofingredienserne hydroxyisohexyl-3-cyclohexencarboxaldehyd (HICC), atranol og chloratranol
- x) mikroplast
- xi) nanosølv.

Vurdering og verifikation: Ansøgeren skal forelægge en erklæring, eventuelt støttet af erklæringer fra producenter af blandinger, som bekræfter, at de opregnede stoffer og/eller blandinger ikke indgår i produktet.

b) Farlige stoffer og blandinger

Ifølge artikel 6, stk. 6, i forordning (EF) nr. 66/2010 kan EU-miljømærket ikke tildeles til noget produkt, der indeholder stoffer, som opfylder kriterierne for klassificering med fare- eller risikosætningerne i tabel 3 i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1272/2008 ⁽¹⁾ eller Rådets direktiv 67/548/EØF ⁽²⁾, eller stoffer, som der er henvist til i artikel 57 i forordning (EF) nr. 1907/2006. Hvis grænseværdien for klassificering af et stof eller en blanding med en faresætning er forskellig fra grænseværdien for en risikosætning, går den førstnævnte forud for den sidstnævnte. Risikosætningerne i tabel 3 anvendes i almindelighed om stoffer. Hvis oplysninger om stoffer ikke er tilgængelige, gælder klassificeringsreglerne for blandinger.

Kriterium 3 b) gælder ikke for stoffer eller blandinger, som ved forarbejdning ændrer egenskaber og derfor ikke længere er biotilgængelige, eller som undergår en kemisk forandring på en sådan måde, at den tidligere identificerede fare ikke længere er til stede.

Tabel 3

Fare- og risikosætninger

Faresætning	Risikosætning
H300: Livsfarlig ved indtagelse	R28
H301 Giftig ved indtagelse	R25
H304 Kan være livsfarligt, hvis det indtages og kommer i luftvejene	R65
H310 Livsfarlig ved hudkontakt	R27
H311 Giftig ved hudkontakt	R24
H330 Livsfarlig ved indånding.	R23/26
H331 Giftig ved indånding	R23
H340 Kan forårsage genetiske defekter	R46
H341 Mistænkt for at forårsage genetiske defekter	R68
H350 Kan fremkalde kræft	R45
H350i Kan fremkalde kræft ved indånding	R49

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1272/2008 af 16. december 2008 om klassificering, mærkning og emballering af stoffer og blandinger og om ændring og ophævelse af direktiv 67/548 EØF og 1999/45/EF og om ændring af forordning (EF) nr. 1907/2006 (EUT L 353 af 31.12.2008, s. 1).

⁽²⁾ Rådets direktiv 67/548/EØF af 27. juni 1967 om tilnærmelse af lovgivning om klassificering, emballering og etikettering af farlige stoffer (EFT 196 af 16.8.1967, s. 1).

Faresætning	Risikosætning
H351 Mistænkt for at fremkalde kræft	R40
H360F Kan skade forplantningsevnen	R60
H360D Kan skade det ufødte barn	R61
H360FD Kan skade forplantningsevnen. Kan skade det ufødte barn	R60/61/60-61
H360Fd Kan skade forplantningsevnen. Mistænkes for at skade det ufødte barn	R60/63
H360Df Kan skade det ufødte barn. Mistænkes for at skade forplantningsevnen	R61/62
H361f Mistænkes for at skade forplantningsevnen	R62
H361d Mistænkes for at skade det ufødte barn	R63
H361fd Mistænkes for at skade forplantningsevnen. Mistænkes for at skade det ufødte barn	R62-63
H362 Kan skade børn, der ammes	R64
H370 Forårsager organskader	R39/23/24/25/26/27/28
H371 Kan forårsage organskader	R68/20/21/22
H372 Forårsager organskader ved længerevarende eller gentagen eksponering	R48/25/24/23
H373 Kan forårsage organskader ved længerevarende eller gentagen eksponering	R48/20/21/22
H400 Meget giftig for vandlevende organismer	R50
H410 Meget giftig med langvarige virkninger for vandlevende organismer	R50-53
H411 Giftig for vandlevende organismer, med langvarige virkninger	R51-53
H412 Skadelig for vandlevende organismer, med langvarige virkninger	R52-53
H413 Kan forårsage langvarige skadelige virkninger for vandlevende organismer	R53
EUH059 Farlig for ozonlaget	R59
EUH029 Udvikler giftig gas ved kontakt med vand	R29
EUH031 Udvikler giftig gas ved kontakt med syre	R31
EUH032 Udvikler meget giftig gas ved kontakt med syre	R32
EUH070 Giftig ved kontakt med øjnene	R39-41
Sensibiliserende stoffer	
H334: Kan fremkalde allergi- eller astmasymptomer eller åndedrætsbesvær ved indånding	R42
H317: Kan forårsage allergisk hudreaktion	R43

For kosmetiske produkter, som afrenses (rinse-off), er stofferne i tabel 4 fritaget fra forpligtelsen i artikel 6, stk. 6, i forordning (EF) nr. 66/2010 efter anvendelse af artikel 6, stk. 7, i samme forordning.

Tabel 4

Undtagne stoffer

Stof	Faresætning	Risikosætning
Overfladeaktive stoffer (i en koncentration på tilsammen < 20 % i det endelige produkt)	H412: Skadelig for vandlevende organismer, med langvarige virkninger H413: Kan forårsage langvarige skadelige virkninger for vandlevende organismer	R52-53 R53
Duftstoffer (*)	H412: Skadelig for vandlevende organismer, med langvarige virkninger H413: Kan forårsage langvarige skadelige virkninger for vandlevende organismer	R52-53 R53
Konserveringsmidler (**)	H411: Giftig for vandlevende organismer, med langvarige virkninger. H412: Skadelig for vandlevende organismer, med langvarige virkninger H413: Kan forårsage langvarige skadelige virkninger for vandlevende organismer	R51-53 R52-53 R53
Zinkpyrithion (ZPT) i skælshampooer	H400 Meget giftig for vandlevende organismer	R50

(*) Undtagelsen gælder kun for kriterium 3 b). Duftstoffer skal opfylde kriterium 3 d).

(**) Undtagelsen gælder kun for kriterium 3 b). Konserveringsmidler skal opfylde kriterium 3 e).

Vurdering og verifikation: Ansøgeren skal godtgøre, at kriterium 3 b) er opfyldt for alle indholdsstoffer og -blandinger, der findes i produktet i en koncentration på mere end 0,010 %.

Ansøgeren skal forelægge en erklæring, eventuelt støttet af erklæringer fra producenter af råmaterialer, om, at ingen af indholdsstofferne og/eller -blandingerne opfylder kriterierne for klassificering med en eller flere af fare- og risikosætningerne i tabel 3 i den form og fysiske tilstandsform, hvori de findes i produktet.

Der skal fremlægges følgende tekniske information om indholdsstoffernes og/eller -blandingernes form og fysiske tilstandsform, hvori de findes i produktet, til støtte for erklæringen om, at de ikke er klassificeret:

- for stoffer, der ikke er registreret i henhold til forordning (EF) nr. 1907/2006, og/eller hvis vurdering med hensyn til harmoniseret klassificering, mærkning og emballering endnu ikke foreligger: oplysninger, der opfylder kravene i forordningens bilag VII
- for stoffer, der er registreret i henhold til forordning (EF) nr. 1907/2006, men ikke er omfattet af kravet om vurdering med hensyn til klassificering, mærkning og emballering: oplysninger baseret på REACH-registreringsdossieret, som bekræfter, at stoffet ikke skal klassificeres
- for stoffer, der er vurderet med hensyn til harmoniseret klassificering, mærkning og emballering eller selvklassificeret: sikkerhedsdatablade, hvis de foreligger. Hvis der ikke foreligger et sikkerhedsdatablad eller stoffet er selvklassificeret, skal der fremlægges oplysninger, der er relevante for stoffets fareklassificering i henhold til bilag II til forordning (EF) nr. 1907/2006
- for blandinger: sikkerhedsdatablade, hvis de foreligger. Hvis der ikke foreligger et sikkerhedsdatablad, fremlægges beregningen af klassificeringen af blandingen efter reglerne i forordning (EF) nr. 1272/2008 tillige med oplysninger, der er relevante for blandingens fareklassificering i henhold til bilag II til forordning (EF) nr. 1907/2006.

Hvad angår stoffer anført i bilag IV og V til forordning (EF) nr. 1907/2006, som er fritaget fra registreringsforpligtelserne i forordningens artikel 2, stk. 7, litra a) og b), vil en erklæring fra ansøgeren herom være tilstrækkelig til at opfylde kriterium 3 b).

Ansøgeren skal forelægge en erklæring, eventuelt støttet af erklæringer fra producenter af råmaterialer, om, at produktet indeholder indholdsstoffer, der opfylder betingelserne for undtagelse. Hvis det er en forudsætning for undtagelse, skal ansøgeren bekræfte koncentrationerne af de pågældende indholdsstoffer i slutproduktet.

c) Indholdsstoffer, der er listeført i henhold til artikel 59, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1907/2006

Der gøres ingen undtagelser fra forbuddet i artikel 6, stk. 6, i forordning (EF) nr. 66/2010 for så vidt angår indholdsstoffer, der er udpeget som særligt problematiske og opført på den i forordning (EF) nr. 1907/2006 ⁽¹⁾, artikel 59, stk. 1, omhandlede liste, og som findes i produktet i koncentrationer på over 0,010 vægtprocent.

Vurdering og verifikation: Der henvises til listen over særligt problematiske stoffer på ansøgningsdatoen. Ansøgeren skal forelægge produktets fuldstændige recept for det ansvarlige organ. Ansøgeren skal også forelægge en erklæring om, at kriterium 3 c) er opfyldt, sammen med tilhørende dokumentation såsom overensstemmelseserklæringer, der er underskrevet af materialeleverandørerne, og kopier af de relevante sikkerhedsdatablade for stoffer og blandinger.

d) Duftstoffer

i) Produkter, der markedsføres som udformet og beregnet til børn, må ikke indeholde duftstoffer.

ii) Alle indholdsstoffer og blandinger, der tilsættes produktet som duftstof, skal være fremstillet og håndteret i henhold til retningslinjerne fra International Fragrance Association (IFRA). Disse retningslinjer ligger på IFRA's websted: <http://www.ifraorg.org>. Producenten skal følge anbefalingerne i IFRA's regelsæt om forbud, begrænset anvendelse og særlige renhedskriterier for materialer.

Vurdering og verifikation: Ansøgeren skal forelægge en underskrevet erklæring om, at kriteriet er opfyldt, eventuelt sammen med en erklæring fra producenten af duftstoffet.

e) Konserveringsmidler

i) Konserveringsmidler i produktet må ikke kunne fraspalte eller nedbrydes til stoffer, der er klassificeret i overensstemmelse med kriterium 3 b).

ii) Produktet må indeholde konserveringsmidler, forudsat at disse ikke er bioakkumulerende. Et konserveringsmiddel anses for ikke at være bioakkumulerende, hvis $BCF < 100$ eller $\log K_{ow} < 3,0$. Hvis både BCF- og $\log K_{ow}$ -værdier foreligger, anvendes den største målte BCF-værdi.

Vurdering og verifikation: Ansøgeren skal fremlægge en underskrevet erklæring om, at kriteriet er opfyldt, sammen med kopier af sikkerhedsdatablade for alle tilsatte konserveringsmidler samt oplysninger om deres BCF- og/eller $\log K_{ow}$ -værdier.

f) Farvestoffer

Farvestoffer i produktet må ikke være bioakkumulerende. Et farvestof anses for ikke at være bioakkumulerende, hvis $BCF < 100$ eller $\log K_{ow} < 3,0$. Hvis både BCF- og $\log K_{ow}$ -værdier foreligger, anvendes den største målte BCF-værdi. Det er ikke nødvendigt at forelægge dokumentation for bioakkumuleringspotentialet for farvestoffer, der er godkendt til anvendelse i fødevarer.

Vurdering og verifikation: Ansøgeren skal fremlægge kopier af sikkerhedsdatablade for alle tilsatte farvestoffer sammen med oplysninger om deres BCF- og/eller $\log K_{ow}$ -værdier eller dokumentation for, at de er godkendt til anvendelse i fødevarer.

Kriterium 4 — Emballage

a) Primæremballage

Primæremballagen er i direkte kontakt med indholdet.

Der tillades ingen yderligere emballage om produktet, som det sælges, f.eks. pap omkring en flaske; dog tillades en sekundæremballage, som omslutter to eller flere produkter (f.eks. produktet og en refillbeholder).

Vurdering og verifikation: Ansøgeren skal fremlægge en underskrevet erklæring om, at kriteriet er opfyldt.

⁽¹⁾ http://echa.europa.eu/chem_data/authorisation_process/candidate_list_table_en.asp

b) Emballage/produktforhold (PIR)

Emballage/produktforholdet (PIR) skal være mindre end 0,28 g emballage pr. gram produkt for hver enkelt af de emballager, produktet sælges i. Produkter til brug før barbering, hvis emballage er en aerosolbeholder af metal, er undtaget fra dette krav.

PIR beregnes således (særskilt for hver emballage):

$$\text{PIR} = (W + (W_{\text{refill}} \times F) + N + (N_{\text{refill}} \times F)) / (D + (D_{\text{refill}} \times F))$$

hvor:

W — er emballagens vægt (den primære + en andel af den sekundære ⁽¹⁾, inkl. etiketter) (g)

W_{refill} — er refillemballagens vægt (den primære + en andel af den sekundære ⁽¹⁾, inkl. etiketter) (g)

N — er vægten af ikke-fornyelig og ikke-genbrugt emballage (den primære + en andel af den sekundære ⁽¹⁾, inkl. etiketter) (g)

N_{refill} — er vægten af ikke-fornyelig og ikke-genbrugt refillemballage (den primære + en andel af den sekundære ⁽¹⁾, inkl. etiketter) (g)

D — er vægten af produkt i brugsemballagen (g)

D_{refill} — er vægten af produkt i refillemballagen (g)

F — er det antal refillemballager, der går til for at nå hele den genpåfyldelige mængde; det beregnes således:

$$F = V \times R / V_{\text{refill}}$$

hvor:

V — er brugsemballagens kapacitet i volumen (ml)

V_{refill} — er refillemballagens kapacitet i volumen (ml)

R — er den genpåfyldelige mængde. Dette er det antal gange, brugsemballagen kan genpåfyldes. Hvis F ikke bliver et helt tal, rundes der op til nærmeste hele tal.

Tilbydes der ingen refill, beregnes PIR således:

$$\text{PIR} = (W + N) / D$$

Producenten skal oplyse, hvor mange gange der forventes at kunne genpåfyldes, eller benytte standardværdien R = 5 for plast og R = 2 for pap.

Vurdering og verifikation: Ansøgeren skal forelægge beregningen af produktets PIR. Der findes et regneark til beregning heraf på EU-miljømærkets websted. Hvis produktet sælges i forskellige emballager (dvs. af forskellig størrelse), skal der forelægges en beregning for hver af de emballagestørrelser, der ansøges om EU-miljømærke til. Ansøgeren skal fremlægge en underskrevet erklæring om emballagens indhold af genanvendt materiale fra led efter forbrugerleddet eller materiale fra fornybare kilder og en beskrivelse af et eventuelt refillsystem (arten af refill, volumen). For at få godkendt refillemballagen skal ansøgeren eller forhandleren dokumentere, at refillerne kan købes på markedet.

⁽¹⁾ Den forholdsmæssige andel af multipakemballagen (f.eks. 50 % af den samlede multipakemballages vægt, hvis to produkter sælges sammen).

c) Udformning af primæremballagen

Primæremballagen skal være således udformet, at korrekt dosering er let (f.eks. at åbningen ikke er for stor), og at beholderen let kan tømmes for mindst 90 % af produktet. Restmængden af produktet i beholderen (R) skal være mindre end 10 % og beregnes således:

$$R = ((m_2 - m_3)/(m_1 - m_3)) \times 100 (\%)$$

hvor:

m₁ — er vægten af primæremballage og produkt (g)

m₂ — er vægten af primæremballage og produktrest ved normal brug (g)

m₃ — er vægten af tomt og rengjort primæremballage (g).

Vurdering og verifikation: Ansøgeren skal forelægge en beskrivelse af doseringsanordningen og en rapport med resultaterne af målinger af den mængde af det kosmetiske produkt, der bliver tilbage i emballagen. Proceduren for måling af restmængden er beskrevet i den brugervejledning, der findes på EU-miljømærkets websted.

d) Udformning af plastemballage med henblik på genanvendelse

Plastemballage skal være udformet således, at genanvendelse lettes, idet potentielle forureninger og uforenelige materialer, der vides at vanskeliggøre adskillelse eller oparbejdning eller at reducere genbrugsmaterialers kvalitet, undgås. Etiket eller sleeve samt lukkeanordning og et eventuelt spærrelag må ikke indeholde de materialer og komponenter, der er anført i tabel 5, hverken hver for sig eller tilsammen.

Tabel 5

Materialer og komponenter, der ikke er tilladt i dele af emballager

Del af emballage	Ikke tilladte materialer og komponenter ⁽¹⁾
Etiket eller sleeve	— Etiket eller sleeve af PS sammen med en PET-, PP- eller HDPE-flaske — Etiket eller sleeve af PVC sammen med en PET-, PP- eller HDPE-flaske — Etiket eller sleeve af PETG sammen med en PET-flaske — Sleeve af en anden polymer end flasken — Etiketter eller sleeves, der er metalliseret eller smeltet fast til selve emballagen (in-mould labelling)
Lukkeanordning	— Lukkeanordning af PS sammen med en PET-, PP- eller HDPE-flaske — Lukkeanordning af PVC sammen med en PET-, PP- eller HDPE-flaske — Lukkeanordning og/eller lukkeanordningsmateriale af PETG med densitet over 1 g/cm³ sammen med en PET-flaske — Lukkeanordninger af metal, glas eller EVA — Lukkeanordninger af silicone, dog ikke lukkeanordninger af silicone med en densitet < 1 g/cm³ sammen med en PET-flaske og lukkeanordninger af silicone med en densitet > 1 g/cm³ sammen med en PP- eller HDPE-flaske — Metalfolier og -forseglinger, der bliver siddende på flasken eller dens lukkeanordning, efter at produktet har været åbnet
Spærrelag	— Polyamid, EVOH og funktionelle polyolefiner samt metalliserede og lyshindrende spærrelag

⁽¹⁾ EVA — ethylvinylacetat; EVOH — ethylvinylalkohol; HDPE — polyethylen med høj densitet, HD-polyethylen; PET — polyethylenterephthalat; PETG — glycolmodificeret polyethylenterephthalat; PP — polypropylen; PS — polystyren; PVC — polyvinylchlorid.

Pumper og aerosolbeholdere er undtaget fra dette krav.

Vurdering og verifikation: Ansøgeren skal fremsende en erklæring om, at kriteriet er opfyldt, hvori der er en detaljeret beskrivelse af emballagens materialsammensætning, dvs. af beholder, etiket eller sleeve, klæbemidler, lukkeanordning og spærrelag samt et eksemplar af primæremballagen.

Kriterium 5 — Bæredygtigt indkøb af palmeolie, palmekerneolie og heraf afledte produkter

Palmeolie, palmekerneolie og heraf afledte produkter, der indgår i produktet, skal indkøbes fra plantager, der opfylder kriterier for bæredygtig forvaltning, som er udarbejdet af multiinteressentorganisationer med en bred medlemsskare, herunder NGO'er, erhvervsliv og statslige myndigheder.

Vurdering og verifikation: Ansøgeren skal forelægge tredjepartscertificering af, at den palmeolie og palmekerneolie, der anvendes til fremstilling af produktet, hidrører fra bæredygtigt forvaltede plantager. Der accepteres bl.a. RSPO-certifikater (der bygger på identitetsbevarelse, adskillelse eller massebalance) og alle tilsvarende ordninger, der bygger på multiinteressentkriterier for bæredygtig forvaltning. For kemisk afledte produkter af palmeolie og palmekerneolie ⁽¹⁾ accepteres godtgørelse af bæredygtighed ved hjælp af book-and-claim-systemer såsom GreenPalm og tilsvarende.

Kriterium 6 — Brugsegnethed

Det skal enten ved laboratorieprøvning eller en forbrugertest påvises, at produktet kan udfylde sin primære funktion (f. eks. rense eller pleje) og eventuelt påståede sekundære funktioner (f.eks. mod skæl, farvebevarende). Prøvninger og test skal udføres i overensstemmelse med »Guidelines for the Evaluation of the Efficacy of Cosmetic Products« ⁽²⁾ og instrukserne i brugervejledningen på EU-miljømærkets websted.

Vurdering og verifikation: Ansøgeren skal dokumentere den testmetode, der er fulgt for måling af produktets effektivitet. Ansøgeren skal fremsende de resultater af protokollen, som viser, at produktet udfylder den primære funktion og de sekundære funktioner, der anpriseres på produktets etiket eller emballage.

Kriterium 7 — Oplysninger på EU-miljømærket

Det valgfrie mærke med tekstrubrik skal indeholde følgende tekst:

- mindsket belastning af vandøkosystemerne
- opfylder strenge krav til bionedbrydelighed
- begrænser mængden af emballageaffald.

Retningslinjerne for brugen af det valgfrie mærke med tekstboks kan findes i »Guidelines for use of the Ecolabel logo« på webstedet:

http://ec.europa.eu/environment/ecolabel/documents/logo_guidelines.pdf

Vurdering og verifikation: Ansøgeren skal fremlægge et eksemplar af produktets etiket eller en grafisk tegning af emballagen, hvor EU-miljømærket er anbragt samt en underskrevet erklæring om, at kriteriet er opfyldt.

⁽¹⁾ Som defineret af RSPO i »RSPO Rules for Home and Personal Care Derivatives«, der findes på: http://www.greenpalm.org/upload/files/45/RSPO_Guiding_Rules_for_HPC_derivativesV9.pdf.

⁽²⁾ Findes på: <https://www.cosmeticseurope.eu/publications-cosmetics-europe-association/guidelines.html?view=item&id=23> og EU-miljømærkets websted.

Tillæg

Database for vaskemiddelingsredienser (DID-liste)

DID-listen (del A) er en liste med oplysninger om toksicitet i vand og bionedbrydelighed for ingredienser, der typisk benyttes i vaskemiddelrecepter. Listen rummer oplysninger om toksicitet og bionedbrydelighed for en række stoffer, der benyttes i vaske- og rengøringsmidler. Listen er ikke udtømmende, men der vejledes i DID-listens del B om bestemmelse af relevante beregningsparametre for stoffer, der ikke findes på listen (f.eks. toksicitetsfaktoren (TF) og nedbrydningsfaktoren (DF), der bruges til at beregne det kritiske fortyndingsvolumen). Listen udgør en generisk informationskilde, og stofferne på DID-listen godkendes ikke automatisk til brug i produkter med EU-miljømærket.

DID-listen (del A og B) kan hentes på EU-miljømærkets websted:

http://ec.europa.eu/environment/ecolabel/documents/did_list/didlist_part_a_en.pdf

http://ec.europa.eu/environment/ecolabel/documents/did_list/didlist_part_b_en.pdf

For stoffer uden oplysninger om toksicitet for vandmiljøet og nedbrydelighed kan der anvendes analogislutning til stoffer med lignende struktur til vurdering af TF og DF. Sådanne strukturanalogislutninger skal godkendes af det ansvarlige organ, der tildeler EU-miljømærket. Som alternativ lægges de værste tænkelige forhold til grund efter følgende parametre:

Værst tænkelige forhold:

Indholdsstof	Akut toksicitet			Kronisk toksicitet			Nedbrydning		
	LC50/EC50	SF _(akut)	TF _(akut)	NOEC (*)	SF _(kronisk) (*)	TF _(kronisk)	DF	aerob	anaerob
»Navn«	1 mg/l	10 000	0,0001			0,0001	1	P	N

(*) Hvis der ikke er fundet acceptable data for kronisk toksicitet, udfyldes disse kolonner ikke. I så fald sættes TF_(kronisk) til samme værdi som TF_(akut).

Dokumentation for let bionedbrydelighed

Der skal anvendes følgende testmetoder for let bionedbrydelighed:

1) Indtil den 1. december 2015:

Prøvningsmetoderne for let bionedbrydelighed i direktiv 67/548/EØF, særlig de metoder, der er angivet nærmere i direktivets bilag V, afsnit C.4, de ækvivalente OECD-prøvningsmetoder 301 A-F eller de ækvivalente ISO-prøvninger.

Princippet om tidagesvinduet finder ikke anvendelse for overfladeaktive stoffer. Kravet er en nedbrydelighed på 70 % eller derover ved prøvningerne i bilag V.C.4-A og C.4-B i direktiv 67/548/EØF (og de ækvivalente OECD 301 A- og E-prøvninger samt de ækvivalente ISO-prøvninger), og 60 % ved C.4-C-, -D-, -E- og -F-prøvningerne (og de ækvivalente OECD 301 B-, C-, D- og F-prøvninger samt de ækvivalente ISO-prøvninger).

eller

De testmetoder, der er fastlagt i forordning (EF) nr. 1272/2008.

2) Efter den 1. december 2015:

De testmetoder, der er fastlagt i forordning (EF) nr. 1272/2008.

Dokumentation for anaerob bionedbrydelighed

Referencetesten for anaerob bionedbrydelighed er EN ISO 11734, ECETOC nr. 28 (juni 1988), OECD 311 eller en ækvivalent prøvningsmetode, og der kræves 60 % fuldstændig nedbrydelighed under anaerobe forhold. Prøvningsmetoder, der simulerer forholdene i et relevant anaerobt miljø, kan også bruges til at dokumentere, at der er opnået 60 % fuldstændig nedbrydelighed under anaerobe forhold.

Ekstrapolation for stoffer, der ikke er på DID-listen.

For indholdsstoffer, der ikke er på DID-listen, kan følgende fremgangsmåde anvendes til at tilvejebringe den nødvendige dokumentation for anaerob bionedbrydelighed:

- 1) Anvend rimelig ekstrapolation. Anvend prøvningsresultater, der er opnået for ét råmateriale, til at ekstrapolere til den fuldstændige anaerobe nedbrydelighed for andre overfladeaktive stoffer, der er strukturelt beslægtede med det. Hvis et overfladeaktivt stof (eller en gruppe homologe) ifølge DID-listen er anaerobt bionedbrydeligt, kan det antages, at et lignende overfladeaktivt stof også er anaerobt bionedbrydeligt (f.eks. er C12-15 A 1-3 EO sulfat [DID nr. 8] anaerobt bionedbrydeligt, og der kan således antages en tilsvarende bionedbrydelighed for C12-15 A 6 EO sulfat). Når det er fastslået ved hjælp af en passende prøvningsmetode, at et overfladeaktivt stof er anaerobt bionedbrydeligt, kan det antages, at et lignende overfladeaktivt stof også er anaerobt bionedbrydeligt (f.eks. kan litteratur, der bekræfter, at overfladeaktive stoffer, som tilhører gruppen alkylesterammoniumsalte, er anaerobt nedbrydelige, bruges som dokumentation for en tilsvarende anaerob bionedbrydelighed af kvaternære ammoniumsalte, der indeholder esterbindinger i alkylkæden/kæderne).
 - 2) Udfør screeningtest for nedbrydelighed under anaerobe forhold. Hvis det er nødvendigt at udføre ny prøvning, udføres en screeningtest efter EN ISO 11734, ECETOC nr. 28 (juni 1988), OECD 311 eller en tilsvarende metode.
 - 3) Udfør prøvning af nedbrydeligheden med lav dosis. Hvis det er nødvendigt at udføre ny prøvning, og der opstår problemer med udførelsen af screeningtesten (f.eks. inhibering pga. prøvestoffets toksicitet), gentages prøvningen med en lav dosis af det overfladeaktive stof, og nedbrydningen overvåges ved hjælp af ^{14}C -målinger eller kemisk analyse. Prøvning med lav dosis kan udføres efter OECD 308 (august 2000) eller en tilsvarende metode.
-

III

(Andre retsaktern)

DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE SAMARBEJDSOMRÅDE

EFTA-TILSYNSMYNDIGHEDENS BESLUTNING

Nr. 117/14/KOL

af 12. marts 2014

om 94. ændring af de proceduremæssige og materielle regler på statsstøtteområdet med vedtagelsen af nye retningslinjer til fremme af risikofinansieringsinvesteringer og med forlængelsen af de eksisterende retningslinjer for statsstøtte til fremme af risikokapitalinvesteringer i små og mellemstore virksomheder

EFTA-TILSYNSMYNDIGHEDEN (»Tilsynsmyndigheden«) HAR —

UNDER HENVISNING til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (»EØS-aftalen«), særlig artikel 61-63 og protokol 26,

UNDER HENVISNING til aftalen mellem EFTA-staterne om oprettelse af en tilsynsmyndighed og en domstol (»tilsyns- og domstolsaftalen«), særlig artikel 5, stk. 2, litra b), og artikel 24 samt artikel 1 i del I i protokol 3, og

Ud fra følgende betragtninger:

I henhold til artikel 24 i tilsyns- og domstolsaftalen skal Tilsynsmyndigheden iværksætte EØS-aftalens bestemmelser om statsstøtte.

I henhold til artikel 5, stk. 2, litra b), i tilsyns- og domstolsaftalen skal Tilsynsmyndigheden udsende meddelelser eller retningslinjer på områder, der er omfattet af EØS-aftalen, hvis det udtrykkeligt er hjemlet i EØS-aftalen eller i tilsyns- og domstolsaftalen, eller hvis Tilsynsmyndigheden finder det nødvendigt.

Den 15. januar 2014 vedtog Europa-Kommissionen retningslinjer for statsstøtte til fremme af risikofinansieringsinvesteringer ⁽¹⁾, som træder i kraft den 1. juli 2014. De nye regler fastlægger betingelserne for, hvornår EU's medlemsstater kan yde statsstøtte med henblik på at lette adgangen til finansiering for små og mellemstore virksomheder med mellem-lang kapitalisering. Disse nye retningslinjer træder i stedet for Fællesskabets retningslinjer for statsstøtte til fremme af risikokapitalinvesteringer i små og mellemstore virksomheder ⁽²⁾ fra 1. juli 2014.

Det fastlægges også i Europa-Kommissionens retningslinjer for statsstøtte til fremme af risikofinansieringsinvesteringer, at Fællesskabets retningslinjer for statsstøtte til fremme af risikokapitalinvesteringer i små og mellemstore virksomheder skal forlænges indtil den 30. juni 2014.

Disse retningslinjer er relevante for Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde.

Der skal i overensstemmelse med målet om ensartethed, som er fastsat i EØS-aftalens artikel 1, sikres en ensartet anvendelse af EØS' statsstøtteregler i hele Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde.

⁽¹⁾ EUT C 19 af 22.1.2014, s. 4.

⁽²⁾ EUT C 194 af 18.8.2006, s. 2.

Tilsynsmyndigheden skal i henhold til punkt II med overskriften »GENERELT« i bilag XV til EØS-aftalen efter høring af Europa-Kommissionen vedtage nye retningslinjer om statsstøtte til fremme af risikofinansieringsinvesteringer, der svarer til dem, som Europa-Kommissionen vedtager.

Disse nye retningslinjer erstatter de eksisterende retningslinjer for statsstøtte til fremme af risikokapitalinvesteringer i små og mellemstore virksomheder ⁽¹⁾. Indtil de nye retningslinjer træder i kraft, finder retningslinjerne for fremme af risikokapitalinvesteringer i små og mellemstore virksomheder anvendelse indtil 30. juni 2014.

EFTER at have hørt af Europa-Kommissionen, og

EFTER at have hørt EFTA-staterne herom ved brev af 12. januar 2014 —

VEDTAGET DENNE BESLUTNING:

Artikel 1

Første punktum i punkt 80 i retningslinjerne for statsstøtte til fremme af risikokapitalinvesteringer i små og mellemstore virksomheder affattes således:

»80) Gyldigheden af disse retningslinjer udløber den 30. juni 2014«.

Artikel 2

Retningslinjerne for statsstøtte ændres ved indførelsen af nye retningslinjer for statsstøtte til fremme af risikofinansieringsinvesteringer. De nye retningslinjer er vedlagt i bilaget til denne beslutning og udgør en integrerende del deraf.

Artikel 3

Kun den engelske udgave er autentisk.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. marts 2014.

På EFTA-Tilsynsmyndighedens vegne

Oda Helen SLETNES

Formand

Frank BÜCHEL

Medlem af kollegiet

⁽¹⁾ EUT C 126 af 7.6.2007, s. 19. EØS-tillæg nr. 27 af 7.6.2007, s. 1. Ændret den 15.12.2010 ved beslutning nr. 484/10/KOL.

BILAG

DEL III: HORIZONTAL REGLER

Statsstøtte til fremme af risikofinansieringsinvesteringer ⁽¹⁾

1. INDLEDNING

- (1) På grundlag af artikel 61, stk. 3, litra c), i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde («EØS-aftalen») kan EFTA-Tilsynsmyndigheden («Tilsynsmyndigheden») betragte statsstøtte til fremme af udviklingen af visse erhvervsgrene, når den ikke ændrer samhandelsvilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse, som forenelig med EØS-aftalen. Af de i disse retningslinjer anførte grunde er Tilsynsmyndigheden af den opfattelse, at udvikling af markedet for risikofinansiering og forbedret adgang til risikofinansiering for små og mellemstore virksomheder («SMV'er»), små mid cap-selskaber og innovative mid cap-selskaber er af afgørende betydning for EFTA-staternes økonomi som helhed.
- (2) Der ligger et stort jobskabespotentiale i at fremme nye virksomheders udvikling og ekspansion, navnlig innovative virksomheder og højvækstvirksomheder. Derfor er et effektivt marked for risikofinansiering til SMV'er afgørende for, at iværksættervirksomheder kan få adgang til den nødvendige finansiering i hver enkelt udviklingsfase.
- (3) SMV'er har trods deres vækstudsigter ofte problemer med at få adgang til finansiering, navnlig i de tidlige udviklingsfaser. Det helt centrale problem er asymmetrisk information: Navnlig unge SMV'er er ofte ude af stand til at dokumentere deres kreditværdighed eller deres forretningsplaners potentiale over for investorer. I disse tilfælde kan omkostningerne ved den aktive udvælgelsesprocedure, som investorer foretager ved ydelse af finansiering til større virksomheder, være for høje i forhold til værdien af den kapital, der skal investeres i SMV'erne. Derfor kan SMV'er uanset deres projekts kvalitet og vækstpotentiale nemt blive nægtet adgang til den nødvendige finansiering, så længe de ikke kan dokumentere resultater og stille tilstrækkelig sikkerhed. Grundet denne asymmetriske information er der risiko for, at finansieringsmarkederne ikke stiller den nødvendige egenkapital- eller lånefinansiering til rådighed for nyoprettede SMV'er med gode vækstudsigter, hvilket skaber et vedvarende kapitalmarkedssvigt, hvor udbuds- og efterspørgselssiden ikke kan nå til enighed om en gensidigt acceptabel pris med negative konsekvenser for SMV'ernes vækstudsigter til følge. Små mid cap-selskaber og innovative mid cap-selskaber kan under visse omstændigheder opleve samme markedssvigt.
- (4) Når en virksomhed ikke kan opnå finansiering, kan konsekvenserne meget vel række ud over den enkelte virksomhed, ikke mindst som følge af *eksterne vækstvirkninger*. Mange succesrige sektorer oplever en produktivitetsvækst, fordi de mere effektive og teknologisk avancerede virksomheder vokser på bekostning af de mindre effektive virksomheder (eller virksomheder med forældede produkter), og ikke fordi produktiviteten øges i virksomhederne på markedet. I det omfang denne proces forstyrres af, at potentielt succesrige virksomheder ikke kan opnå finansiering, vil det efter al sandsynlighed få negative konsekvenser for produktivitetsvæksten set i et bredere perspektiv. Væksten kan derfor fremmes ved at give flere virksomheder mulighed for at komme ind på markedet.
- (5) Derfor kan mangel på finansiering til SMV'er, små mid cap-selskaber og innovative mid cap-selskaber i visse særlige tilfælde gøre det berettiget at indføre offentlige støtteforanstaltninger og herunder at yde statsstøtte. Med den rette målretning kan statsstøtte til tilvejebringelse af risikofinansiering være et effektivt middel til afhjælpning af identificerede markedssvigt og virke som løftestang for mobilisering af privat kapital.
- (6) SMV'ers adgang til finansiering er en målsætning af fælles interesse for EØS-staterne. På EU- og EØS-plan er der vedtaget adskillige foranstaltninger til støtte for udviklingen af SMV'er. En af hovedmålsætningerne er at lette adgangen til finansiering for SMV'er.
- (7) I denne politiske kontekst anerkendes det i Kommissionens handlingsplan for 2011 om bedre adgang til finansiering for SMV'er ⁽²⁾ og i drøftelserne i 2013 som følge af grønbogen om langsiget finansiering af økonomien i Europa ⁽³⁾, at SMV'er ofte har store problemer med at opnå finansiering, selv om EU's succes i høj grad afhænger af netop SMV'ernes vækst. Tilsynsmyndigheden anerkender disse konklusioner. Målsætningen er derfor at gøre SMV'er mere synlige og finansmarkederne mere attraktive og tilgængelige for SMV'er.

⁽¹⁾ Disse retningslinjer svarer til EU-retningslinjerne for statsstøtte til fremme af risikofinansieringsinvesteringer (EUT C 19 af 22.1.2014, s. 4).

⁽²⁾ Meddelelse fra Kommissionen, En handlingsplan om bedre adgang til finansiering for SMV'er, KOM(2011) 870 endelig af 7.12.2011.

⁽³⁾ COM(2013) 150 final af 25.3.2013.

- (8) For nylig er der truffet to initiativer af relevans for investeringsfonde ⁽⁴⁾: forordningen om europæiske venturekapitalfonde ⁽⁵⁾, som blev vedtaget i 2013, og som gør det muligt for venturekapitalfonde at markedsføre deres fonde og rejse kapital på hele det indre marked, og forslaget til en forordning om europæiske langsigtede investeringsfonde ⁽⁶⁾, der har til formål at indføre rammebetingelser for driften af private investeringsfonde med et langsigtet engagement fra investorerne.
- (9) Ud over disse regler findes rammerne for forvaltning og drift af investeringsfonde, som er aktive inden for risiko-finansiering, som f.eks. private equity-fonde, i direktivet om forvaltere af alternative investeringsfonde (»FAIF«) ⁽⁷⁾.
- (10) I 2012 indledte Kommissionen en offentlig høring ⁽⁸⁾ for at indsamle oplysninger om omfanget af det markedssvigt, der berører SMV'ers adgang til låne- og egenkapitalfinansiering, og om hvorvidt retningslinjerne fra 2006 for risikokapital fortsat er hensigtsmæssige ⁽⁹⁾. Den offentlige høring viste, at de grundlæggende principper i disse retningslinjer har skabt et solidt grundlag for at kanalisere offentlige ressourcer videre til de tilsigtede SMV'er og samtidig begrænse risikoen for fortrængning af privat kapital. Svarene fra den offentlige høring viste imidlertid også, at retningslinjerne for risikokapital ofte blev anset for at være for restriktive både med hensyn til støtteberettigede SMV'er, finansieringsformer, støtteinstrumenter og finansieringsstrukturer.
- (11) Tilsynsmyndigheden tilslutter sig disse konklusioner, som alt andet lige også kan anvendes på Tilsynsmyndighedens retningslinjer for statsstøtte til fremme af risikokapitalinvesteringer i små og mellemstore virksomheder. ⁽¹⁰⁾
- (12) I meddelelsen om modernisering af statsstøttepolitikken ⁽¹¹⁾ fremlagde Kommissionen et ambitiøst moderniseringsprogram baseret på tre hovedmål:
- a) at fremme bæredygtig, intelligent og inklusiv vækst i et konkurrencedygtigt indre marked
 - b) at fokusere Kommissionens forudgående kontrol på sager med den største indvirkning på det indre marked og samtidig styrke samarbejdet med medlemsstaterne om håndhævelsen af statsstøttereglerne og
 - c) at strømline reglerne med henblik på at sikre en hurtigere beslutningsproces.
- (13) Tilsynsmyndigheden har fulgt Kommissionens moderniseringsinitiativ. Følgelig er de forenelighedsbetingelser, der er anført i nærværende retningslinjer, baseret på disse fælles målsætninger.
- (14) Det blev på baggrund af ovenstående anset for hensigtsmæssigt at foretage en omfattende revision af de gældende statsstøtteregler for risikokapitalforanstaltninger, herunder dem, der er omfattet af den generelle gruppefritagelsesforordning ⁽¹²⁾, med det formål at sikre en bredere kategori af støtteberettigede virksomheder mere effektiv adgang til forskellige former for risikofinansiering. Der er ikke anmeldelsespligt til Tilsynsmyndigheden for gruppefritagne foranstaltninger, idet de antages at afhjælpe et markedssvigt ved hjælp af passende og forholdsmæssige tiltag, samtidig med at de har en tilskyndelsesvirkning og begrænser risikoen for konkurrenceforvriddning.

⁽⁴⁾ EØS-relevante forordninger.

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 345/2013 af 17. april 2013 om europæiske venturekapitalfonde (EUT L 115 af 25.4.2013, s. 1). Forordningen skal indarbejdes i EØS-aftalen.

⁽⁶⁾ Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om europæiske langsigtede investeringsfonde, COM(2013) 462, 2013/0214 (COD).

⁽⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde og om ændring af direktiv 2003/41/EF og 2009/65/EF samt forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 1095/2010 (EUT L 174 af 1.7.2011, s. 1). Direktivet skal indarbejdes i EØS-aftalen.

⁽⁸⁾ Spørgeskemaet blev offentliggjort på: http://ec.europa.eu/competition/consultations/2012_risk_capital/questionnaire_en.pdf

⁽⁹⁾ EF-retningslinjer for statsstøtte til fremme af risikokapitalinvesteringer i små og mellemstore virksomheder (EUT C 194 af 18.8.2006, s. 2).

⁽¹⁰⁾ Statsstøtte til fremme af risikokapitalinvesteringer i små og mellemstore virksomheder (EUT C 126 af 7.6.2007, s. 19 og EØS-tillæg nr. 27, 7.6.2007, s. 1) som ændret ved beslutning nr. 484/10/KOL af 15.12.2010.

⁽¹¹⁾ Meddelelse om modernisering af EU's statsstøttepolitik, COM(2012) 209 af 8.5.2012.

⁽¹²⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 800/2008 om visse støtteformers forenelighed med fællesmarkedet i henhold til traktatens artikel 87 og 88 (EUT L 214 af 9.8.2008, s. 3), under revision, som ændret ved Kommissionens forordning (EU) nr. 24/2013 af 29. november 2013 om ændring af forordning (EF) nr. 800/2008 for så vidt angår anvendelsesperioden (EUT L 320 af 30.11.2013, s. 22), vedlagt som punkt 1 j i bilag XV til EØS-aftalen ved afgørelse truffet af Det Blandede EØS-Udvalg nr. 29/2014 af 14.2.2014 (endnu ikke offentliggjort i EUT eller EØS-tillægget), ikrafttræden 15.2.2014.

2. RETNINGSLINJERNES ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER

- (15) Tilsynsmyndigheden vil anvende principperne i nærværende retningslinjer på risikofinansieringsforanstaltninger, som ikke opfylder alle betingelserne i den generelle gruppefritagelsesforordning. Den relevante EFTA-stat skal anmelde disse foranstaltninger i henhold til artikel 1, stk. 3, i del I til protokol 3 til tilsyns- og domstolsaftalen, hvorefter Tilsynsmyndigheden foretager en omfattende forenelighedsvurdering som beskrevet i nærværende retningslinjers punkt 3.
- (16) EFTA-staterne kan imidlertid også udforme risikofinansieringsforanstaltninger på en sådan måde, at de ikke medfører statsstøtte efter artikel 61, stk. 1, i EØS-aftalen, fordi de f.eks. opfylder den markedsøkonomiske aktørtest eller betingelserne i den relevante de minimis-forordning ⁽¹³⁾. Sådanne foranstaltninger skal ikke anmeldes til Tilsynsmyndigheden.
- (17) Intet i nærværende retningslinjer må opfattes, som om der sættes spørgsmålstejn ved foreneligheden af statsstøtteforanstaltninger, der opfylder kriterierne i andre retningslinjer, rammebestemmelser eller forordninger. Tilsynsmyndigheden vil være særlig opmærksom på behovet for at forhindre, at nærværende retningslinjer anvendes til at forfølge politiske mål, som primært indgår i andre rammebestemmelser, retningslinjer og forordninger.
- (18) Disse retningslinjer berører ikke andre typer finansielle instrumenter end dem, der er omfattet heraf, som f.eks. instrumenter til securitisering af eksisterende lån, som skal vurderes på det relevante statsstøttegrundlag.
- (19) Tilsynsmyndigheden vil udelukkende anvende principperne i disse retningslinjer på risikofinansieringsordninger. Principperne vil ikke blive anvendt for ad hoc-foranstaltninger, der yder risikofinansiering til individuelle virksomheder, undtagen i forbindelse med foranstaltninger, der har til formål at støtte en bestemt alternativ handelsplatform.
- (20) Det er vigtigt at huske, at risikofinansieringsforanstaltninger skal anvendes gennem finansielle formidlere eller alternative handelsplatforme, undtagen i forbindelse med skattemæssige incitamerter for direkte investeringer i støtteberettigede virksomheder. Derfor henhører en foranstaltning, hvorved EFTA-staten eller en offentlig enhed investerer direkte i virksomheder uden involvering af finansielle formidlere, ikke under anvendelsesområdet for statsstøttereglerne om risikofinansiering i den generelle gruppefritagelsesforordning og disse retningslinjer.
- (21) I lyset af deres mere veldokumenterede resultater og højere sikkerhedsstillelse mener Tilsynsmyndigheden ikke, at der for store virksomheders vedkommende er noget generelt markedssvigt i forbindelse med deres adgang til finansiering. En risikofinansieringsforanstaltning kan undtagelsesvist være rettet mod små mid cap-selskaber i henhold til punkt 3.3.1, underpunkt a), eller innovative mid cap-selskaber, der gennemfører forsknings-, udviklings- og innovationsprojekter i henhold til punkt 3.3.1, underpunkt b).
- (22) Virksomheder, der er noteret på en fondsbørs eller et reguleret marked, kan ikke modtage risikofinansieringsstøtte, da deres notering er et udtryk for deres evne til at tiltrække privat finansiering.
- (23) Risikofinansieringsforanstaltninger uden nogen private investorer vil ikke blive betragtet som forenelige med det indre marked. I sådanne tilfælde skal EFTA-staten overveje alternative politiske muligheder, som kan være mere hensigtsmæssige med henblik på opnåelse af de samme mål og resultater, f.eks. regional investeringsstøtte eller iværksætterstøtte i den generelle gruppefritagelsesforordning.
- (24) Risikofinansieringsforanstaltninger vil ikke blive betragtet som forenelige, hvis der ikke er nogen større risiko for private investorer, og/eller hvis fordelene udelukkende tilflyder private investorer. Risiko- og afkastdeling er en nødvendig betingelse for at begrænse statens finansielle eksponering og sikre den et rimeligt udbytte.
- (25) Uden at det berører risikofinansieringsstøtte i form af erstatningskapital, jf. den generelle gruppefritagelsesforordning, må der ikke ydes risikofinansieringsstøtte til opkøb.

⁽¹³⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 1407/2013 af 18. december 2013 om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på de minimis-støtte (EUT L 352 af 24.12.2013, s. 1). Forordningen skal indarbejdes i EØS-aftalen.

- (26) Risikofinansieringsstøtte vil ikke blive betragtet som forenelig med EØS-aftalen, hvis den ydes til:
- a) kriseramte virksomheder som defineret i Tilsynsmyndighedens rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder ⁽¹⁴⁾ som ændret eller erstattet. I disse retningslinjer vil SMV'er inden for syv år efter deres første kommercielle salg, der berettiger til risikofinansieringsinvesteringer efter den valgte finansielle formidlers due diligence-undersøgelse, imidlertid ikke blive betragtet som kriseramte virksomheder ved anvendelsen af disse retningslinjer, medmindre de er genstand for insolvensbehandling eller opfylder kriterierne i den nationale lovgivning for kollektiv insolvensbehandling efter anmodning fra deres kreditorer
 - b) virksomheder, der har modtaget ulovlig statsstøtte, som ikke er fuldt ud tilbagebetalt.
- (27) Tilsynsmyndigheden anvender ikke disse retningslinjer på støtte til eksportrelaterede aktiviteter over for tredje-lande eller EFTA-stater, dvs. støtte direkte forbundet med de eksporterede mængder, oprettelsen og driften af et distributionsnetværk eller andre løbende udgifter, der er forbundet med eksportaktiviteten, samt støtte betinget af anvendelsen af nationalt producerede frem for importerede produkter.
- (28) Tilsynsmyndigheden vil ikke anvende disse retningslinjer på foranstaltninger, der i sig selv, i kraft de betingelser, de er forbundet med, eller deres finansieringsmåde, udgør en overtrædelse af den lovgivning, der er i kraft i EØS ⁽¹⁵⁾, navnlig:
- a) foranstaltninger, hvor støtten er betinget af anvendelsen af nationalt producerede varer eller nationale tjenester
 - b) foranstaltninger, der er i strid med artikel 31 i EØS-aftalen om etableringsfrihed, hvor støtten er underlagt en forpligtelse for finansielle formidlere, deres forvaltere eller endelige modtagere til at etablere eller flytte deres hjemsted inden for den relevante EFTA-stats område; dette berører ikke kravet til finansielle formidlere eller deres forvaltere om at have den nødvendige tilladelse til at udøve investerings- og forvaltningsaktiviteter i den pågældende EFTA-stat eller for de endelige modtageres vedkommende om at være etableret og udøve økonomisk virksomhed i dens område
 - c) foranstaltninger, der er i strid med artikel 40 i EØS-aftalen om frie kapitalbevægelser.

2.1. Den markedsøkonomiske aktørtest

- (29) Risikofinansieringsforanstaltninger indebærer ofte komplekse konstruktioner, som giver én gruppe økonomiske aktører (investorer) incitament til at stille risikofinansiering til rådighed for en anden gruppe aktører (støtteberettigede virksomheder). Alt afhængigt af foranstaltningens udformning kan der være tale om statsstøtte til enten én af eller begge grupperne, også selv om de offentlige myndigheder måske kun har til hensigt at begunstige sidstnævnte gruppe. Desuden involverer risikofinansieringsforanstaltninger altid en eller flere finansielle formidlere, der måske ikke har samme status som investorerne og de endelige støttemodtagere, der investeres i. I sådanne situationer er det nødvendigt at overveje, om også den finansielle formidler eventuelt modtager statsstøtte.
- (30) Offentlig intervention betragtes generelt ikke som statsstøtte, f.eks. fordi støtten er i overensstemmelse med den markedsøkonomiske aktørtest. Ifølge denne test udgør økonomiske transaktioner, der gennemføres af offentlige organer eller virksomheder på normale markedsvilkår, og som ikke giver modparten en fordel, ikke statsstøtte. Uden at det berører EFTA-Domstolens beføjelse i sidste instans til at træffe afgørelse om, hvorvidt der er tale om statsstøtte, giver dette afsnit yderligere vejledning vedrørende anvendelsen af den markedsøkonomiske aktørtest i forbindelse med risikofinansiering.

2.1.1. Støtte til investorer

- (31) Tilsynsmyndigheden vil generelt anse en investering for at være i overensstemmelse med den markedsøkonomiske aktørtest og dermed for ikke at udgøre statsstøtte, hvis den foretages pari passu, altså på lige fod, mellem offentlige og private investorer ⁽¹⁶⁾. En investering betragtes som pari passu, når den foretages af offentlige og private investorer på samme vilkår og betingelser, når begge kategorier af aktører intervenserer samtidigt, og når den private investors intervention er af reel økonomisk betydning.

⁽¹⁴⁾ EUT L 97 af 15.4.2005 og EØS-tillæg nr. 18 af 15.4.2005, s. 1. Disse retningslinjer blev forlænget ved beslutning nr. 438/12/KOL af 28.11.2012 (EUT L 190 af 11.7.2013, s. 91 og EØS-tillæg nr. 40 af 11.7.2013, s. 15).

⁽¹⁵⁾ Se f.eks. sag C-156/98 Tyskland mod Kommissionen, Sml. 2000, s. I-6857, præmis 78, og sag Case C-333/07 Régie Networks mod Rhône Alpes Bourgogne, Sml. 2008, s. I-10807, præmis 94-116.

⁽¹⁶⁾ Private investorer omfatter typisk EIF og EIB, der investerer på egen risiko og med egne ressourcer, banker, der investerer på egen risiko og med egne ressourcer, private stiftelser og fonde, familieforetagender og »business angels«, erhvervsinvestorer, forsikringselskaber, pensionsfonde, privatpersoner og akademiske institutioner.

- (32) En transaktion antages at være blevet gennemført på samme vilkår og betingelser, hvis de offentlige og private investorer har de samme risici og fordele og indtager samme plads i prioritetsrækkefølgen i forhold til samme risikoklasse. Selv om den offentlige investor har en bedre position end den private investor, f.eks. fordi denne modtager et prioriteret afkast før de private investorer, vil foranstaltningen også kunne anses for at være i overensstemmelse med normale markedsvilkår, så længe de private investorer ikke får en fordel.
- (33) For så vidt angår risikofinansiering anses offentlige og private investorers transaktioner for at være foretaget samtidigt, når både den private og den offentlige investor investerer i den endelige støttemodtager gennem samme transaktion. Såfremt der investeres gennem offentlig-private finansielle formidlere, antages de offentlige og private investorers investeringer at være blevet foretaget samtidigt.
- (34) En yderligere betingelse er, at de midler, der stilles til rådighed af private investorer, og som er uafhængige af de virksomheder, de investerer i, er af økonomisk betydning ⁽¹⁷⁾ i forhold til det samlede investeringsvolumen. Tilsynsmyndigheden finder, at 30 % uafhængig privat investering i forbindelse med risikofinansieringsforanstaltninger kan betragtes som værende af økonomisk betydning.
- (35) Hvis investeringen er i overensstemmelse med den markedsøkonomiske aktørtest, finder Tilsynsmyndigheden, at de virksomheder, der investeres i, ikke er modtagere af statsstøtte, fordi de investeringer, de modtager, anses for at være foretaget på markedsvilkår.
- (36) Hvis en foranstaltning gør det muligt for private investorer at foretage risikofinansieringsinvesteringer i en virksomhed eller gruppe af virksomheder på gunstigere vilkår end offentlige investorer, som investerer i de samme virksomheder, kan disse private investorer få en fordel (non-pari passu-investeringer). En sådan fordel kan antage forskellige former, såsom privilegerede afkast (upside-incitament) eller mindsket eksponering for tab i tilfælde af underrepræsentation af den underliggende transaktion i forhold til de offentlige investorer (downside-beskyttelse).

2.1.2. Støtte til en finansiell formidler og/eller dennes forvalter

- (37) Tilsynsmyndigheden finder generelt, at en finansiell formidler er et instrument til overførsel af støtte til investorer og/eller virksomheder, der investeres i, snarere end en støttemodtager i sig selv, uanset om den finansielle formidler har status som juridisk person eller blot er en aktivmasse, der forvaltes af et uafhængigt administrationselskab.
- (38) Foranstaltninger, der indebærer direkte overførsler til eller medfinansiering fra en finansiell formidler, kan imidlertid udgøre støtte, medmindre disse overførsler eller medinvesteringer foretages på vilkår, der ville være acceptable for en investor, der handler under almindelige markedsøkonomiske vilkår.
- (39) Hvis risikofinansieringsforanstaltningen forvaltes af en bemyndiget enhed, uden at denne enhed investerer sammen med EFTA-staten, betragtes den bemyndigede enhed som et instrument til kanalisering af finansieringen og ikke som en støttemodtager, så længe den ikke bliver overkompenseret. Hvis den bemyndigede enhed imidlertid finansierer foranstaltningen eller investerer sammen med EFTA-staten på samme måde som finansielle formidlere, skal Tilsynsmyndigheden vurdere, om den bemyndigede enhed modtager statsstøtte.
- (40) Såfremt forvalteren af den finansielle formidler eller administrationsselskabet (i det følgende benævnt »forvalteren«) vælges gennem en åben, gennemsigtig, ikkediskriminerende og objektiv udvælgelsesprocedure, eller hvis forvalternes vederlag fuldt ud afspejler de aktuelle markedsbaserede vederlagsniveauer i sammenlignelige situationer, antages denne ikke at modtage statsstøtte.
- (41) Såfremt den finansielle formidler og dennes forvalter er offentlige enheder og ikke er blevet valgt via en åben, gennemsigtig, ikkediskriminerende og objektiv udvælgelsesprocedure, anses de ikke for at være støttemodtagere, hvis der er et loft på deres forvaltningsgebyr, og deres samlede vederlag afspejler de almindelige markedsvilkår

⁽¹⁷⁾ F.eks. fandt Kommissionen i Citynet Amsterdam-sagen, at to private investorer, der tegnede sig for en tredjedel af de samlede egenkapitalinvesteringer i en virksomhed (og under hensyntagen til den overordnede aktionærstruktur og det forhold, at deres aktieandel var tilstrækkelig til at danne et mindretal, der kunne blokere enhver strategisk beslutning i virksomheden), kunne betragtes som værende af økonomisk betydning (jf. Kommissionens beslutning i sag C 53/2006 Citynet Amsterdam, Nederlandene (EUT L 247 af 16.9.2008, s. 27, præmis 96-100)). Derimod konkluderede Kommissionen i sag N 429/10 Agricultural Bank of Greece (ATE) (EUT C 317 af 29.10.2011, s. 5), hvor den private deltagelse kun udgjorde 10 % af investeringen i forhold til statens 90 %, at pari passu-betingelserne ikke var opfyldt, idet statens kapitalindskud hverken var ledsaget af en tilsvarende deltagelse fra en privat aktionær eller stod i et rimeligt forhold til antallet af statsjede aktier.

og er knyttet til enhedens resultater. Desuden skal de offentlige finansielle formidlere forvaltes kommercielt, og deres forvaltere skal træffe profitorienterede investeringsbeslutninger i armslængde fra staten. Endvidere skal de private investorer vælges via en åben, gennemsigtig, ikkediskriminerende og objektiv udvælgelsesprocedure på grundlag af hver enkelt transaktion. Der skal være indført passende mekanismer, for at udelukke at staten griber ind i den daglige ledelse af den offentlige fond.

- (42) Hvis staten investerer gennem den finansielle formidler i lån eller garantier, herunder regarantier, og betingelserne i meddelelsen om referencesatsen ⁽¹⁸⁾ eller meddelelsen om garantier ⁽¹⁹⁾ er opfyldt, betragtes den finansielle formidler ikke som statsstøttemodtager.
- (43) Det forhold, at finansielle formidlere kan øge deres aktiver, og at deres forvaltere kan opnå en større omsætning gennem deres provision, betragtes som en sekundær økonomisk virkning af støtteforanstaltningen og ikke som støtte til de finansielle formidlere og/eller deres forvaltere. Hvis risikofinansieringsforanstaltningen er udformet, således at dens sekundære virkninger kanaliseres hen til på forhånd fastlagte individuelle finansielle formidlere, betragtes de finansielle formidlere som modtagere af indirekte støtte.

2.1.3. Støtte til de virksomheder, der investeres i

- (44) Hvis der er tale om støtte til investorerne, den finansielle formidler eller dennes forvaltere, vil Tilsynsmyndigheden generelt vurdere, at støtten i det mindste delvis gives videre til målvirksomheden. Dette gælder også, når investeringsbeslutningerne træffes af den finansielle formidlers forvaltere ud fra en rent forretningsmæssig begrundelse.
- (45) Hvis de låne- eller garantiinvesteringer, der foretages i målvirksomhederne i henhold til en risikofinansieringsforanstaltning, opfylder betingelserne i Tilsynsmyndighedens regler for referencesatsen eller statsstøtten i form af garantier, anses disse virksomheder ikke for at være statsstøttemodtagere.

2.2. Anmeldelsespligtig risikofinansieringsstøtte

- (46) EFTA-staterne skal i henhold til artikel 1, stk. 3, i del I i protokol 3 til tilsyns- og domstolsaftalen anmelde risikofinansieringsforanstaltninger, der udgør statsstøtte inden for betydningen af EØS-aftalens artikel 61, stk. 1 (navnlig hvis de ikke opfylder den markedsøkonomiske aktørtest), falder uden for anvendelsesområdet i de minimis-forordningen og ikke opfylder betingelserne for risikofinansieringsstøtte i den generelle gruppefritagelsesforordning. Tilsynsmyndigheden vurderer disse foranstaltningers forenelighed med EØS-aftalen i overensstemmelse med samme aftales artikel 61, stk. 3, litra c). Nærværende retningslinjer fokuserer på de risikofinansieringsforanstaltninger, der med størst sandsynlighed kunne anses for at være forenelige med EØS-aftalens artikel 61, stk. 3, litra c), med forbehold af en række betingelser, som beskrives nærmere i retningslinjernes afsnit 3. Disse foranstaltninger falder ind under følgende tre kategorier.
- (47) Den første kategori omfatter risikofinansieringsforanstaltninger rettet mod virksomheder, som ikke opfylder alle de krav til støtteberettigelse, der er fastsat for risikofinansieringsstøtte i den generelle gruppefritagelsesforordning. Tilsynsmyndigheden vil kræve, at EFTA-staten foretager en grundig forudgående vurdering af disse foranstaltninger, da det markedssvigt, der påvirker de støtteberettigede virksomheder, som er omfattet af den generelle gruppefritagelsesforordning, ikke længere formodes at være til stede. Denne kategori omfatter bl.a. foranstaltninger rettet mod følgende virksomheder:
- a) små mid cap-selskaber, der overskrider de tærskler, der er fastsat i definitionen af SMV'er i den generelle gruppefritagelsesforordning ⁽²⁰⁾
 - b) innovative mid cap-selskaber, der udfører FoU- og innovationsaktiviteter
 - c) virksomheder, der modtager den første risikofinansieringsinvestering mere end syv år efter deres første kommercielle salg
 - d) virksomheder, der kræver en større samlet risikofinansieringsinvestering end det loft, som er fastsat i den generelle gruppefritagelsesforordning
 - e) alternative handelsplatforme, der ikke opfylder betingelserne i den generelle gruppefritagelsesforordning.

⁽¹⁸⁾ Referencesatser og diskonteringsatser (EUT L 105 af 21.4.2011, s. 32, og EØS-tillæg nr. 23 af 21.4.2011, s. 1).

⁽¹⁹⁾ Statsstøtte i form af garantier (EUT L 105 af 21.4.2011, s. 32, og EØS-tillæg nr. 23 af 21.4.2011, s. 1).

⁽²⁰⁾ Bilag I til forordning (EF) nr. 800/2008, se fodnote 12.

- (48) Den anden kategori består af foranstaltninger, som er udformet med finansielle parametre, der afviger fra dem, der er fastsat i den generelle gruppefritagelsesforordning, og som er rettet mod de samme støtteberettigede virksomheder, der er fastsat deri. Eksistensen af et markedssvigt for disse foranstaltninger skal kun bevises, hvis det er nødvendigt med henblik på at begrunde anvendelsen af parametre, som går ud over de grænser, der er fastsat i den generelle gruppefritagelsesforordning. Denne kategori omfatter navnlig følgende tilfælde:
- a) finansielle instrumenter med deltagelse af private investorer, som ligger under procentsatserne i den generelle gruppefritagelsesforordning
 - b) finansielle instrumenter udformet med finansielle parametre, som ligger over tærsklerne i den generelle gruppefritagelsesforordning
 - c) finansielle instrumenter, bortset fra garantier, hvor hovedvægten ved udvælgelse af finansielle formidlere, investorer eller fondsforvaltere lægges på beskyttelse mod potentielle tab (downside-beskyttelse) frem for prioriterede afkast af overskuddet (upside-incitament)
 - d) skatteincitament til erhvervsinvestorer, herunder finansielle formidlere eller deres forvaltere som medinvestorer.
- (49) Den tredje kategori vedrører omfattende ordninger, der falder uden for den generelle gruppefritagelsesforordning i kraft af deres store budget som defineret deri. Tilsynsmyndigheden vil som led i denne vurdering endvidere undersøge, om betingelserne i den generelle gruppefritagelsesforordning vedrørende risikofinansieringsstøtte er opfyldt og vil i bekræftende fald vurdere, om foranstaltningen er udformet hensigtsmæssigt i lyset af den forudgående vurdering, som ligger til grund for anmeldelsen. Hvis en omfattende ordning ikke opfylder alle betingelserne for støtteberettigelse og forenelighed, som er anført i ovennævnte bestemmelser, overvejer Tilsynsmyndigheden den dokumentation, der i den forudgående vurdering blev fremlagt både for et specifikt markedssvigt og for, om foranstaltningen er udformet hensigtsmæssigt. Derudover vil den foretage en tilbundsgående vurdering af de potentielle negative virkninger, som sådanne ordninger kan have på de berørte markeder.
- (50) De forskellige funktioner, der er beskrevet i punkt 47 og 49, kan kombineres inden for samme risikofinansieringsforanstaltning, forudsat at de omfatter behørig begrundelser, der underbygges af en fuldstændig markedssvigtanalyse.
- (51) Bortset fra de undtagelser, der udtrykkeligt fastsættes i disse retningslinjer, ligger alle andre betingelser vedrørende forenelighed for risikofinansieringsstøtte i den generelle gruppefritagelsesforordning til grund for vurderingen af de ovennævnte kategorier af anmeldelsespligtige foranstaltninger.

2.3. Definitioner

- (52) I disse retningslinjer forstås ved:
- i) »alternativ handelsplatform«: en multilateral handelsfacilitet som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 15, i direktiv 2004/39/EF ⁽²¹⁾, hvor størstedelen af de finansielle instrumenter, der optages til handel, udstedes af SMV'er
 - ii) »armslængde«: betingelserne for investeringstransaktionen mellem de kontraherende parter adskiller sig ikke fra de betingelser, der ville være blevet aftalt mellem uafhængige virksomheder, og omfatter ikke nogen form for statsindblanding
 - iii) »buy-out«: køb af mindst en kontrollerende procentdel af et selskabs egenkapital fra de nuværende aktionærer for at overtage dets aktiver og transaktioner
 - iv) »støtteberettigede virksomheder«: SMV'er, små mid cap-selskaber og innovative mid cap-selskaber
 - v) »bemyndiget enhed«: Den Europæiske Investeringsbank, Den Europæiske Investeringsfond, en international finansiel institution, i hvilken en EFTA-stat er aktionær, eller en finansiel institution, der er etableret i en EFTA-stat

⁽²¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter (EUT L 145 af 30.4.2004, s. 1). Direktiv inkorporeret som punkt 31ba i bilag IX (Finansielle tjenesteydelser) til EØS-aftalen ved afgørelse truffet af Det Blandede EØS-Udvalg nr. 65/2005 af 29.4.2005 (EUT L 239 af 15.9.2005, s. 50 og EØS-tillæg nr. 46, 15.9.2005, s. 31).

med det formål at opfylde målsætninger i offentlighedens interesse under tilsyn af en offentlig myndighed, offentligretlige og privatretlige organer, der har fået overdraget en public service-opgave. Den bemyndigede enhed kan vælges eller udpeges direkte i overensstemmelse med bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF ⁽²²⁾ eller i senere lovgivning, der helt eller delvist erstatter dette direktiv

- vi) »investering i egenkapital«: tilrådighedsstillelse af kapital til en virksomhed gennem direkte eller indirekte investering til gengæld for ejerskab af en tilsvarende del af denne virksomhed
- vii) »afvikling«: en finansiel formidler eller investors afvikling af kapitalinteresser, herunder salg, afskrivning, indløsning af aktier/tilbagebetaling af lån, salg til andre finansielle formidlere eller investorer, salg til finansinstitutter og salg ved offentligt udbud, herunder børsintroduktion
- viii) »rimeligt afkast«: det forventede interne afkast, der svarer til en risikojusteret diskonteringssats, som afspejler investeringens risikoniveau og arten og omfanget af den kapital, som investeres af de private investorer
- ix) »endelig støttemodtager«: en støtteberettiget virksomhed, der har modtaget statsstøtte inden for rammerne af en risikofinansieringsforanstaltning
- x) »finansiel formidler«: ethvert finansieringsinstitut, uanset form og ejerskab, herunder »funds of funds«, private investeringsfonde, offentlige investeringsfonde, banker, mikrofinansieringsinstitutioner og garantiselskaber
- xi) »første kommercielle salg«: en virksomheds første salg på et produkt- eller tjenesteydelsesmarked, undtagen begrænset salg med henblik på at afprøve markedet
- xii) »first loss piece«: den laveste risikotranche, som indebærer den største risiko for tab, og som omfatter målporteføljens forventede tab
- xiii) »opfølgende investering«: yderligere investering i en virksomhed i forlængelse af en eller flere forudgående risikofinansieringsinvesteringsrunder
- xiv) »garanti«: et skriftligt tilsagn om helt eller delvis at påtage sig ansvaret for nye risikofinansieringslån fra tredje- mand, såsom gælds- eller leasinginstrumenter samt kvasi-egenkapitalinstrumenter
- xv) »garantiloft«: offentlige investors maksimale eksponering udtrykt som en procentdel af de samlede investeringer foretaget i en portefølje, for hvilken garantien er udstedt
- xvi) »garantiprocent«: en offentlig investors procentvise tabsdækning af enhver transaktion, som er støtteberettiget i henhold til statsstøtteforanstaltningen for risikofinansiering
- xvii) »uafhængig privat investor«: en privat investor, som ikke er aktionær i den støtteberettigede virksomhed, hvori investoren investerer, herunder »business angels« og finansielle institutioner, uanset deres ejerskabsforhold, i det omfang de bærer den fulde risiko ved deres investering; ved oprettelsen af et nyt selskab betragtes alle private investorer, herunder stifterne, som uafhængige af dette selskab
- xviii) »innovativt mid cap-selskab«: et mid cap-selskab, hvis udgifter til forskning og udvikling og innovation som defineret i den generelle gruppefritagelsesforordning udgør a) mindst 15 % af selskabets samlede driftsudgifter i mindst et af de tre år forud for den første investering under den statslige støtteforanstaltning vedrørende risikofinansiering, eller b) mindst 10 % pr. år af selskabets samlede driftsomkostninger i de tre år forud for den første investering under den statslige støtteforanstaltning vedrørende risikofinansiering
- xix) »gælds- eller långivningsinstrument«: en aftale, som forpligter långiver til at stille et aftalt pengebeløb til rådighed for låntager i en aftalt periode, og i henhold til hvilken låntager er forpligtet til at tilbagebetale beløbet inden for den aftalte periode, og som kan bestå i lån og andre finansieringsinstrumenter, som giver långiver en overvejende komponent af minimumsafkast

⁽²²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter (EUT L 134 af 30.4.2004, s. 114), som ændret ved berigtigelse af direktivet (EUT L 351 af 26.11.2004, s. 44). Direktiv inkorporeret som punkt 2 i bilag XVI (Indkøb) til EØS-aftalen ved afgørelse truffet af Det Blandede EØS-Udvalg nr. 68/2006 af 29.6.2006 (EUT L 245 af 7.9.2006, s. 22 og EØS-tillæg nr. 44 af 7.9.2006, s. 18).

- xx) »mid cap-selskab«: ved anvendelsen af disse retningslinjer en virksomhed med højst 1 500 medarbejdere beregnet i henhold til artikel 3, 4 og 5 i bilag I til den generelle gruppefritagelsesforordning. Ved anvendelsen af nærværende retningslinjer betragtes enheder som én virksomhed, hvis en af betingelserne i artikel 3, stk. 3, i bilag I til den generelle gruppefritagelsesforordning er opfyldt. Denne definition berører ikke andre definitioner, som anvendes til finansielle instrumenter under EU's programmer, der ikke omfatter statsstøtte
- xxi) »fysisk person«: en person, der ikke er en juridisk enhed, og som ikke er en virksomhed som defineret i EØS-aftalens artikel 61, stk. 1
- xxii) »nyt lån«: et nyligt indført låneinstrument til finansiering af nye investeringer eller arbejdskapital, med undtagelse af refinansiering af eksisterende lån
- xxiii) »erstatningskapital«: køb af eksisterende aktier i en virksomhed fra en tidligere investor eller aktieejer
- xxiv) »risikofinansieringsinvestering«: egenkapital- og kvasi-egenkapitalinvesteringer, lån, herunder leasingfinansiering, garantier eller en kombination deraf, til støtteberettigede virksomheder
- xxv) »investering i kvasi-egenkapital«: en type finansiering, der rangerer mellem egenkapital og lån, idet den indebærer en større risiko end foranstående gæld og en lavere risiko end kernekapital, og hvis afkast for indehaveren primært er baseret på målvirksomhedens overskud eller tab, og som der ikke er sikkerhed for i tilfælde af misligholdelse. Investering i kvasi-egenkapital kan struktureres som usikret og efterstillet gæld, herunder mezzaniegæld, og i nogle tilfælde som gæld, der kan konverteres til egenkapital eller »preferred equity«
- xxvi) »små og mellemstore virksomheder (SMV'er)«: virksomheder som defineret i bilag I til den generelle gruppefritagelsesforordning
- xxvii) »små mid cap-selskaber«: en virksomhed med højst 499 medarbejdere beregnet i overensstemmelse med artikel 3-5 i bilag I til den generelle gruppefritagelsesforordning og med en årlig omsætning på højst 100 mio. EUR eller en årlig balance på højst 86 mio. EUR. Ved anvendelsen af nærværende retningslinjer betragtes enheder som én virksomhed, hvis en af betingelserne i artikel 3, stk. 3, i bilag I til den generelle gruppefritagelsesforordning er opfyldt. Denne definition berører ikke andre definitioner, som anvendes til finansielle instrumenter under EU's/EØS' programmer, der ikke omfatter statsstøtte
- xxviii) »samlet finansiering«: det højeste samlede investeringsbeløb, der investeres i en støtteberettiget virksomhed via en eller flere risikofinansieringsinvesteringer, herunder opfølgende investeringer, under en statsstøttet risikofinansieringsforanstaltning, med undtagelse af fuldt ud private investeringer foretaget på markedsvilkår og uden for den statslige støtteforanstaltning for risikofinansierings anvendelsesområde
- xxix) »unoteret virksomhed«: en virksomhed, der ikke er noteret på en fondsbørs' officielle liste, undtagen alternative handelsplatforme.

3. VURDERING AF RISIKOFINANSIERINGSSTØTTES FORENELIGHED

3.1. Fælles vurderingsprincipper

- (53) Ved vurderingen af om en anmeldt støtteforanstaltning kan anses for at være forenelig med EØS-aftalen, undersøger Tilsynsmyndigheden sædvanligvis, om den er udformet på en sådan måde, at der er sikkerhed for, at støtteforanstaltningens positive virkninger med hensyn til realisering af et mål af fælles interesse opvejer dens potentielt negative virkninger på samhandelen mellem de kontraherende parter i EØS-aftalen, (»kontraherende parter«) og på konkurrencen.
- (54) I meddelelsen om modernisering af statsstøttereglerne af 8. maj 2012 blev der slået til lyd for, at der skal identificeres og defineres nogle fælles principper for vurdering af foreneligheden af alle de støtteforanstaltninger. Tilsynsmyndigheden vil således kun betragte en støtteforanstaltning som forenelig med EØS-aftalen, hvis den opfylder følgende kriterier:
 - a) bidrag til et veldefineret formål af fælles interesse: En statsstøtteforanstaltning skal sigte mod opfyldelse af et mål af fælles interesse i overensstemmelse med EØS-aftalens (punkt 3.2)

- b) behov for statslig indgriben: En statsstøtteforanstaltning skal målrettes de situationer, hvor støtten kan føre til en væsentlig forbedring, som markedsmekanismerne ikke i sig selv kan give ved at afhjælpe markedssvigt (punkt 3.3).
 - c) støtteforanstaltningens formålstjenlighed: Støtteforanstaltningen skal være et politisk virkemiddel, der egner sig til at opfylde målet af fælles interesse (punkt 3.4)
 - d) tilskyndelsesvirkning: Statsstøtteforanstaltningen skal ændre den berørte virksomheds/de berørte virksomheders adfærd på en sådan måde, at den/de iværksætter yderligere aktiviteter, som den/de ikke ville have iværksat uden støtten, eller som den/de ville have iværksat på mere begrænset eller anden måde (punkt 3.5).
 - e) støttens proportionalitet (begrænsning til et minimum): Statsstøtteforanstaltningen skal være begrænset til det minimum, der er nødvendigt for at fremkalde den ekstra investering eller aktivitet hos den berørte virksomhed/de berørte virksomheder (punkt 3.6).
 - f) undgåelse af uforholdsmæssigt negative virkninger på konkurrencen og samhandelen mellem de kontraherende parter: En støtteforanstaltnings negative konsekvenser skal være tilstrækkeligt begrænsede, så støtteforanstaltningens samlede resultat er positivt (punkt 3.7)
 - g) støttens gennemsigtighed: EFTA-staterne, Tilsynsmyndigheden, de økonomiske aktører og offentligheden skal have nem adgang til alle relevante love og til relevante oplysninger om støtte, som gives (punkt 3.8).
- (55) Ved den samlede vurdering kan der desuden for visse kategorier af ordninger stilles krav om efterfølgende evaluering af disse ordninger som beskrevet i punkt 4 nedenfor. I sådanne tilfælde kan Tilsynsmyndigheden begrænse varigheden af disse ordninger med mulighed for at anmelde en forlængelse af dem.
- (56) Ved vurderingen af enhver støttes forenelighed med EØS-aftalen vil Tilsynsmyndigheden desuden tage hensyn til enhver sag, der er rejst i forbindelse med en overtrædelse af EØS-aftalens artikel 53 eller 54, og som måtte berøre støttemodtageren og være relevant for dens vurdering i henhold til EØS-aftalens artikel 61, stk. 3 ⁽²³⁾.

3.2. Bidrag til et fælles mål

- (57) Statsstøtte skal bidrage til at nå et eller flere af målene af fælles interesse inden for betydningen af EØS-aftalens artikel 61, stk. 3. For risikofinansieringsstøtte er det generelle politiske mål at fremme finansieringen af levedygtige SMV'er fra deres tidlige udviklingsfase til vækstfasen og under visse omstændigheder til små mid cap-selskaber og innovative mid cap-selskaber for på længere sigt at udvikle et konkurrencedygtigt erhvervsmarked for finansiering i Unionen, som kan bidrage til den overordnede økonomiske vækst.

3.2.1. Foranstaltningens specifikke politiske mål

- (58) Foranstaltningen skal indeholde specifikke politiske mål i lyset af de generelle politiske mål i henhold til punkt 57 ovenfor. Med henblik herpå skal EFTA-staten gennemføre en forudgående vurdering for at identificere politiske mål og definere de relevante præstationsindikatorer. Foranstaltningen skal have en tilstrækkelig størrelse og varighed i forhold til de politiske mål. Resultatindikatorerne kan i princippet omfatte:
- a) de investeringer, der kræves eller forventes mobiliseret fra den private sektor
 - b) det forventede antal endelige støttemodtagere, der investeres i, herunder antal opstartede SMV'er
 - c) antallet af nye virksomheder, som skønnes at blive oprettet under gennemførelsen af risikofinansieringsforanstaltningen og som følge af risikokapitalinvesteringerne
 - d) antallet af nye job i de endelige støtteberettigede virksomheder i tiden fra den første investering i risikokapital under risikofinansieringsforanstaltningen og indtil afviklingen
 - e) eventuelt den del af investeringerne, som er foretaget i overensstemmelse med den markedsøkonomiske aktørtest
 - f) milepæle og tidsfrister for investeringer af visse foruddefinerede beløb eller procentdele af budgettet

⁽²³⁾ Se sag C-225/91, *Matra mod Kommissionen*, Sml. 1993, s. I-3203, præmis 42.

- g) forventet afkast/forrentning af investeringerne
 - h) eventuelle patentansøgninger fra de endelige støttemodtagere under gennemførelsen af risikofinansieringsforanstaltningen.
- (59) Indikatorerne i punkt 58 er relevante både med henblik på at vurdere foranstaltningens effektivitet og bedømme gyldigheden af de investeringsstrategier, som de finansielle formidlere har udfærdiget i forbindelse med udvælgelsesprocessen.

3.2.2. Finansielle formidlers opfyldelse af de politiske mål

- (60) For at sikre at de finansielle formidlere, som deltager i risikofinansieringsforanstaltningen, opfylder de relevante politiske mål, skal de opfylde betingelserne i punkt 61 og 62 nedenfor.
- (61) Den finansielle formidlers investeringsstrategi skal stemme overens med foranstaltningens politiske mål. Som led i udvælgelsesprocessen skal de finansielle formidlere dokumentere, hvordan deres foreslåede investeringsstrategi kan bidrage til at nå de politiske mål.
- (62) EFTA-staterne skal sikre, at formidlernes investeringsstrategi til enhver tid stemmer overens med de aftalte politiske mål, f.eks. via passende overvågnings- og rapporteringsmekanismer og deltagelse af repræsentanter for de offentlige investorer i de finansielle formidlers repræsentationsorganer såsom bestyrelser eller rådgivende organer. En relevant forvaltningsstruktur skal sikre, at væsentlige ændringer i investeringsstrategien kræver forudgående samtykke fra EFTA-staten. For at undgå tvivl må EFTA-staten ikke deltage direkte i individuelle beslutninger om investeringer og salg.

3.3. Behov for statslig indgriben

- (63) Statsstøtte kan kun berettiges, hvis den er målrettet specifikke markedssvigt, der påvirker opfyldelsen af det fælles mål. Tilsynsmyndigheden mener ikke, at der foreligger generelle markedssvigt med hensyn til adgang til finansiering for SMV'er, men kun svigt i forbindelse med visse grupper af SMV'er, afhængigt af den relevante EFTA-stats specifikke økonomiske sammenhæng. Dette gælder navnlig, men ikke udelukkende, SMV'er, som befinder sig på et tidligt stadie, og som trods udsigter til vækst ikke kan dokumentere deres kreditværdighed eller deres forretningsplaners potentiale over for investorer. Omfanget af et sådant markedssvigt, både med hensyn til de berørte virksomheder og deres kapitalbehov, kan variere, afhængigt af de sektorer, de opererer i. Grundet asymmetrisk information er det vanskeligt for markedet at vurdere risiko-/afkastprofilen for sådanne SMV'er og deres evne til at generere risikojusterede afkast. De vanskeligheder, som disse SMV'er har med at få oplysninger ud om kvaliteten af deres projekt, og den risiko og svage kreditværdighed, som de i investorernes øjne er forbundet med, fører til høje transaktions- og formidlingsomkostninger og kan forværre investorernes risikou villighed. Små mid cap-selskaber og innovative mid cap-selskaber kan komme ud for tilsvarende vanskeligheder og derfor opleve samme markedssvigt.
- (64) Risikofinansieringsforanstaltningen skal derfor være baseret på en forudgående vurdering, der viser, at manglen på finansiering påvirker de støtteberettigede virksomheder på det relevante udviklingsstadium, inden for det relevante geografiske område og eventuelt den relevante økonomiske sektor. Risikofinansieringsforanstaltningen skal udformes således, at den imødegår de markedssvigt, som er påvist i den forudgående vurdering.
- (65) Både strukturelle og konjunkturmæssige (dvs. kriserelaterede) problemer, der medfører suboptimale niveauer for privat finansiering, skal analyseres. Vurderingen skal navnlig indeholde en omfattende analyse af de finansieringskilder, som de støtteberettigede virksomheder har til rådighed, under hensyntagen til antallet af eksisterende finansielle formidlere inden for det relevante geografiske område, om de er offentlige eller private, mængden af investeringer målrettet det relevante markedssegment, antallet af potentielt støtteberettigede virksomheder og gennemsnitsværdien af individuelle transaktioner. Denne analyse skal baseres på data for de fem år, der ligger forud for anmeldelsen af risikofinansieringsforanstaltningen, og på denne baggrund foretages der en vurdering af arten og størrelsen af det udækkede kapitalbehov, dvs. de støtteberettigede virksomheders ikkeopfyldte behov for finansiering.
- (66) Den forudgående vurdering skal helst udføres af en uafhængig enhed og baseres på objektiv og ajourført dokumentation. EFTA-staterne kan indsende eksisterende vurderinger, forudsat at de er udarbejdet mindre end tre år inden anmeldelsen af risikofinansieringsforanstaltningen. I sin undersøgelse af resultaterne af den forudgående vurdering forbeholder Tilsynsmyndigheden sig ret til at sætte spørgsmålstegn ved dataenes gyldighed i forhold til den foreliggende dokumentation.

- (67) For at sikre at de finansielle formidlere, som deltager i foranstaltningen, sigter mod at afhjælpe de identificerede markedssvigt, skal der foretages en due diligence-undersøgelse for at sikre en kommercielt sund investeringsstrategi, der fokuserer på det identificerede politiske mål, og som opfylder de definerede krav til støtteberettigelse og finansieringsbegrænsningerne. EFTA-staterne skal navnlig udvælge finansielle formidlere, som kan fremlægge dokumentation for, at deres investeringsstrategi er kommercielt sund og omfatter en relevant politik for risikodiversificering, som har til formål at opnå økonomisk levedygtighed og et effektivt investeringsniveau med hensyn til størrelse og omfang.
- (68) Endvidere skal der i den forudgående vurdering tages højde for de specifikke markedssvigt, som støtteberettigede målvirksomheder står over for, på grundlag af de yderligere retningslinjer i punkt 69 til 88.

3.3.1. *Foranstaltninger rettet mod kategorier af virksomheder, som ikke falder ind under den generelle gruppefritagelsesforordnings anvendelsesområde*

a) Små mid cap-selskaber

- (69) Den generelle gruppefritagelsesforordnings anvendelsesområde er begrænset til støtteberettigede SMV'er. Imidlertid kan visse virksomheder, som ikke opfylder tærsklen for antal medarbejdere og/eller de finansielle tærskler, der definerer en SMV, opleve tilsvarende finansieringsbegrænsninger.
- (70) En udvidelse af anvendelsesområdet for støtteberettigede virksomheder under en risikofinansieringsforanstaltning til at omfatte små mid cap-selskaber kan være berettiget, da det giver private investorer et incitament til at investere i en mere diversificeret portefølje med større mulighed for deltagelse og afvikling. Når små mid cap-selskaber medtages i porteføljen, kan det mindske risikoen på porteføljeniveau og dermed øge afkastet af investeringerne. Dette kan derfor være en særlig effektiv måde at tiltrække institutionelle investorer i de mere risikobetonede virksomheder, som er på et indledende stadium.
- (71) I lyset af det ovenstående og forudsat at den forudgående vurdering indeholder tilstrækkelige økonomiske indikatorer herfor, kan det være berettiget at fortsætte med at støtte små mid cap-selskaber. I sin vurdering vil Tilsynsmyndigheden tage hensyn til arbejdskraft- og kapitalintensiteten i målvirksomhederne samt andre kriterier, som afspejler specifikke finansieringsbegrænsninger, der påvirker små mid cap-selskaber (f.eks. tilstrækkelig sikkerhed for et stort lån).

b) Innovative mid cap-selskaber

- (72) Mid cap-selskaber kan under visse omstændigheder også opleve finansieringsvanskeligheder, som kan sammenlignes med SMV'ernes. Dette kan være tilfældet for mid cap-selskaber, der foretager FoU- og innovationsaktiviteter sammen med initialinvesteringen i produktionsfaciliteter, herunder markedsintroduktion, men hvis hidtidige resultater ikke giver potentielle investorer et relevant indtryk af de fremtidige markedsudsigter for resultaterne af sådanne investeringer. I så fald kan innovative mid cap-selskaber have behov for statsstøtte til risikofinansiering for at øge deres produktionskapacitet til et bæredygtigt niveau, hvor de er i stand til selv at tiltrække privat finansiering. Som bemærket i punkt 3.3.1, underpunkt a), kan det at inkludere sådanne innovative mid cap-selskaber i investeringsporteføljen være en effektiv måde for en finansiel formidler at tilbyde mere diversificerede investeringsmuligheder, der appellerer til en bredere vifte af potentielle investorer.

c) Virksomheder, der modtager den første risikofinansieringsinvestering mere end syv år efter deres første kommercielle salg

- (73) Den generelle gruppefritagelsesforordning omfatter SMV'er, som modtager initialinvesteringen under risikofinansieringsforanstaltningen inden det første kommercielle salg på et marked eller inden for syv år efter deres første kommercielle salg. Kun opfølgende investeringer dækkes af gruppefritagelsen uden for denne syvårsperiode. Visse typer virksomheder kan imidlertid anses for stadig at være i udvidelses-/vækstfasen, hvis de selv efter denne syvårsperiode endnu ikke i tilstrækkelig grad har bevist deres potentiale i forhold til at generere et afkast og/eller ikke kan dokumentere tilstrækkeligt robuste resultater og sikkerhed. Dette kan være tilfældet i højrisikosektorer såsom bioteknologi, kultur og kreative industrier og mere generelt for innovative SMV'er. ⁽²⁴⁾ Endvidere har de virksomheder, som har tilstrækkelig intern egenkapital til at finansiere deres indledende aktiviteter, muligvis først behov for ekstern finansiering på et senere tidspunkt, f.eks. med henblik på at øge deres kapacitet fra en mindre til en større virksomhed. Dette kan kræve et større investeringsbeløb, end de kan dække med deres egne ressourcer.

⁽²⁴⁾ En SMV's innovative karakter vurderes på grundlag af definitionen i den generelle gruppefritagelsesforordning.

- (74) Det kan derfor være muligt at godkende foranstaltninger, hvor initialinvesteringen gennemføres mere end syv år efter målvirksomhedens første kommercielle salg. Under sådanne omstændigheder kan Tilsynsmyndigheden stille krav om, at foranstaltningen tydeligt definerer de støtteberettigede virksomheder på grundlag af den dokumentation, der i den forudgående vurdering blev fremlagt for et specifikt markedssvigt, der påvirker disse virksomheder.
- d) Virksomheder, der kræver en større risikofinansieringsinvestering end den tærskel, som er fastsat i den generelle gruppefritagelsesforordning
- (75) Den generelle gruppefritagelsesforordning fastsætter et maksimalt samlet risikofinansieringsbeløb pr. støtteberettiget virksomhed, inklusive opfølgende investeringer. I visse industrier, hvor forsknings- og investeringsomkostningerne i den første fase er relativt høje, f.eks. inden for biovidenskab, grøn energi eller energi, er det imidlertid ikke sikkert, at dette beløb er tilstrækkeligt til at gennemføre alle de nødvendige investeringsrunder og lede virksomheden i retning af bæredygtig vækst. Det kan derfor på visse betingelser være berettiget at tillade et højere samlet investeringsbeløb til støtteberettigede virksomheder.
- (76) Risikofinansieringsforanstaltninger kan således yde støtte over dette samlede maksimumbeløb, forudsat at det påtænkte finansieringsbeløb afspejler størrelsen og arten af det udækkede finansieringsbehov, som blev identificeret i den forudgående vurdering med hensyn til målsektorerne og/eller -områderne. Tilsynsmyndigheden vil i sådanne tilfælde tage hensyn til kapitalintensive målsektorer og/eller højere investeringsudgifter i visse geografiske områder.
- e) Alternative handelsplatforme, der ikke opfylder betingelserne i den generelle gruppefritagelsesforordning
- (77) Tilsynsmyndigheden anerkender, at alternative handelsplatforme er en vigtig del af SMV'ernes finansieringsmarked, idet de både tiltrækker frisk kapital til SMV'erne og gør det lettere for tidligere investorer at afvikle deres investering ⁽²⁵⁾. I den generelle gruppefritagelsesforordning anerkendes betydningen af disse platforme, idet deres aktiviteter fremmes, enten gennem skatteincitamenter rettet mod fysiske personer, som investerer i virksomheder, der er noteret på disse platforme, eller ved at åbne mulighed for opstartsstøtte til platformoperatøren, på den betingelse at platformoperatøren er en lille virksomhed, og op til visse tærskler.
- (78) Disse alternative platforme drives imidlertid ikke nødvendigvis af små virksomheder, når de etableres. Ligeledes er det tilladte maksimumbeløb til opstartsstøtte i henhold til den generelle gruppefritagelsesforordning muligvis ikke tilstrækkeligt til at støtte etableringen af platformen. Endvidere kan det for at tiltrække tilstrækkelige ressourcer til etablering og udrulning af nye platforme være nødvendigt at give erhvervsinvestorer skatteincitamenter. Endelig er det muligt, at platformen ikke kun omfatter SMV'er, men også virksomheder, der overskrider tærsklerne i definitionen af en SMV.
- (79) Det kan derfor under visse omstændigheder være berettiget at give mulighed for skatteincitamenter til erhvervsinvestorer, at støtte platforme, som ikke er små virksomheder, eller at give mulighed for etablering af alternative handelsplatforme, hvor beløbet overstiger tærsklerne for opstartsstøtte i den generelle gruppefritagelsesforordning, eller at give mulighed for støtte til alternative handelsplatforme, hvor størstedelen af de finansielle instrumenter, der optages til handel, udstedes af SMV'er. Dette stemmer overens med det politiske mål om at støtte adgang til finansiering for SMV'er gennem en velfungerende finansieringskæde. Under den forudgående vurdering skal det derfor dokumenteres, at der findes et specifikt markedssvigt, der påvirker sådanne platforme på det relevante geografiske marked.
- 3.3.2. *Foranstaltninger udformet med finansielle parametre, der ikke er i overensstemmelse med den generelle gruppefritagelsesforordning*
- a) Finansielle instrumenter med deltagelse af private investorer, som ligger under procentsatserne i den generelle gruppefritagelsesforordning
- (80) Markedssvigt, der påvirker virksomheder i bestemte regioner eller EFTA-stater, kan være mere udtalte som følge af den relative underudvikling af markedet for SMV-finansiering i sådanne områder sammenlignet med andre regioner i samme EFTA-stat eller andre EFTA-stater. Dette kan navnlig være tilfældet i EFTA-stater, hvor der ikke

⁽²⁵⁾ Tilsynsmyndigheden anerkender den stadig stigende betydning af crowd funding-platforme med hensyn til at tiltrække finansiering til opstartsvirksomheder. Hvis der derfor konstateres et markedssvigt, og hvis en crowd funding-platform drives af en særskilt juridisk enhed, kan Tilsynsmyndigheden tilsvarende anvende reglerne for alternative handelsplatforme. Dette gælder ligeledes skatteincitamenter til at investere via sådanne crowd funding-platforme. I lyset af at crowd funding er et ret nyt fænomen i EU/EØS, vil risikofinansieringsforanstaltninger, der omfatter crowd funding, sandsynligvis blive underlagt en vurdering som omhandlet i punkt 4 i disse retningslinjer.

findes veletablerede formelle venturekapitalinvestorer eller »business angels«. Da målet er at fremme et effektivt marked for SMV-finansiering i disse regioner og overvinde de strukturelle hindringer, som kan forhindre SMV'er i at få adgang til risikofinansiering, vil Tilsynsmyndigheden eventuelt kunne se mere positivt på foranstaltninger, der giver private investorer mulighed for at deltage under de procentsatser, der er fastsat i den generelle gruppefritagelsesforordning.

- (81) Endvidere kan Tilsynsmyndigheden være positivt stemt over for risikofinansieringsforanstaltninger med deltagelse af private investorer under de procentsatser, der er fastsat i den generelle gruppefritagelsesforordning, navnlig hvis de specifikt er rettet mod SMV'er inden deres første kommercielle salg eller på proof of concept-stadiet, dvs. virksomheder, der er berørt af et mere udtalt markedssvigt, forudsat at en del af investeringsrisikoen rent faktisk bæres af de deltagende private investorer.

b) Finansielle instrumenter udformet med finansielle parametre, som ligger over tærsklerne i den generelle gruppefritagelsesforordning

- (82) Fordelene i den generelle gruppefritagelsesforordning er forbeholdt foranstaltninger, hvor den asymmetriske tabdeling mellem offentlige og private investorer er udformet således, at den offentlige investors tab begrænses. Tilsvarende fastsættes der i gruppefritagelsen grænser for garantien og den offentlige investors samlede tab.

- (83) Under visse omstændigheder kan offentlig finansiering med en mere risikobetonet finansieringsposition give private investorer eller långivere mulighed for at yde yderligere finansiering. Ved vurderingen af foranstaltninger med finansielle parametre, der overstiger tærsklerne i den generelle gruppefritagelsesforordning, tager Tilsynsmyndigheden højde for en række faktorer, jf. punkt 3.4.2 i disse retningslinjer.

c) Finansielle instrumenter, bortset fra garantier, hvor hovedvægten ved udvælgelse af investorer, finansielle formidlere og deres forvaltere lægges på downside-beskyttelse frem for asymmetrisk profitdeling

- (84) I overensstemmelse med den generelle gruppefritagelsesforordning skal finansielle formidlere, investorer og fondsforvaltere vælges gennem en åben, gennemsigtig og ikkediskriminerende procedure med tydelig angivelse af foranstaltningens politiske mål samt typen af finansielle parametre, der er udformet til at nå disse mål. Dette betyder, at de finansielle formidlere og deres forvaltere skal vælges via en procedure, der stemmer overens med direktiv 2004/18/EF ⁽²⁶⁾ eller senere lovgivning, der erstatter dette direktiv. Hvis dette direktiv ikke gælder, skal det i udvælgelsen sikres, at der foretages det bredest mulige valg blandt kvalificerede finansielle formidlere eller fondsforvaltere. En sådan procedure skal navnlig sikre, at de relevante EFTA-stater kan sammenligne de vilkår og betingelser, som de finansielle formidlere eller fondsforvalterne og potentielle private investorer og deres forvaltere har forhandlet, for at sikre at risikofinansieringsforanstaltningen tiltrækker private investorer med mindst mulig statsstøtte eller mindst mulig afvigelse fra pari passu-betingelser i lyset af en realistisk investeringsstrategi.

- (85) I henhold til den generelle gruppefritagelsesforordning skal de relevante udvælgelseskriterier for forvaltere omfatte et krav om, at »profitdeling har forrang frem for beskyttelse mod tab« for instrumenter, bortset fra garantier, for at begrænse tendenser til, at en forvalter tager en alt for stor risiko ved valget af de virksomheder, der investeres i. Hensigten hermed er at sikre, at uanset hvilken form for finansielt instrument, foranstaltningen er baseret på, skal private investorers eller långiveres privilegerede behandling vægtes i forhold til den offentlige interesse, som består i at sikre den revolverende karakter af den lovede offentlige finansiering og foranstaltningens langsigtede finansielle bæredygtighed.

- (86) Under visse omstændigheder kan det imidlertid være nødvendigt at give downside-beskyttelse forrang, nemlig når foranstaltningen er rettet mod visse sektorer, der typisk har en høj procentdel af SMV'er. Dette kan være tilfældet for foranstaltninger, der er rettet mod SMV'er inden deres første kommercielle salg eller på proof of concept-stadiet, sektorer, der står over for betydelige teknologiske forhindringer, eller sektorer, hvor virksomhederne i høj grad er afhængige af enkelte projekter, der kræver store forudgående investeringer og indebærer en høj risiko, som f.eks. inden for kulturelle og kreative industrier. Det kan også være berettiget at foretrække mekanismer til downside-beskyttelse i foranstaltninger, der iværksættes via »funds of funds«, og som sigter mod at tiltrække investorer på dette plan.

⁽²⁶⁾ Se fodnote 22.

- d) Skatteincitamenter til erhvervsinvestorer, herunder finansielle formidlere eller deres forvaltere som medinvestorer
- (87) Den generelle gruppefritagelsesforordning omfatter skatteincitamenter til uafhængige private investorer, der er fysiske personer, som yder risikofinansiering til støtteberettigede SMV'er, men EFTA-staterne vil måske finde det hensigtsmæssigt at indføre foranstaltninger med tilsvarende incitamenter for erhvervsinvestorer. Forskellen ligger i, at sidstnævnte erhvervsinvestorer er virksomheder som defineret i EØS-aftalens artikel 61. Foranstaltningen skal derfor underlægges begrænsninger, for at sikre at støtten på erhvervsinvestorniveau fortsat er forholdsmæssig og har en reel tilskyndelsesvirkning.
- (88) Finansielle formidlere og deres forvaltere kan kun modtage skatteincitamenter, hvis de optræder som medinvestorer eller medlångivere. Der kan ikke gives skatteincitamenter med hensyn til de tjenester, den finansielle formidler eller dennes forvaltere yder i forbindelse med gennemførelsen af foranstaltningen.

3.4. Støtteforanstaltningens formålstjenlighed

3.4.1. Hensigtsmæssighed sammenlignet med andre politiske virkemidler og andre støtteinstrumenter

- (89) For at kunne imødegå identificerede markedssvigt og bidrage til at nå de politiske mål i foranstaltningen skal den foreslåede risikofinansieringsforanstaltning være et hensigtsmæssigt instrument, samtidig med at den skal fordreje konkurrencen mindst muligt. Valget af den specifikke form for risikofinansieringsforanstaltning skal begrundes behørigt i den forudgående vurdering.
- (90) Indledningsvis vil Tilsynsmyndigheden overveje, om og i hvilket omfang risikofinansieringsforanstaltningen kan betragtes som et hensigtsmæssigt instrument sammenlignet med andre politiske virkemidler, som sigter mod at tilskynde til at foretage risikofinansieringsinvesteringer i støtteberettigede virksomheder. Statsstøtte er ikke det eneste politiske virkemiddel, som EFTA-staterne har til rådighed for at gøre det lettere at yde risikofinansiering til støtteberettigede virksomheder. De kan benytte andre supplerende politiske værktøjer på såvel udbuds- som efterspørgselssiden som f.eks. regulering rettet mod at sikre velfungerende finansielle markeder, foranstaltninger til forbedring af erhvervsmiljøet, investorrådgivning eller offentlige investeringer i overensstemmelse med den markedsøkonomiske aktørtest.
- (91) I den forudgående vurdering må man se på eksisterende og om muligt forventede nationale og EU's politiske foranstaltninger rettet mod de samme identificerede markedssvigt under hensyntagen til effektiviteten af andre politikredskaber. Resultaterne af den forudgående vurdering skal vise, at de identificerede markedssvigt ikke kan imødegås tilstrækkeligt af andre politiske redskaber, som ikke indeholder statsstøtte. Den foreslåede risikofinansieringsforanstaltning skal endvidere stemme overens med den pågældende EFTA-stats overordnede politik vedrørende SMV'ers adgang til finansiering og supplere andre politiske virkemidler, der imødegår samme markedsbehov.
- (92) Dernæst vil Tilsynsmyndigheden overveje, om den foreslåede foranstaltning er mere hensigtsmæssig end alternative statsstøtteinstrumenter, der imødegår samme markedssvigt. I denne henseende forudsættes det generelt, at finansielle instrumenter ikke fordrejer konkurrencen lige så meget som direkte tilskud og derfor udgør et mere hensigtsmæssigt instrument. Statsstøtte til fremme af risikofinansiering kan imidlertid ydes under forskellige former, som f.eks. selektive skatteinstrumenter eller subkommercielle finansielle instrumenter, herunder en række egenkapital-, gælds- og garantiinstrumenter med forskellige risiko-/afkastprofiler samt forskellige implementeringsmåder og finansieringsstrukturer, hvis hensigtsmæssighed afhænger af arten af målvirksomhederne og det udækkede finansieringsbehov. Tilsynsmyndigheden vil derfor vurdere, om udformningen af foranstaltningen sikrer en effektiv finansieringsstruktur under hensyntagen til fondens investeringsstrategi for at sikre en bæredygtig drift.
- (93) I denne henseende vil Tilsynsmyndigheden se positivt på foranstaltninger, der omfatter tilstrækkeligt store fonde med hensyn til porteføljestørrelse, geografisk dækning, navnlig om de opererer i flere EFTA-stater, samt porteføljens diversificering, eftersom sådanne fonde kan være mere effektive og derfor mere attraktive for private investorer sammenlignet med mindre fonde. Visse strukturer med fonde af fonde kan opfylde disse betingelser, forudsat at de overordnede forvaltningsomkostninger som følge af de forskellige formidlingsniveauer opvejes af betydelige effektivitetsfordele.

3.4.2. Betingelser for finansielle instrumenter

- (94) For finansieringsinstrumenter, der falder uden for anvendelsesområdet for den generelle gruppefritagelsesforordning, vil Tilsynsmyndigheden tage elementerne i punkt 95 til 119 i betragtning.

- (95) For det første skal foranstaltningen mobilisere yderligere finansiering fra markedsdeltagere. En minimumprocentsats for private investeringer, der ligger under de procentsatser, som er fastsat i den generelle gruppefritagelsesforordning, kan kun retfærdiggøres af mere udtalte markedssvigt dokumenteret i den forudgående vurdering. Den forudgående vurdering skal i denne forbindelse omfatte en rimelig vurdering af det niveau af private investeringer, der søges opnået i lyset af det markedssvigt, der berører de støtteberettigede virksomheder, som foranstaltningen er rettet mod, dvs. den anslåede mulighed for at rejse yderligere private investeringer på portefølje- eller transaktionsniveau. Endvidere skal det påvises, at foranstaltningen mobiliserer yderligere privat finansiering, som ellers ikke var blevet ydet, eller som var blevet ydet i andre former eller beløb eller på andre betingelser.
- (96) I tilfælde af risikofinansieringsforanstaltninger, som er rettet specifikt mod SMV'er inden deres første kommercielle salg, kan Tilsynsmyndigheden acceptere, at niveauet for privat deltagelse er lavere end de krævede procentsatser. Alternativt kan Tilsynsmyndigheden for sådanne investeringsmål acceptere, at den private deltagelse er af ikkeuafhængig karakter, f.eks. hvor ejeren af den støtteberettigede virksomhed sørger for privat deltagelse. I behørigt begrundede tilfælde kan Tilsynsmyndigheden acceptere et lavere niveau for privat deltagelse end niveauet i den generelle gruppefritagelsesforordning, også med hensyn til støtteberettigede virksomheder, som har været aktive på markedet i mindre end syv år efter deres første kommercielle salg, i lyset af de økonomiske beviser i den forudgående vurdering vedrørende det relevante markedssvigt.
- (97) En risikofinansieringsforanstaltning, som er rettet mod støtteberettigede virksomheder, som har været aktive på markedet i mere end syv år efter deres første kommercielle salg på tidspunktet for den første risikofinansieringsinvestering, skal indeholde tilstrækkelige begrænsninger med hensyn til tidsfrister (f.eks. 10 år i stedet for syv) eller andre objektive kriterier af kvalitativ art vedrørende målvirksomhedernes udviklingsstadiet. For sådanne investeringsmål vil Tilsynsmyndigheden normalt kræve en minimumssats for privat deltagelse på 60 %.
- (98) For det andet vil Tilsynsmyndigheden sammen med det foreslåede niveau for privat deltagelse også tage hensyn til fordelingen af overskud og tab mellem offentlige og private investorer. I denne henseende vil Tilsynsmyndigheden se positivt på foranstaltninger, hvorved tabene deles pari passu mellem investorerne, og private investorer kun modtager upside-incitamentet. Jo tættere risiko- og afkastdelingen er på den reelle handelspraksis, jo større sandsynlighed er der for, at Tilsynsmyndigheden vil acceptere et lavere niveau for privat deltagelse.
- (99) For det tredje er det vigtigt, hvilket niveau i finansieringsstrukturen foranstaltningen sigter mod for at mobilisere privat investering. Ved fonde, der investerer i andre fonde (såkaldte »funds of funds«), kan evnen til at tiltrække privat finansiering afhænge af mere omfattende brug af beskyttelse mod tab (downside-beskyttelse). Omvendt kan for stor afhængighed af sådanne mekanismer forbrejde udvælgelsen af støtteberettigede virksomheder og medføre ineffektive resultater, hvor private investorer griber ind i forbindelse med investeringen i virksomheden og i de enkelte transaktioner.
- (100) Ved vurderingen af om foranstaltningens specifikke udformning er nødvendig, kan Tilsynsmyndigheden tage hensyn til betydningen af den resterende risiko, som private investorer påtager sig med hensyn til de forventede og uventede tab, som den offentlige investor påtager sig, samt fordelingen af de forventede afkast mellem den offentlige investor og private investorer. Der kan således accepteres en anden risiko- og afkastprofil, hvis dette maksimerer omfanget af den private investering uden at underminere investeringsbeslutningernes egentlige profitdrevne karakter.
- (101) For det fjerde skal incitamenternes nærmere karakter fastlægges gennem en åben og ikkediskriminerende proces, hvor finansielle formidlere samt fondsforvaltere eller investorer udvælges. Af samme grund bør forvaltere af fonde, der investerer i andre investeringsfonde, som led i deres investeringsmandat retligt skulle forpligte sig til at fastlægge privilegerede betingelser, som kunne finde anvendelse på underfondsniveau, i en konkurrencepræget udvælgelse af støtteberettigede finansielle formidlere, fondsforvaltere eller investorer.
- (102) Der kan stilles krav om, at EFTA-staterne, for at bevise at de særlige finansielle betingelser, som ligger til grund for foranstaltningens udformning, er nødvendige, skal fremlægge beviser for, at alle deltagere i udvælgelsen af private investorer søgte betingelser, som ikke var omfattet af den generelle gruppefritagelsesforordning, eller at udbuddet var resultatløst.
- (103) For det femte kan den finansielle formidler eller fondsforvalteren investere sammen med EFTA-staterne, så længe man undgår interessekonflikter. Den finansielle formidler skal tage mindst 10 % af first loss piece. Sådanne medinvesteringer kan bidrage til at sikre, at investeringsbeslutningerne stemmer overens med de relevante politiske mål. Forvalterens evne til at yde investeringer med egne ressourcer kan være et af udvælgelseskriterierne.

- (104) Endelig skal risikofinansieringsforanstaltninger, der gør brug af gældsinstrumenter, omfatte en mekanisme, der sikrer, at den finansielle formidler videregiver alle de fordele, denne får af staten, til de endelige støttemodtagere, f.eks. i form af lavere rentesatser, mindre sikkerhedskrav eller en blanding af de to. Den finansielle formidler kan også videregive fordelene ved at investere i virksomheder, der er potentielt levedygtige i henhold til den finansielle formidlers interne ratingkriterier, men ville være i en risikoklasse, som formidleren ikke ville investere i uden risikofinansieringsforanstaltningen. Videregivelsesmekanismen skal omfatte passende overvågningsordninger samt en tilbagebetalingsklausul.
- (105) EFTA-staterne kan anvende en række finansielle instrumenter som led i risikofinansieringsforanstaltningen som f. eks. egenkapital- og kvasi-egenkapitalinvesteringsinstrumenter, låneinstrumenter eller garantier på non-pari passu-basis. I punkt 106 til 119 nedenfor anføres de elementer, som Tilsynsmyndigheden tager hensyn til i sin vurdering af disse specifikke finansielle instrumenter.

a) Egenkapitalinvesteringer

- (106) Egenkapitalinvesteringsinstrumenter kan tage form af egenkapital- eller kvasi-egenkapitalinvesteringer i en virksomhed, hvor investoren køber (en andel af) ejerskabet i virksomheden.
- (107) Egenkapitalinstrumenter kan have forskellige asymmetriske træk, som betyder, at investorerne behandles forskelligt, eftersom nogle investorer kan få en større del af risiciene og afkastet end andre. For at begrænse private investorers risici kan foranstaltningen indeholde såkaldt upside-beskyttelse (den offentlige investor giver afkald på en del af afkastet) eller beskyttelse af en del af tabet (begrænsning af tabet for den private investor) eller en kombination af de to.
- (108) Tilsynsmyndigheden mener, at upside-incitamenter skaber en bedre balance mellem offentlige og private investorers interesser. Omvendt kan downside-beskyttelse, hvor den offentlige investor eksponeres for risikoen for dårlige resultater, føre til afvigende interesser og dårlige valg fra finansielle formidlers eller investorers side.
- (109) Tilsynsmyndigheden mener, at egenkapitalinstrumenter med afkastloft ⁽²⁷⁾, call-optioner ⁽²⁸⁾ og asymmetrisk fordeling mellem likviditetstilførsel og afkast ⁽²⁹⁾ er gode incitamenter, navnlig i situationer kendetegnet ved mindre alvorlige markedssvigt.
- (110) Egenkapitalinstrumenter med non-pari passu-tabsdeling, der rækker ud over tærsklerne i den generelle gruppefritagelsesforordning, er muligvis kun berettiget for foranstaltninger, der er rettet mod alvorlige markedssvigt, og som er identificeret i den forudgående vurdering, som f.eks. foranstaltninger, der primært er rettet mod SMV'er inden deres første kommercielle salg eller på proof of concept-stadiet. For at forhindre omfattende downside-risikobeskyttelse skal der være et loft over den offentlige investors first loss piece-eksponering.

b) Finansierede gældsinstrumenter: lån

- (111) En risikofinansieringsforanstaltning kan dække lån på enten de finansielle formidlers eller de endelige støttemodtagers niveau.
- (112) Der findes forskellige former for finansierede gældsinstrumenter, herunder efterstillede lån og lån med porteføljerisikodeling. Der kan ydes efterstillede lån til finansielle formidlere for at styrke deres kapitalstruktur med henblik på at yde yderligere finansiering til støtteberettigede virksomheder. Lån med porteføljerisikodeling har til formål at tilvejebringe lån til finansielle formidlere, som påtager sig at medfinansiere en portefølje af nye lån eller leasingkontrakter til støtteberettigede virksomheder op til en bestemt medfinansieringssats kombineret med kreditrisikodeling på porteføljen for de enkelte lån (eller leasingkontrakter). I begge tilfælde fungerer den finansielle formidler som medinvestor i den støtteberettigede virksomhed, men får privilegeret behandling sammenlignet med den offentlige investor/långiver, eftersom instrumentet mindsker formidlerens egen eksponering for kreditrisici i forbindelse med den underliggende låneportefølje.

⁽²⁷⁾ Afkastloft for den offentlige investor med en bestemt foruddefineret kritisk sats: Såfremt det foruddefinerede afkast overskrides, fordeles alle afkast derover udelukkende til de private investorer.

⁽²⁸⁾ Call-optioner på offentlige aktier: Private investorer får ret til at udnytte en call-option til at købe den offentlige investor ud til en på forhånd aftalt kurs.

⁽²⁹⁾ Asymmetrisk fordeling mellem likviditetstilførsel og afkast: de offentlige og de private investorer tilfører likviditet på lige fod, men eventuelle afkast deles asymmetrisk. Private investorer modtager en større del af det udloddede overskud, end de ville modtage i forhold til deres respektive andele, op til en foruddefineret kritisk sats.

- (113) Generelt gælder det, at såfremt den risikobegrænsning, der er indbygget i instrumentet, medfører, at den offentlige investor/långiver med hensyn til den underliggende låneportefølje påtager sig en first loss-position, der overstiger det loft, som er fastsat i den generelle gruppefritagelsesforordning, kan foranstaltningen kun være berettiget i tilfælde af et alvorligt markedssvigt, som tydeligt skal identificeres i den forudgående vurdering. Tilsynsmyndigheden vil være positivt stemt over for foranstaltninger, der indebærer et udtrykkeligt loft over den offentlige investors first loss, navnlig hvis loftet ikke overstiger 35 %.
- (114) Låneinstrumenter med porteføljerisikodeling bør sikre en betydelig medinvestering fra den udvalgte finansielle formidler. Dette antages at være tilfældet, hvis denne medfinansieringssats udgør mindst 30 % af værdien af den underliggende låneportefølje.
- (115) Såfremt der anvendes finansierede gældsinstrumenter til at refinansiere eksisterende lån, anses de ikke for at generere nogen tilskyndelsesvirkning, og ethvert støtteelement i sådanne instrumenter kan ikke anses for at være foreneligt med EØS-aftalen i henhold til EØS-aftalens artikel 61, stk. 3, litra c).

c) Ikkefinansierede gældsinstrumenter: garantier

- (116) En risikofinansieringsforanstaltning kan dække garantier eller regarantier til de finansielle formidlere og/eller garantier til de endelige støttemodtagere. De støtteberettigede transaktioner, som er omfattet af garantien, skal være nye støtteberettigede risikofinansieringslånetransaktioner, herunder leasingkontrakter samt kvasi-egenkapitalinstrumenter, undtagen egenkapitalinstrumenter.
- (117) Garantier bør stilles på porteføljebasis. Finansielle formidlere kan vælge de transaktioner, de ønsker at medtage i porteføljen, som er omfattet af garantien, så længe disse transaktioner opfylder kriterierne for støtteberettigelse som defineret af risikofinansieringsforanstaltningen. Garantier skal ydes til en sats, der sikrer en passende risiko- og afkastdeling med de finansielle formidlere. I behørigt begrundede tilfælde kan garantien navnlig med forbehold af resultaterne af den forudgående vurdering være højere end tærsklen i den generelle gruppefritagelsesforordning, men må højst være 90 %. Dette kan f.eks. være tilfældet for garantier for lån eller kvasi-egenkapitalinvesteringer i SMV'er inden deres første kommercielle salg.
- (118) Med hensyn til garantier med et loft bør garantiprocenten i princippet kun dække de forventede tab. Hvis garantiprocenten også dækker uventede tab, bør der beregnes en pris for dette tab, som afspejler den yderligere risikodækning. Garantiprocenten bør ikke overstige 35 %. Der kan i behørigt begrundede tilfælde ydes garantier uden et loft (garantier med en garantiprocent, men ingen maksimalprocent), og prisen herfor skal afspejle den yderligere risikodækning, som ydes af garantien.
- (119) Garantiers varighed bør være tidsbegrænset, normalt højst 10 år, uden at dette påvirker løbetiden for individuelle gældsinstrumenter, som er omfattet af garantien, og som kan være længere. Garantien reduceres, hvis den finansielle formidler ikke investerer et vist minimumsbeløb i porteføljen i en bestemt periode. Der kræves garantiprovision for ikke-anvendte beløb. Der kan anvendes ordninger som garantiprovisioner, udløsende hændelser eller milepæle for at tilskynde formidlerne til at opnå de aftalte mængder.

3.4.3. Betingelser for skattemæssige instrumenter

- (120) Som påpeget i punkt 3.3.2, litra d), finder den generelle gruppefritagelsesforordning kun anvendelse på skatteincitament, der er rettet mod investorer, som er fysiske personer. Foranstaltninger, der omfatter skatteincitament, som skal tilskynde erhvervsinvestorer til at yde finansiering til støtteberettigede virksomheder, enten direkte eller indirekte gennem køb af aktier i en særlig fond eller andre typer investeringsorganer, der investerer i sådanne virksomheder, skal anmeldes til Tilsynsmyndigheden.
- (121) Generelt gælder, at når EFTA-staterne vil indføre skatteforanstaltninger, skal de være begrundet i et markedssvigt, som er identificeret i den forudgående vurdering, og instrumentet skal derfor være rettet mod en veldefineret kategori af støtteberettigede virksomheder.
- (122) Skatteincitament til erhvervsinvestorer kan have form af indkomstskattelettelse og/eller skattelettelse for kapitalvindings- og udbytteskat, herunder skattekredit og -udsættelse. I forbindelse med sin håndhævelsespraksis har Tilsynsmyndigheden generelt godkendt indkomstskattelettelse, som er udformet således, at de indeholder

bestemte grænser med hensyn til den maksimale procentdel af det investerede beløb, som investoren kan opnå skattelettelse for, samt det maksimale beløb, som investoren kan fradrage. Endvidere kan kapitalvindingsskatten ved salg af aktier udskydes, hvis de geninvesteres i støtteberettigede investeringer inden for en bestemt periode, mens tab fra salget af sådanne aktier kan fratrækkes overskuddet af andre aktier, som er underlagt samme skat.

- (123) Generelt mener Tilsynsmyndigheden, at disse typer skatteforanstaltninger er hensigtsmæssige og derfor har en tilskyndelsesvirkning, hvis EFTA-staten kan fremlægge beviser for, at valget af de støtteberettigede virksomheder er baseret på velstrukturerede investeringskrav, som er offentliggjort på behørig vis, og med kriterier for de støtteberettigede virksomheder, som er genstand for et dokumenteret markedssvigt.
- (124) Med forbehold af muligheden for at forlænge en foranstaltning skal skatteordningerne have en varighed på højst 10 år. Hvis ordningen forlænges efter 10 år, skal EFTA-staten foretage en ny forudgående vurdering sammen med en evaluering af ordningens effektivitet i gennemførelsesperioden.
- (125) I sin analyse vil Tilsynsmyndigheden tage hensyn til de særlige træk i det relevante nationale skattesystem og de skatteincitamenter, der allerede findes i EFTA-staten, samt samspillet mellem disse incitamenter, under hensyntagen til målene i handlingsplanen for at styrke bekæmpelsen af skattesvig. Det bør ligeledes sikres, at reglerne om udveksling af oplysninger mellem skatteforvaltninger for at forebygge skattesvig og -unddragelse finder behørig anvendelse.
- (126) Skattefordelen skal være åben for alle investorer, der opfylder de krævede kriterier, uden forskelsbehandling på grund af etableringssted, og forudsat at den relevante EFTA-stat opfylder minimumsstandarderne for god forvaltningspraksis på skatteområdet. EFTA-staterne bør derfor sikre tilstrækkelig information af offentligheden om foranstaltningens anvendelsesområde og tekniske parametre. Disse bør omfatte de nødvendige lofter og grænser for den maksimale fordel, den enkelte investor kan opnå ved foranstaltningen, samt det maksimale beløb, som kan investeres i de enkelte støtteberettigede virksomheder.

3.4.4. Betingelser for foranstaltninger, der støtter alternative handelsplatforme

- (127) Hvad angår foranstaltninger, der støtter alternative handelsplatforme ud over de grænser, der er fastsat i den generelle gruppefritagelsesforordning, skal operatøren af platformen fremlægge en forretningsplan, der viser, at den støttede platform kan finansiere sig selv inden for 10 år. Endvidere skal anmeldelsen indeholde troværdige kontrafaktiske scenarier, hvor der foretages en sammenligning af de situationer, som de handlede virksomheder kan opleve, hvis platformen ikke fandtes, med hensyn til adgang til den nødvendige finansiering.
- (128) Tilsynsmyndigheden vil være positivt stemt over for alternative handelsplatforme, som er oprettet af og aktive i flere EFTA-stater og har aktiviteter på tværs af flere EFTA-stater, fordi de kan være særligt effektive og attraktive for private investorer, særlig for institutionelle investorer.
- (129) For eksisterende platforme skal platformens foreslåede forretningsstrategi vise, at den pågældende platform som følge af den vedvarende mangel på noteringer og dermed manglende likviditet bør støttes på kort sigt, selv om den på langt sigt er levedygtig. Tilsynsmyndigheden vil se positivt på støtte til oprettelse af alternative handelsplatforme i EFTA-stater, hvor der ikke findes sådanne platforme. Hvis den alternative handelsplatform, der skal støttes, er en underplatform eller et datterselskab til en eksisterende børs vil Tilsynsmyndigheden lægge særlig vægt på vurderingen af en sådan underplatforms udekkeede behov for finansiering.

3.5. Støttens tilskyndelsesvirkning

- (130) Statsstøtte kan kun anses for at være forenelig med EØS-aftalen, hvis den har en tilskyndelsesvirkning, der får støttemodtageren til at ændre adfærd ved at iværksætte aktiviteter, som denne ikke ville have gennemført uden støtten, eller som denne ville udføre på mere begrænset vis på grund af eksistensen af et markedssvigt. På de støtteberettigede virksomheders niveau består der en tilskyndelsesvirkning, når den endelige støttemodtager kan rejse finansiering i en form, med et beløb eller på et tidspunkt, som ellers ikke ville have været muligt.
- (131) Risikofinansieringsforanstaltninger skal tilskynde markedsinvestorerne til at yde finansiering til potentielt levedygtige støtteberettigede virksomheder i et større omfang end det aktuelle niveau og/eller påtage sig en ekstra risiko. En risikofinansieringsforanstaltning anses for at have en tilskyndelsesvirkning, hvis den mobiliserer investeringer fra markedsaktører, så den samlede finansiering til de støtteberettigede virksomheder overstiger foranstaltningens budget. Et vigtigt element i udvælgelsen af finansielle formidlere og fondsforvaltere bør således være deres evne til at mobilisere yderligere private investeringer.

- (132) Vurderingen af tilskyndelsesvirkningen er tæt knyttet til vurderingen af det markedssvigt, som er omhandlet i punkt 3.3. Endvidere afhænger foranstaltningens egnethed til at skabe en løftestangseffekt i sidste ende af foranstaltningens udformning med hensyn til fordelingen af overskud og tab mellem offentlige og private finansieringsudbydere, hvilket også er tæt knyttet til spørgsmålet om, hvorvidt udformningen af den statslige støtteforanstaltning vedrørende risikofinansiering er hensigtsmæssig (jf. punkt 3.4 ovenfor). I det øjeblik hvor der er identificeret et markedssvigt, og foranstaltningen har en hensigtsmæssig udformning, kan der derfor antages at være en tilskyndelsesvirkning.

3.6. Støttens proportionalitet

- (133) Statsstøtte skal være proportional i forhold til det markedssvigt, den skal imødegå, for at nå de relevante politiske mål. Den skal udformes, så den er omkostningseffektiv, i overensstemmelse med principperne om forsvarlig økonomisk forvaltning. For at en støtteforanstaltning kan anses for at være forholdsmæssig, skal støtten begrænses til det minimum, der er strengt nødvendigt for at tiltrække finansiering fra markedet for at afhjælpe manglen på finansiering uden at skabe unødige fordele.
- (134) Generelt gælder det med hensyn til endelige støttemodtagere, at risikofinansiering anses for at være proportional, hvis det samlede finansieringsbeløb (offentligt og privat) i risikofinansieringsforanstaltningen begrænses til det udekkeede finansieringsbehov, som blev identificeret i den forudgående vurdering. Med hensyn til investorerne skal støtten begrænses til det minimum, der er nødvendigt for at tiltrække privat kapital, for at opnå en minimal løftestangseffekt og afhjælpe manglen på finansiering.

3.6.1. Betingelser for finansielle instrumenter

- (135) Foranstaltningen skal sikre en balance mellem de gunstige betingelser, som tilbydes af et finansielt instrument, med henblik på at maksimere gearingseffekten og samtidig tackle det identificerede markedssvigt samt behovet for, at instrumentet genererer et tilstrækkeligt finansielt afkast for at være bæredygtigt.
- (136) Incitamenternes nærmere karakter og værdi fastlægges gennem en åben og ikkediskriminerende udvælgelsesproces, hvor finansielle formidlere samt fondsforvaltere eller investorer opfordres til at afgive konkurrerende bud. Tilsynsmyndigheden finder, at det finansielle instrument kan anses for at være forholdsmæssigt og afspejle en rimelig forrentning (FFR — fair rate of return), hvis det er baseret på asymmetriske risikojusterede afkast eller asymmetrisk tabsdeling fastlagt gennem en sådan proces. Hvis fondsforvalterne vælges gennem en åben, gennemsigtig og ikkediskriminerende udbudsprocedure, hvor ansøgerne skal fremlægge deres investorgrundlag som led i udvælgelsesprocessen, anses de private investorer for at være behørigt udvalgt.
- (137) Hvis en offentlig fond investerer sammen med private investorer, der deltager på grundlag af hver enkelt transaktion, bør der foretages en særskilt konkurrencepræget udvælgelse af sidstnævnte for hver enkelt transaktion, hvilket er den foretrukne metode til at fastlægge en rimelig forrentning.
- (138) Hvis private investorer ikke udvælges gennem en sådan proces (f.eks. fordi udvælgelsesproceduren har vist sig at være ineffektiv eller resultatløs), fastsætter en uafhængig ekspert en rimelig forrentning for at undgå overkompensering af investorer på grundlag af en undersøgelse af markedets benchmarks og risici ved anvendelse af værdiansættelsesmetoden med diskonteret cash flow. Den uafhængige ekspert skal på dette grundlag beregne en minimumsforrentning og hertil lægge en passende risikopræmie.
- (139) I så fald skal der være hensigtsmæssige regler for udpegelsen af den uafhængige ekspert. Eksperten skal som minimum have autorisation til at yde en sådan rådgivning, være registreret i den relevante faglige organisation, opfylde de etiske og faglige regler, som denne organisation har fastsat, være uafhængig og ansvarlig for den ydede ekspertrådgivning. Uafhængige eksperter udvælges i princippet via en åben, gennemsigtig og ikkediskriminerende udvælgelsesprocedure. Den samme uafhængige ekspert må ikke anvendes to gange inden for en periode på tre år.
- (140) I lyset af det ovenstående kan foranstaltningen være udformet således, at den omfatter forskellige offentlige og private investeringer med asymmetrisk profitdeling eller asymmetrisk timing, så længe de forventede risikojusterede afkast for de private investorer er begrænset til den rimelige forrentning.

- (141) Tilsynsmyndigheden finder generelt, at en økonomisk interesseafstemning mellem EFTA-staterne og de finansielle formidlere eller deres forvaltere kan være med til at minimere statsstøtten. Interesserne skal tilnærmes, både hvad angår opfyldelse af de specifikke politiske målsætninger, og hvad angår de økonomiske resultater af den offentlige investering i instrumentet.
- (142) Den finansielle formidler eller fondsforvalteren kan investere sammen med EFTA-staterne, så længe vilkårene og betingelserne for sådanne medinvesteringer ikke medfører interessekonflikter. Sådanne medinvesteringer kan tilskynde forvalteren til at ensrette sine investeringsbeslutninger med de fastlagte politiske mål. Forvalterens evne til at yde investeringer med egne ressourcer kan være et af udvælgelseskriterierne.
- (143) De finansielle formidlers eller fondsforvalternes vederlag skal afhængigt af typen af risikofinansieringsforanstaltning omfatte et årligt forvaltningsgebyr samt præstationsbaserede incitamenter såsom resultatgebyr.
- (144) Vederlagets resultatbaserede komponent skal være betydelig og udformet til at belønne det økonomiske resultat samt opfylde de foruddefinerede specifikke politiske målsætninger. Der skal være en passende balance mellem politikrelaterede incitamenter og incitamenterne til finansielle præstationer, som skal sikre en effektiv udvælgelse af de støtteberettigede virksomheder, der skal investeres i. Derudover vil Tilsynsmyndigheden tage hensyn til eventuelle sanktioner, der er fastsat i finansieringsaftalen mellem medlemsstaterne og den finansielle formidler, og som finder anvendelse, hvis de definerede politiske mål ikke nås.
- (145) Niveaue for resultatbaserede vederlag bør baseres på den relevante markedspraksis. Forvalterne skal ikke blot aflønnes for vellykket placering (udbetaling) og omfanget af rejst privatkapital, men også for vellykkede afkast af investeringer, f.eks. indtægter og kapitalindkomster, der ligger over et bestemt minimumsafkast eller kritisk afkast.
- (146) De samlede forvaltningsgebyrer må ikke overstige de drifts- og administrationsomkostninger, der er nødvendige for at gennemføre det pågældende finansielle instrument plus en rimelig fortjeneste i tråd med markedspraksis. Gebyrerne må ikke omfatte investeringsomkostninger.
- (147) Da finansielle formidlere eller, alt efter hvad der er relevant, deres forvaltere skal vælges i en åben, gennemsigtig og ikkediskriminerende udbudsprocedure, kan den overordnede gebyrstruktur evalueres som led i resultatet af den pågældende udvælgelsesproces, og den maksimale aflønning kan fastlægges ud fra denne udvælgelse.
- (148) I tilfælde af direkte udpegelse af en bemyndiget enhed mener Tilsynsmyndigheden, at det årlige forvaltningsgebyr i princippet ikke bør overstige 3 % af den kapital, der indskydes i enheden, eksklusive de præstationsbaserede incitamenter.

3.6.2. Betingelser for skattemæssige instrumenter

- (149) De samlede investeringer for de enkelte støtteberettigede virksomheder må ikke overstige det maksimale beløb, som er fastsat i risikofinansieringsbestemmelsen i den generelle gruppefritagelsesforordning.
- (150) Uanset hvilken form for skattelettelse der er tale om, skal de pågældende aktier være nyudstedte stamaktier med fuld risiko udstedt af en støtteberettiget virksomhed som defineret i den forudgående vurdering, og de skal indehaves i mindst tre år. Investorer, der ikke er uafhængige af den virksomhed, hvori der investeres, må ikke have adgang til skattelettelsen.
- (151) For indkomstskattelettelser gælder, at der til investorer, der yder finansiering til støtteberettigede virksomheder, kan ydes skattelettelser på op til en rimelig procentdel af det beløb, der er investeret i støtteberettigede virksomheder, forudsat at investorens maksimale indkomstskattetilsvær, som er fastsat inden skatteforanstaltningen, ikke overstiges. Efter Tilsynsmyndighedens erfaring er det rimeligt at lægge et loft på 30 % af det investerede beløb på skattenedsættelsen. Tab, der opstår ved afhændelse af aktierne, kan modregnes i indkomstskatten.
- (152) Hvad angår skattelettelser i forhold til udbytte, kan ethvert udbytte, der er modtaget i forbindelse med kvalificerede aktier, fritages for indkomstskat. Med hensyn til skattelettelser i forbindelse med kapitalgevinster kan ethvert overskud af salget af kvalificerede aktier fuldstændigt fritages for kapitalvindingsskat. Endvidere kan kapitalvindingsskatten ved salg af kvalificerede aktier udskydes, hvis der reinvesteres i nye kvalificerede aktier inden for et år.

3.6.3. Betingelser for alternative handelsplatforme

- (153) For at sikre en korrekt analyse af proportionaliteten af støtten til operatøren af den alternative handelsplatform kan der ydes statsstøtte til dækning af højst 50 % af investeringsomkostningerne til etableringen af en sådan platform.
- (154) I forbindelse med skatteincitamenten til erhvervsinvestorer vurderer Tilsynsmyndigheden foranstaltningen i forhold til de betingelser for skatteinstrumenter, der er fastsat i disse retningslinjer.

3.7. Undgåelse af uforholdsmæssigt negativ påvirkning af konkurrencen og samhandelen

- (155) Statsstøtteforanstaltningen skal være udformet på en sådan måde, at den begrænser forvrejning af konkurrencen inden for EØS. De negative virkninger skal afvejes i forhold til den samlede positive virkning af foranstaltningen. For risikofinansieringsforanstaltningers vedkommende skal de eventuelle negative virkninger vurderes på alle de niveauer, hvor der kan forekomme statsstøtte: investorerne, de finansielle formidlere og deres forvaltere og de endelige modtagere.
- (156) For at gøre det muligt for Tilsynsmyndigheden at vurdere de sandsynlige negative virkninger kan EFTA-staterne som led i den forudgående vurdering fremsende enhver undersøgelse, herunder efterfølgende evalueringer foretaget for ordninger, der er sammenlignelige med hensyn til de støtteberettigede virksomheder, finansieringsstrukturer, designparametre og geografiske områder.
- (157) For det første kan statsstøtte på markedet for ydelse af risikofinansiering resultere i fortrængning af private investorer. Det kan mindske private investorers incitamenten til at finansiere støtteberettigede virksomheder og tilskynde dem til at vente, indtil staten yder støtte til sådanne investeringer. Denne risiko stiger, jo højere den samlede finansiering til de endelige modtagere er, jo større modtagervirksomhederne er, og jo mere fremskredent virksomhedernes udviklingsniveau er, da der under disse omstændigheder gradvis bliver lettere adgang til privat finansiering. Derudover bør statsstøtte ikke erstatte den normale forretningsmæssige risiko ved investeringer, som investorerne ville have påtaget sig, selv uden statsstøtte. I det omfang markedssvigtet er korrekt defineret, er det imidlertid mindre sandsynligt, at risikofinansieringsforanstaltninger vil resultere i en sådan fortrængning.
- (158) For det andet kan støtte på de finansielle formidlers niveau have forvrensende virkninger i relation til styrkelse eller opretholdelse af en formidlers markedsposition, f.eks. på markedet i en bestemt region. Selv når støtten ikke direkte styrker den finansielle formidlers markedsposition, kan den gøre det indirekte ved at få eksisterende konkurrenter til at afstå fra at ekspandere eller til at forlade markedet eller ved at afholde nye konkurrenter fra at gå ind på markedet.
- (159) Risikofinansieringsforanstaltninger skal være rettet mod vækstorienterede virksomheder, som ikke kan tiltrække tilstrækkelig finansiering fra private midler, men kan blive levedygtige med risikofinansieringsstatsstøtte. En foranstaltning, der går ud på at oprette en offentlig fond, hvis investeringsstrategi ikke med tilstrækkelig tydelighed viser de udvalgte støtteberettigede virksomheders potentielle bæredygtighed, vil imidlertid næppe opfylde kravene i afvejningstesten, da risikofinansieringsinvesteringen i dette tilfælde sandsynligvis vil fungere som et tilskud.
- (160) Da betingelserne for forretningsledelse og profitorienteret beslutningstagning, der er fastsat i bestemmelserne om risikofinansiering i den generelle gruppefritagelsesforordning, er vigtige med henblik på at sikre, at udvælgelsen af de endelige støtteberettigede virksomheder sker ud fra en forretningsmæssig begrundelse, kan disse betingelser ikke fraviges i disse retningslinjer, herunder hvis foranstaltningen omfatter offentlige finansielle formidlere.
- (161) Små investeringsfonde med et begrænset, regionalt fokus og utilstrækkelige forvaltningsordninger vil blive underkastet en nærmere undersøgelse for at undgå risikoen for at fastholde ineffektive markedsstrukturer. Regionale risikofinansieringsordninger vil muligvis ikke have den fornødne skala og rækkevidde som følge af manglende diversificering forbundet med manglen på tilstrækkeligt mange støtteberettigede virksomheder som investeringssmål, hvilket kan begrænse sådanne midlers effektivitet og resultere i, at der bliver ydet støtte til knap så bæredygtige virksomheder. Disse investeringer kan forvrense konkurrencen og skabe urimelige fordele for visse virksomheder. Endvidere kan sådanne midler være mindre attraktive for private investorer, særlig institutionelle investorer, da de kan betragtes som et instrument, der tjener regionalpolitiske mål, og ikke som en bæredygtig forretningsmulighed, der kan give et rimeligt investeringsafkast.
- (162) For det tredje vil Tilsynsmyndigheden på de endelige modtagers niveau se på, om foranstaltningen har forvrensende virkninger på de produktmarkeder, hvor de pågældende virksomheder konkurrerer. Foranstaltningen kan f.eks. forvrense konkurrencen, hvis den er rettet imod virksomheder i sektorer, der ikke leverer de forventede

resultater. En betydelig kapacitetsudvidelse som følge af statsstøtte i et marked, der underpræsterer, kan fordreje konkurrencen i særlig høj grad, da etablering eller opretholdelse af overkapacitet kan føre til lavere avancer, mindske konkurrenternes investeringer eller endog få dem til at forlade markedet. Det kan endvidere forhindre nye virksomheder i at komme ind på markedet. Denne situation vil resultere i ineffektive markedsstrukturer, der også vil være skadelige for forbrugerne på lang sigt. Hvis markedet i målsektorerne er i vækst, vil der normalt være mindre grund til at frygte, at støtten vil påvirke dynamiske incitament negativt eller skabe urimelige hindringer for afgang eller adgang. Derfor vil Tilsynsmyndigheden undersøge produktionskapacitetsniveauet i den givne sektor i lyset af den potentielle efterspørgsel. For at gøre det muligt for Tilsynsmyndigheden at foretage en sådan vurdering skal EFTA-staterne angive, om den pågældende risikofinansieringsforanstaltning er sektorspecifik eller om hovedvægten lægges på visse sektorer frem for andre.

- (163) Statsstøtte kan forhindre markedsmekanismerne i at levere effektive resultater ved at belønne de mest effektive producenter og presse de mindst effektive producenter til at gøre det bedre, omstrukturere eller trække sig ud af markedet. Hvis ineffektive virksomheder modtager støtte, kan dette eventuelt forhindre andre virksomheder i at få adgang til markedet eller ekspandere og mindske konkurrenternes incitament til at være innovative.
- (164) Tilsynsmyndigheden vil endvidere se på eventuelle negative udflytningsvirkninger. Tilsynsmyndigheden vil i denne sammenhæng undersøge, om regionale fonde eventuelt kan tilskynde til udflytning inden for EØS. I tilfælde hvor den finansielle formidlers aktiviteter er fokuseret på en region, der ikke modtager støtte, og som støder op til en støttemodtagende region, eller en region med højere regionalstøtteintensitet end målregionen, er risikoen for en sådan fordrejende virkning mere udtalt. En regional risikofinansieringsforanstaltning, der udelukkende fokuserer på bestemte sektorer, kan også have negative virkninger i form af udflytning.
- (165) Hvis foranstaltningen har negative virkninger, skal EFTA-staten identificere tiltag til minimering af sådanne fordrejende virkninger. EFTA-staten kan f.eks. påvise, at de negative virkninger vil blive begrænset til et minimum, f.eks. under hensyntagen til den samlede investering, typen og antallet af modtagere og målsektorens karakteristika. Tilsynsmyndigheden vil også tage hensyn til omfanget af positive virkninger i afvejningen af disse virkninger.

3.8. Aktindsigt

- (166) EFTA-staterne skal offentliggøre følgende oplysninger på et omfattende websted for statsstøtte, enten på nationalt eller regionalt plan:
- i) indholdet i støtteordningen og gennemførelsesbestemmelserne herfor
 - ii) den godkendende myndigheds identitet
 - iii) det samlede beløb for EFTA-statens deltagelse i foranstaltningen
 - iv) den bemyndigede enheds identitet, hvor dette er relevant, og navnene på de udvalgte finansielle formidlere
 - v) identiteten af den virksomhed, som støttes under foranstaltningen, herunder oplysninger om typen af virksomhed (SMV, lille mid cap-selskab, innovativt mid cap-selskab), regionen (statistiske regioner på niveau 2 ⁽³⁰⁾, hvor virksomheden er beliggende, den vigtigste økonomiske sektor, hvor virksomheden har sine aktiviteter på NACE-gruppeplan, investeringens art og omfang. Dette krav kan fraviges for SMV'er, som ikke har gennemført et kommercielt salg på et marked, og for investeringer på under 200 000 EUR i en endelig støttemodtagende virksomhed
 - vi) i forbindelse med skattemæssige risikofinansieringsstøtteordninger navnet på de modtagende erhvervsinvestorer ⁽³¹⁾ og størrelsen af skattefordelen, hvis denne overstiger 200 000 EUR. Dette beløb ydes pr. 2 mio. EUR. Disse oplysninger skal offentliggøres, efter at beslutningen om at yde støtte er truffet, opbevares i mindst 10 år og være tilgængelige for offentligheden uden restriktioner ⁽³²⁾.

⁽³⁰⁾ Termen »statistisk region« anvendes i stedet for akronymet »NUTS« i Kommissionens tilsvarende retningslinjer. NUTS betyder »nomenklatur for statistiske territoriale enheder«, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1059/2003 af 26.5.2003 om indførelse af en fælles nomenklatur for regionale enheder (NUTS) (EUT L 154 af 21.6.2003, s. 1). Forordningen er endnu ikke blevet inkorporeret i EØS-aftalen. For at arbejde med fælles definitioner i forbindelse med den stadigt stigende efterspørgsel efter statistiske oplysninger på regionalt plan har De Europæiske Fællesskabers Statistiske Kontor (Eurostat) og kandidatlandenes og EFTA-staternes nationale statistiske kontorer vedtaget, at de statistiske regioner opdeles på samme måde som NUTS-nomenklaturen.

⁽³¹⁾ Dette gælder ikke for private investorer, der er fysiske personer.

⁽³²⁾ Disse oplysninger skal ajourføres jævnligt (f.eks. hver sjette måned) og være tilgængelige i ikke-ophavsretbeskyttede formater.

3.9. Kumulation

- (167) Risikofinansieringsstøtte kan kumuleres med enhver anden statsstøtteforanstaltning med identificerbare støtteberettigede omkostninger.
- (168) Risikofinansieringsstøtte kan kumuleres med enhver anden statsstøtteforanstaltning med identificerbare støtteberettigede omkostninger eller med de minimis-støtte op til det højeste samlede finansieringsloft, der er fastsat for de særlige omstændigheder for hvert enkelt tilfælde i en gruppefritagelsesforordning eller en beslutning vedtaget af Tilsynsmyndigheden.
- (169) EFTA-støtte, der forvaltes centralt af EØS' institutioner, agenturer, fællesforetagender eller andre EØS-organer, som ikke er direkte eller indirekte underlagt EFTA-staternes kontrol, udgør ikke statsstøtte. Hvis en sådan EØS-støtte kombineres med statsstøtte, tages kun sidstnævnte i betragtning ved afgørelsen af, om anmeldelsestærsklerne og de maksimale støttebeløb er overholdt, forudsat at det samlede offentlige støttebeløb, der er ydet for de samme støtteberettigede omkostninger, ikke overstiger den mest gunstige maksimumstøttesats, der er fastlagt i de relevante EU-bestemmelser.

4. EVALUERING

- (170) For yderligere at sikre, at fordrejninger af konkurrence og handel forbliver begrænsede, kan Tilsynsmyndigheden kræve, at visse ordninger skal være af begrænset varighed og underkastes en evaluering, som skal omhandle følgende aspekter:
- a) om støtteforanstaltningen har virket effektivt i forhold til de foruddefinerede generelle og specifikke mål og indikatorer, og
 - b) hvilke virkninger risikofinansieringsforanstaltningen har haft på markeder og konkurrence.
- (171) Det kan være nødvendigt at foretage en evaluering af følgende støtteordninger:
- a) omfattende ordninger
 - b) ordninger med et regionalt fokus
 - c) ordninger med et smalt sektorspecifikt fokus
 - d) ordninger, der er ændret, hvor ændringen påvirker kriterierne for støtteberettigelse, investeringsbeløbet eller de finansielle parametre; denne evaluering kan fremsendes sammen med anmeldelsen
 - e) ordninger, der indeholder nye karakteristika
 - f) ordninger, hvor Tilsynsmyndigheden i lyset af de potentielle negative virkninger har anmodet om en evaluering i godkendelsesafgørelsen.
- (172) Evalueringen skal foretages af en sagkyndig, der er uafhængig af den støtteydende myndighed, og på grundlag af en fælles metodologi ⁽³³⁾, og den skal gøres offentligt tilgængelig. Evalueringen skal indsendes til Tilsynsmyndigheden i så god tid, at den kan tage stilling til en eventuel forlængelse af ordningen, og under alle omstændigheder ved ordningens udløb. Det nærmere omfang af den evaluering, der skal foretages, og metodologien herfor vil blive fastlagt i afgørelsen om godkendelse af støtteordningen. Eventuelle efterfølgende støtteforanstaltninger med et lignende mål skal tage hensyn til resultaterne af evalueringen.

5. AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

5.1. Forlængelse af retningslinjerne for risikokapitalinvesteringer

- (173) Tilsynsmyndighedens retningslinjer for statsstøtte til fremme af risikokapitalinvesteringer i små og mellemstore virksomheder vil blive anvendt indtil 30. juni 2014.

5.2. Reglernes anvendelse

- (174) Tilsynsmyndigheden anvender principperne i disse retningslinjer til vurdering af forenelighed af alle former for risikofinansieringsstøtte, der ydes fra den 1. juli 2014 og indtil den 31. december 2020.

⁽³³⁾ Tilsynsmyndigheden vil muligvis fastlægge en sådan fælles metodologi.

- (175) Risikokapitalstøtte, der er ydet ulovligt eller inden den 1. juli 2014, vurderes i overensstemmelse med de regler, der var gældende på datoen for støttens tildeling.
- (176) For at bevare private investorers berettigede forventninger i forbindelse med risikofinansieringsordninger, der omfatter offentlig støtte til private egenkapitalinvesteringsfonde, bestemmer datoen for tilsagnet om den offentlige støtte til private egenkapitalinvesteringsfonde, som er datoen for underskrivelse af finansieringsaftalen, anvendelsen af reglerne på finansieringsforanstaltningen.

5.3. Passende foranstaltninger

- (177) Tilsynsmyndigheden finder, at gennemførelsen af disse retningslinjer vil resultere i væsentlige ændringer i vurderingsprincipperne for risikokapitalstøtte i EFTA-staterne. Desuden er det i betragtning af de ændrede økonomiske og sociale forhold nødvendigt at tage den fortsatte berettigelse og effektivitet af alle risikokapitalstøtteordninger op til fornyet overvejelse. Tilsynsmyndigheden foreslår derfor EFTA-staterne følgende passende foranstaltninger i henhold til artikel 1, stk. 1, i del I, i protokol 3 til tilsyns- og domstolsaftalen:
- a) EFTA-staterne bør, hvor det er nødvendigt, ændre deres eksisterende risikokapitalstøtteordninger for at bringe dem på linje med disse retningslinjer inden for seks måneder efter retningslinjernes offentliggørelse.
 - b) EFTA-staterne opfordres til at tilkendegive deres udtrykkelige og ubetingede samtykke i disse foreslåede passende foranstaltninger inden for to måneder efter retningslinjernes offentliggørelse. Hvis Tilsynsmyndigheden ikke modtager noget svar, vil den gå ud fra, at den pågældende EFTA-stat ikke er enig i de passende foranstaltninger.
- (178) For at bevare private investorers berettigede forventninger behøver EFTA-staterne ikke at træffe passende foranstaltninger med hensyn til risikokapitalstøtteordninger til fordel for SMV'er, hvis tilsagnet om den offentlige støtte til private egenkapitalinvesteringsfonde, som er datoen for underskrivelse af finansieringsaftalen, blev givet før disse retningslinjers offentliggørelse, og alle betingelserne i finansieringsaftalen stadig er uændrede. Disse finansielle formidlere kan fortsætte med at operere i overensstemmelse hermed og kan fortsat investere i overensstemmelse med deres oprindelige investeringsstrategi indtil udgangen af den periode, der er fastsat i finansieringsaftalen.

5.4. Rapportering og overvågning

- (179) I henhold til artikel 21 i del II i protokol 3 til tilsyns- og domstolsaftalen sammenholdt med artikel 5 og 6 i afgørelse nr. 195/04/COL skal EFTA-staterne indsende årsrapporter til Tilsynsmyndigheden.
- (180) EFTA-staterne skal føre detaljerede fortegnelser over alle støtteforanstaltninger. Sådanne rapporter skal indeholde alle nødvendige oplysninger til bestemmelse af, at betingelserne vedrørende støtteberettigelse og maksimale investeringsbeløb er opfyldt. Fortegnelserne skal gemmes i 10 år fra støttetildelingstidspunktet og skal udleveres til Tilsynsmyndigheden efter anmodning.

5.5. Revision

- (181) Tilsynsmyndigheden kan på ethvert tidspunkt beslutte at revidere eller ændre disse retningslinjer, hvis det er nødvendigt af konkurrencepolitiske årsager, eller for at tage højde for andre EØS-politikker og internationale forpligtelser, udviklingen på markedet eller af enhver anden berettiget årsag.
-

BERIGTIGELSER

Berigtigelse til Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2014/844/EU, Euratom af 26. november 2014 om bemyndigelse af Malta til at anvende en tilnærmelsesvis vurdering ved beregning af grundlaget for de egne momsindtægter

(Den Europæiske Unions Tidende L 343 af 28. november 2014)

Side 33, præamblen:

- I stedet for:* »under henvisning til Rådets forordning (EØF, Euratom) nr. 1553/89 af 29. maj 1989 om den endelige ordning for ensartet opkrævning af egne indtægter hidrørende fra merværdiafgiften ⁽¹⁾, særlig artikel 6, stk. 3, andet led, og
- ud fra følgende betragtninger:«
- læses:* »under henvisning til Rådets forordning (EØF, Euratom) nr. 1553/89 af 29. maj 1989 om den endelige ordning for ensartet opkrævning af egne indtægter hidrørende fra merværdiafgiften ⁽¹⁾, særlig artikel 6, stk. 3, andet led,
- efter høring af Det Rådgivende Udvalg for Egne Indtægter, og
- ud fra følgende betragtninger:«.
-

Berigtigelse til Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2014/847/EU, Euratom af 26. november 2014 om ændring af beslutning 90/176/Euratom, EØF om bemyndigelse af Frankrig til at beregne grundlaget for Fællesskabernes momsindtægter uden hensyntagen til visse transaktioner og, for andre transaktioners vedkommende, på basis af en tilnærmelsesvis vurdering

(Den Europæiske Unions Tidende L 343 af 28. november 2014)

Side 39, præamblen:

- I stedet for:* »under henvisning til Rådets forordning (EØF, Euratom) nr. 1553/89 af 29. maj 1989 om den endelige ordning for ensartet opkrævning af egne indtægter hidrørende fra merværdiafgiften ⁽¹⁾, særlig artikel 6, stk. 3, andet led, og
- ud fra følgende betragtninger:«
- læses:* »under henvisning til Rådets forordning (EØF, Euratom) nr. 1553/89 af 29. maj 1989 om den endelige ordning for ensartet opkrævning af egne indtægter hidrørende fra merværdiafgiften ⁽¹⁾, særlig artikel 6, stk. 3, andet led,
- efter høring af Det Rådgivende Udvalg for Egne Indtægter, og
- ud fra følgende betragtninger:«.
-

Berigtigelse til Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 887/2013 af 11. juli 2013 om erstatning af bilag II og III til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 211/2011 om borgerinitiativer

(Den Europæiske Unions Tidende L 247 af 18. september 2013)

Side 13, bilag II indeholdende teksten, der erstatter bilag III til forordning (EU) nr. 211/2011, del A, punkt 1, tredje række:

I stedet for: »for personer bosat uden for medlemsstat«

læses: »for personer bosat uden for den medlemsstat«.

Side 19, bilag II indeholdende teksten, der erstatter bilag III til forordning (EU) nr. 211/2011, del C, nr. 2, under »Rumænien«:

I stedet for: »carte de rezidență permanentă pentru cetățenii UE (permanent opholdstilladelse)«

læses: »carte de rezidență permanentă pentru cetățenii UE (permanent opholdstilladelse for unionsborgere)«.

ISSN 1977-0634 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2520 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA